

BITKA SE ZAČENJA!

VOLITVE 2006

Forex Commerce d.o.o.
Smrečnikova ulica 19
8000 Novo mesto

MARJAN ŠMALC s.p.
041/671-461, fax: 07/33-25-968
PROVA e-mail: marjan.smalc@siol.net
VARNOST PRI DELU - POŽARNA VARNOST

ARHITEKTON d.o.o.
Novi trg 9, 8000 Novo mesto
tel.: 07 33 71 520
fax: 07 33 71 521
gsm: 041 671 338
projektiranje
inženiring

AURORA
HOBI & ART
Breg 1, Novo mesto, tel.: 07 33 23 055

AvtoGalant
izdelava in prodaja
izpušnih cevi
in katalizatorjev
Ob potoku 10, Novo mesto
tel. 07 33 46 111, fax. 07 33 46 113

AVTOHIŠA ADRIA
Avtohiša Adria Plus
Podbevska 13, Novo mesto

Avtohiša Berus
Podbevska 1, Novo mesto
Servisno prodajni center
vozil Volkswagen in Audi
07 371 98 00

Avtošola Riba
Ulica stare pravde 15
Novi trg 11, Novo mesto
tel: 07/33 26 722
m-tel: 041 671 480

Branko Tratar s.p.
projektiranje,
posl. posredovanje, nadzor
Ul. talcev 2, Novo mesto
tel.: 07 33 80 900
PROJEKT biro

Konvikt
REKLAMNA AGENCIJA

Moba
Izdelava posteljnih vložkov Latoflex
Stopiče

**GOZDNO GOSPODARSTVO
NOVO MESTO d.d.**
Gubčeva 15, 8000 Novo mesto
Telefon: h.c. 07/33 21 065

RENAULT
TIMI d.o.o. Novo mesto
Smolenja vas 10 a, Novo mesto
Tel: 07/3374-200, fax: 3374-202
• POOBlašČENI SERVIS VOZIL RENAULT
• AVTOELEKTRIKA • VULKANIZERSTVO

ORIKS
VODENJE POSLOVNIH KNJIG ZA PODJETJA IN
SAMOSTOJNE PODJETNIKE TER POMOČ
OD USTANOVITVE DO REGISTRACIJE PODJETJA
Mira Lalič
Danila Bučarja 22 tel.: 07 / 33 73 380, 33 73 381
8000 Novo mesto fax: 07 / 33 73 382
GSM: 041 / 682 - 470
UPOŠTEVAMO KARTICO OBRATNIK OBRATNIKU!
Podružnica Žužemberk tel.: 07 / 36 91 960

DARO BIRO
Rozalija Judež s.p.
Velika Cikava 12B
8000 Novo mesto
tel./faks: 07/33 72 930, mobilni: 031 293 661
delovni čas: od pon. do pet. od 8. do 15. ure
e-mail: daro.biro@siol.net
GSM: 041 643 133

Elica Križ s.p.
Pridobivanje upravne in gradbene dokumentacije
Ljubljanska cesta 4, Novo mesto
tel.: 07 33 24 851

**Gradbeno projektiranje
in inženiring d.o.o. GPI**
Ljubljanska cesta 26, Novo mesto
tel.: 07 33 77 630, www.gpi.si

INFOTEHNA
Glavni trg 20, Novo mesto
tel.: 07 39 30 600

STROJNI TLAKI
LAPROM
www.laprom.si
LAPROM d.o.o., ulica 28. maja 1, Ljubljana
ESTRIHI
UGODNO,
TUDI NA
OBROKE!
GSM: 041-772-686

MONTAŽA IN POPRAVILO VODOVODNIH INŠTALACIJ
Jernej Jakše s.p.
Bršljin 32, Novo mesto
gsm: 041 650 700

LSBO mizarstvo
lesbo.mizarstvo@volja.net
Jože Bogovič, s.p.
Izdelava masivnih postelj in posteljnih vložkov
tel: 07/33 46 586, gsm: 041 385 670, fax: 07/33 46 587

AKZO NOBEL AICO Novo mesto d.o.o.
Podbevska ulica 32
OBRTNA CONA CIKAVA
Tel.: 07/33 80 610, fax: 07/33 80 611
aico.doo@siol.net • www.aico-nm.si

stia info@stia.si
d.o.o. Novo mesto
tel.: 07 39 34 780 - fax: 07 39 34 789

VRTINEC Video produkcija d.o.o.
tel.: 07 33 70 210
http://www.studio-vrtinec.si

fine cars® d.o.o.
Prodaja vozil
Bajčeva 6, Novo mesto
Tel./fax: 07 33 80 860

MASAŽNISALON
Grabič David s.p.
Telefon: 051 325 270 / Kandjska cesta 34
e-pošta: masazni.salon@siol.net
www.masazni-salon.si

www.Luminus.si

VIDENTIC
ESTETIKA V ZOBNI TEHNIKI
VIDENTIC d.o.o. 041/ 572 497

BEPLAST
PVC-ALU-LES
OKNA IN VRATA ZA VAŠ DOM
Krka 57, 8000 Novo mesto / tel: 07 33 71 370 / fax: 07 33 71 371

MAJCCEN
Novo mesto
Tel.: 07 33 22 193, Fax: 07 33 70 601

Mala d.o.o.
Olivno olje, Karlovačko pivo
Šolska cesta 12, Otočec
tel.: 07 30 99 160

MALKOM
Ljubljanska 1, Novo mesto
tel.: 39 31 470

tilia
zavarovalnica tilia d.d.
Novo mesto

**Zavod za zdravstveno varstvo
Novo mesto**
Mej vrti 5, 8000 Novo mesto
Tel.: (07) 39 34 100
Faks: (07) 39 34 101
Splet: www.zzv-nm.si
E-pošta: info@zzv-nm.si

triglav

Nova KBM d.d.
Nova Kreditna banka Maribor
Podružnica Novo mesto, Novi trg 7, Novo mesto

ljubljska banka
Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Podružnica Dolenjska in Bela krajina

park
Parkovi naročniški oglasi - najugodnejša promocija za vaše podjetje!
Zahtevajte ponudbo: park@park-on.net, 07 393 08 12.

atmosferacaffè

SILVER
Novi trg 1, Novo mesto
BTC Ljubljanska 27, Novo mesto

Novi Medij
Glavni trg 14
8000 Novo mesto
E-mail: novi.medij@siol.net

ib Investbiro
Ulica Mirana Jarca 33, Novo mesto
07 332 81 97

Pleskarstvo Tomazin d.o.o.
Gorenja vas 9a
8220 Šmarješke Toplice
GSM: 041 619 625

ToMAS
PRODAJA IN SERVISIRANJE RAČUNALNIŠKE OPREME
PRODAJALNA LOČNA, Seidlova 48
Tel.: 07/30 20 190 • www.tomas.si

Zanimivi dodatni programi za študente in dijake

Pogovor z Vesno Dular,
direktorico Razvojno izobraževalnega centra Novo mesto

Kakšne izobraževalne programe ponuja RIC v prihajajočem letu?

Naša široka paleta programov za vse generacije obsega formalno izobraževanje, različne svetovalne programe, delavnice in druge programe ter kapacitete za učenje, brezplačen dostop do računalnikov, svetovnega spleta idr. V tem obdobju se nahajamo pred vpisi, letošnja novost so jezikovni programi, nadgrajujemo pa tudi računalniško izobraževanje.

Vaši programi so namenjeni vsem generacijam, tudi mlajšim?

Drži, posebej želim poudariti, da čeprav naša programska shema temelji na programih za vse generacije, pogostokrat ni dovolj poznano, da naša ponudba obsega veliko programov, ki so namenjeni redno šolajoči se mladini – tu imam v mislih predvsem dijake in študente v različnih šolah v Novem mestu in regiji. Letos so posebej zanimivi jezikovni in računalniški tečaji, ki so naša letošnja novost. To

so programi, ki so pogoj za kakršenkoli ambicioznejši poklicni razvoj, zato vabim mlade, da se vključijo v našo jezikovno in računalniško šolo, saj so pogoji, ki jih ponujamo, izjemni: tečaji vrhunske kakovosti po izjemno ugodnih cenah!

Katere jezikovne tečaje izvajate?

Izvajali bomo 100 urne jezikovne tečaje angleščine, nemščine, francoščine, italijanščine in španščine. Ponujali bomo različne zahtevnostne stopnje in majhne skupine. Okvirna tržna cena primerljivih tečajev je več kot 90.000 SIT; za občane mestne občine bo šolnina veljala le 35.000 SIT, saj mestna občina programe sofinancira.

Organizirate torej tudi računalniško izobraževanje?

Organiziramo različne zahtevnostne stopnje računalniškega izobraževanja, osnovni program je 60 urno računalniško opismenjevanje, ki ga bodo občani novo-

meške občine lahko obiskovali za neverjetnih 2.000 SIT, kar je posledica subvencij mestne občine in evropskega socialnega sklada. Drugi računalniški tečaji so namenjeni spoznavanju programov Excell, Power Point, Acces in za Novomeščane velja cena 10.000 SIT.

Kako ste dosegli nenavadno nizke cene nekaterih programov?

V letošnjem letu smo podpisali pogodbo z Mestno občino Novo mesto, ki sofinancira nekatera izobraževanja, vendar pa le občanom Mestne občine Novo mesto. Ti bodo v letošnjem letu veliko ceneje prišli do zelene srednješolske izobrazbe, nacionalne poklicne kvalifikacije, znanja tujih jezikov in računalniškega znanja.

Maročnik oglasa je RIC Novo mesto.

Zveza za Dolenjsko
je zveza za ljudi

Danes, za jutri, **SDS**

Za mlade,

Za občino Novo mesto

ZA DOLENJSKO IN NOVO MESTO, KER TU SMO DOMA!

Naredili bomo vse, da bo Novo mesto kot regijsko središče čimprej postalo tudi univerzitetno mesto. Dolenjska z Belo Krajino in Posavjem potrebuje visoko izobražene kadre za svoj razvoj.

Na listi Nove Slovenije bodo med drugimi nastopili tudi: Anica Berginc - Dolenjšek, dr. med.; Valenka Dovč, univ. dipl. inž. kem.; Matjaž Falkner, univ. dipl. inž. agr.; Anton Fink, prof. slavistike; mag. Janja Fortuna, univ. dipl. farm.; Pavel Iskra, podjetnik; Jožica Sečnjak, univ. dipl. ekon.; Feliks Strmole, univ. dipl. inž. grad.; mag. Andrej Šikovec, dr. med.; Lojze Zupančič, univ. dipl. inž. kem. in Marija Zupančič, ekonomistka. Nosilec liste pa je skupni kandidat SDS, SLS in N.Si za novomeškega župana Franci Koncilija

Slika je nastala ob obisku našega ministra za visoko šolstvo in tehnologijo prof. dr. Jureta Zupana v Novem mestu. Z ministrom smo se o problematiki ustanovitve univerze v Novem mestu pogovarjali predsednik MO N.Si in kandidat za novomeškega župana Franci Koncilija, predsednik RO za Dolenjsko Lojze Zupančič in naša poslanka Marjeta Uhan, kandidatka za županjo Trebnjega. V Novi Sloveniji smo veseli, da minister skupaj s svojimi sodelavci podpira ustanovitev univerze v Novem mestu in da nam bo pri tem maksimalno pomagal.

N.Si
Nova Slovenija
 Krščanska ljudska stranka

SLS.

Slovenska ljudska stranka
 Mestni odbor Novo mesto

V živahni razpravi se odkrivajo problemi in iščejo primerne rešitve za razvoj športa v naši občini. (Janez Štrukelj, Alojz Turk in mag. Franci Bačar)

Skupaj zmoremo vse

Slovenska ljudska stranka (SLS) o športu v MO Novo mesto

Osnovnim šolam bomo zagotovili boljše pogoje za izvajanje predpisanega programa:

- V Stopičah bomo takoj pristopili h gradnji telovadnice, ki bo v popoldanskem času omogočala vadbo rokometu, nogometu, košarki in odbojke ter rekreacijo. To bo tudi večnamenski objekt za družabne potrebe krajevnih skupnosti.
- Podpirali bomo programe dela z otroki za zdravo, aktivno preživljanje prostega časa.

Športna društva:

- Sedanja agencija za šport mora zagotoviti pogoje za delovanje športnih društev.
- Povečali bomo skrb za vzdrževanje objektov.
- Zagotoviti je potrebno objekte za vadbo. V občini ni domicilnega pokritega igrišča za vadbo rokometu.

Vrhunski šport

- Podpiramo domače športnike in športna društva, kjer povečini igrajo domači igralci z domačim strokovnim kadrom.
- V obdobju 5 let bomo zgradili bazen.
- V obdobju 10 let moramo zgraditi reprezentativno osrednjo mestno športno dvorano

?

Uroš Lubej

V resnici ne vem, ali je postavitvev zgornjega ločila upravičena. Vprašaj postavljamo takrat, ko ne vemo, kaj nas čaka.

Drži. Letošnje županske volitve so uganka, še večja kot tiste pred štirimi leti. Takrat nismo vedeli, kateri od dveh favoritov (Kovačič, Koncilija) bo sedel na tronček. Ostali niso imeli možnosti. Sedaj je pravzaprav odprto skorajda vse. Muhič, Pezelj, Koncilija, vsi imajo veliko možnosti za uvrstitev v drugi krog. Ankete, ki jih izvajajo politične stranke, dajejo prednost Pezlju, sledi Muhič, nato Koncilija. A bolj tradicionalni volilci vedno potegnejo v zadnjih tednih, tako da je velika verjetnost, da se bo vrstni red obrnil. Nemara celo Dular ni brez možnosti, sploh glede na za marsikoga presenetljivo uspešno zbiranje podpisov za nestransko kandidacijo. Resnih analiz o kandidatu Kramarju pravzaprav ni, vendar bi bil skorajda čudež, če bo nabral več kot 8 odstotkov glasov. Drugi krog bomo tako gotovo imeli; ne vemo niti, kdo bo tam nastopil, še manj, kaj se bo zgodilo takrat.

Volitve pred štirimi leti je zaznamoval uspeh nestranskih list, še posebej Liste za Dolenjsko in Liste Francija Koncilije. A medtem se je zgodil AS in poenotenje pomladnih strank in položaj nestranskih list sta negotova, uspeh pa neznan, saj stranke nestranskih list v svoja anketna vprašanja niso uvrščala. Zelo verjetno pa se bo število svetniških skupin v novomeškem občinskem svetu precej zmanjšalo, pri čemer ankete zmago napovedujejo bodisi SDS bodisi LDS.

Pa vendar! Bolj kot negotovost o tem, kdo bo izvoljen, se v ljudi, ki niso neposredno angažirani v politiki (kolikor je to pač moč zaznati, saj se o tem ne dela nobenih anket), vriva precej gotov občutek, da bo vse – ne glede na rezultat – ostalo precej podobno temu, kar se je dogajalo do sedaj. V tem kontekstu vprašaj ni več upravičen. Nam bo ta ali oni zmagovalac prinesel bistvene spremembe, preboj ali "boljitak", kot bi rekli naši sosedeje? Ni videti. Javne zadeve bodo, kot kaže, po neki inerciji tekle naprej. Od nobenega od možnih kandidatov ni pričakovati, da se ne bo zapletel v taka ali drugačna kompenzacijska pregovarjanja z obstoječimi strukturami, ki Novo mesto držijo v solidnem (pod)povprečju.

Težko bi rekli, da Novo mesto potrebuje revolucijo. V kontekstu ostalih slovenskih mest nam gre relativno dobro (čeprav to seveda za marsikoga pomeni zelo slabo). A po drugi strani nikakor ne moremo biti zadovoljni s tem, kako se je z mestom upravljalo do sedaj.

Nobenemu kandidatu, pa listam tudi ne, pravzaprav ne moremo očitati nič izjemno resnega in tudi volilna bitka je relativno umirjena (če odštejemo nekaj poživljajočih izpadov na spletnih forumih). Vsi imajo za seboj uspešne kariere (in vsi so si pri svojih karierah bolj ali manj pomagali s političnim vplivom) in od nikogar ne moremo pričakovati, da bo v primeru njegove izvolitve prišlo do katastrofe. A med volilci je zaznati, da se bodo na volitve podali s preverjeno, a resignirano taktiko voliti manj slabo med slabšim.

Prinesite mi glavo ...

NADLISTEK Mesžo duhov ali duhovi kontinuitete **8**
 HOMOSAPIENS Čas koristnih študijev **9**
 DUH MESTA David Horvat **10-11**

DOLENJSKA 12-15

ČRNA PAKKA Brik, kolesarji **15**
 FOTOŠTORIJE **18-19**
 FOKUS Novo gledališče **20**
 VOLITVE 2006 Soočenje št. 1 **21**
 FOTOPUB Jaka Adamič: Ulice **26**
 ČETRTRA DIMENZIJA Slovenec, bodi ponosen **27**
 MIKROSKOP Bojan Radovič **30**
 KOMENTAR Iskanje resnice **31**
 PORTRET Dolinar, Jure **32**
 KRATKE **33-34**
 SITA KLAPA Gostišče Loka **35**
 PREŠA **36**
 TLAČENKA **37**
 PX **38**
 STRIPULET **39**
 POTLAČ **40**

park : kolofon

regionalni mesečnik
 številka 1, letnik 10, 23. september 2006

ISSN 1408-7189
 Kontakti:
 Park
 Glavni trg 6
 8000 Novo mesto

tel: 07 393 08 12 / m-tel: 031 626 326
 e-mail: park@park-on.net
 web: www.park-on.net

Naročila, distribucija: 07 393 08 12

Trženje:
 07/ 393 08 12
 07/ 393 08 00
 park@park-on.net

odgovorni urednik: Uroš Lubej

uredništvo: Rasto Božič, Marijan Dovič, Sandra Hrovat, Iztok Kovačič, Aleksej Metelko, Borut Peterlin, Boštjan Pucelj, Mitja Simič, Damir Skenderović, Barica Smole, Damijan Šinigoj, Jure Švent

urednik rubrike Fotopub: Boštjan Pucelj
 naslovnica: Kreator*

lektorica: Nina Štampohar
 tajnik uredništva: Boštjan Volk

prelom: Hg
 filmi: Grafika Novo mesto d.o.o.
 tisk: Tiskarstvo Opara, Mali Slatnik
 naklada: 1000 izvodov
 ustanovitelj: Društvo novomeških študentov
 izdajatelj: Založba Goga, Novo mesto
 direktor: Gregor Macedoni

SPREHODI SE PO SVOJEM PARKU!

Naročnina se plačuje za obdobje od naročila do konca tekočega letnika (julij 2006). Prekinitev naročila je možna s pisnim preklicem in sicer 10 dni pred koncem naročniškega obdobja (1. julij 2006). Naročniki imajo 10% popust, študentje in dijak 20%. Naročnina za tujino znaša 35 EUR, z letalsko dostavo 40 EUR.

Odziv na članek Ko bi znali še peti

Rasto Božič, Park, 12. julij 2006, str. 39

Gost (Matija Škof), 13. julij 2006 (12:18)

V včerajšnji izdaji revije Park smo lahko prebrali kritiko dogodka PoPmlad pod katero se je podpisal novinar Rasto Božič. Ker sem sam preveč povezan s projektom PoPmlad, se ne smatram za osebo, ki bi se lahko objektivno odzvala na izrazito negativno kritiko novinarja Rasta Božiča, ki pogosto presega meje dobrega okusa in spoštljivega odnosa do vseh udeležencev, vključno z obiskovalci dogodka. Zato se obračam na vas, dragi someščani, obiskovalci koncerta PoPmlad, strokovna novinarska in glasbena javnost, da presodite vi ali je novinar Rasto Božič podal realno sliko koncerta PoPmlad in pri tem upošteval novinarska in moralna načela.

simikaL, 13. julij 2006 (13:26)

Spoštovani g. Rasto Božič! Hvala za Vašo "konstruktivno" kritiko. Zanima me samo ena stvar: ali ste bili na PopMladi osebno prisotni, ali ste gledali posnetek na Vašem kanalu, ki je bil, roko na srce, za tako zajeten kupček denarja, ki smo ga Pomladniki morali izplačati, res ZANIČ narejen. Kajti, če smo v živo zveneli res tako obupno, kot na posnetku, nam glede popravka vtisa ne more pomagati niti sam Lord almighty. Če pa ste se, spoštovani g. Božič, za kritiko odločili na podlagi posnetka, naj še jaz objektivno in konstruktivno ocenim vaš prispevek in povem, da je škoda, da si vrhunski in vsestranski glasbeni poznavalec kot vi lahko privoščite tako neprofesionalno gledanje na stvari. Vsak na koncu vidi samo izvedbo, nihče pa ne pomisli na trud, ki je bil v dogodek vložen in ekipo ljudi, ki je stala za projektom. Pohvalim naj naš upravni odbor, ki je odlično izpeljal stvar, kot že tolikokrat prej. Menim, da smo, kljub nekaterim "kiksom" med izvedbo dosegli svoje - na odru se je namreč čutila povezanost, ki je mnogi zbori ne bodo nikoli doživeli. To so začutili tudi obiskovalci in nas podprli z glasnim odobravanjem. Ne morete pa pričakovati, MePZ Pomlad zveni kot profesionalci. Saj nismo Slovenski komorni zbor, za božjo voljo! Kljub Vašemu pljuvanju po projektu PopMlad, posledično s tem tudi samemu zboru in žalitvi našega zborovodje menim, da Vaše mnenje na naše nadaljnje delovanje ne bo imelo bistvenega vpliva. Če menite, da je vaša ocena "alter", ker pišete v kao edinem alter novomeškem časniku, naj vam povem, da se hudo motite. Alter pomeni biti kritičen in obenem konstruktiven. Dejstvo pa, da ste pohvalili mene in Tokca kot solista, pa še ne odtehta žalitve. Jaz namreč nisem solistka, ampak članica ZBORA POMLAD in sem na to ponosna. Ker imamo med sabo posebno vez, ki je marsikdo na tovrstnem področju ne bo nikoli imel, in to je iskreno prijateljstvo in podpora. Zadnji dve leti, odkar sem pri zboru, sem začutila, kaj pomeni imeti prijatelje, saj delujemo kot one big happy family. Verjamem, da Vaša kritika ne bo ubila naše samozavesti in veselja do petja. Saj veste, kaj je dejal F. Nietzsche - kar te ne ubije, krepí tvojo voljo do moči.

Gost (rastoljubec), 13. julij 2006 (17:39)

Hehehe, simikaL se buni, da "Vsak na koncu vidi samo izvedbo, nihče pa ne pomisli na trud, ki je bil v dogodek vložen in ekipo ljudi, ki je stala za projektom." pri tem pa ne pomisli, da se tud krava trudi kot blesava, muli travo in jo prezvekuje, pa včasih da potem mleko včasih pa samo hlevski gnoj. Jaz se z Rastotom strinjam, nikjer nisem prebral zaljivk, človek je sel na koncert in o tem napisal svoje vtise, argument, da sicer mogoče smo res slabi, smo se pa trudili do nezavesti, pa me ne prepriča. Da se imate radi, tudi ni nič narobe, kar tako naprej. Saj gre samo za mnenje enega kritika, to naj vam ne vzame poguma. Če tu in tam malo zafusate (meni kot nepoznavalcu se je nekajkrat tudi zdelo, da ste udatili malo mimo, pa me ni motilo!)

Gost (Helena), 13. julij 2006 (13:39)

Popmlad je prišlo poslušat malo manj kot 1000 ljudi. Velika večina je zelo uživala. Kaj ni to smisel tovrstnih prireditev? Če bi pa rad ocenjeval perfektnost do potankosti, se postavi pred ogledalo. Kako lahko je bit kritik dandanes!

Gost (Dalton), 13. julij 2006 (15:10)

Heh, hvala bogu da kritika ni objektivna, potem ne bi bila kritika... avtor je podpisan. Kje pa še lahko govorimo o objektivnosti v novinarstvu? Določene kolumne, članke, komentarje in kritike beremo ravno zaradi "subjektivne" note avtorjev... tako da. To je pač njegov osebni pogled in če ste opazili se v Parku nahaja pod rubriko komentar in ne med ostalimi kritikami dogodkov. Človek je napisal zgolj svoje mnenje, ki ga ne moremo enačiti z "absolutno resnico" ...kritika v komentarju pa se nanaša na kakovost glasbe oz. petja, ne pa na zbor osebno oz. na "big happy family"... Što ne ubija, jača!

Gost (Slauc), 13. julij 2006 (15:35)

Kdor se pojavlja v javnosti in ji predstavlja svoje poglede, dosežke itd..., v tem primeru koncert pevskega zbora, lahko pričakuje tudi kritiko, pozitivno ali negativno in sprejme naj jo pokončno, ne pa da joka kako je nefer in krivična itd. Kritika ali komentar, saj ni

važno, je seveda vedno subjektivna, kakšna pa naj bo drugače in seveda odseva razpoloženje pisca, vendar ne doma, ko piše zadevo, ampak je odsev razpoloženja na dogodku. Dobro, žalitve so druga stvar, vendar tega v zapisanem nisem opazil. Tresoč vokal je pač tresoč vokal, neubrano petje pač neubrano petje, človek se menda spozna na muziko, sicer pa lahko te zadeve opazi in sliši tudi čisti glasbeni analfabet. Dobro je priznati svoje napake in jih popraviti, če se jih da in hoče. Konec koncev pa, če mislite, da ste bili super, se ne brigajte za napisano in furajte naprej, pa čeprav po mnenju nekaterih ne glih najboljše.

Gost (zupmalina), 13. julij 2006 (15:40)

G. Rasto je bil očitno močno razočaran nad slabim obiskom na prireditvi njegovih "etno favoritov", ki so muzicirali na muzejskih vrtovih, saj so njegove osebne negativne emocije zelo očitno vplivale na kritiko prepevanja na grmskem gradu. Namesto objektivne kritike je v prispevku prešel v nestrokovno posploševanje pri ocenjevanju izvajalcev, podkrepjeno z dobršno mero cinizma in celo žaljivega pisanja o nič krivih poslušalcih. Ne krompirja (čomp), zabave si želi ljudstvo novomeško g. Rasto !!!!

Gost (vaška), 13. julij 2006 (23:20)

po besedah sodeč nekaterih popmladnikov, se tudi sami zavedajo, da koncert tehnično ni bil najbolje izpeljan... glede zabave pa... je pa bil dober "after".. Da, zabave si zeli "ljudstvo novomeško"

Gost (rastofil), 14. julij 2006 (16:38)

Šmrc, kako hudo nam je, toliko smo vadili, pripeljali vse naše stare mame, sedaj pa tako. Bodite veseli, da ima to mesto vsaj enega glasbenega kitika. Drugače lahko samo ploskamo samemu sebi in se čudimo, kako se imamo fajn, ostali svet pa nas ne jebe 5 posto. Popmlad, malo manj napora v promocijo in malo več v vadbo, pa bo. Bodite veseli, da si je g. Rasto Božič vzel čas in vam razložil, na čem morate delat. Zahvalite se mu, da vam je povedal resnico, ki vam je vaš dirigent očitno ne more!!!

Gost (popmladnica), 14. julij 2006 (17:02)

dragi rastofil, vse lepo in prav. kritika je pač kritika. če ti pove, oz. kot sam praviš, "razloži", na čem moraš delat, je zdrava in za kakovostno rast (zbor) več kot potrebna. tega pa v pisanju g. božiča ni. če pogledaš, je ta manjko zapolnjen z žaljivim pisanjem o publikii. res me zanima, zakaj.

Gost (Murko), 15. julij 2006 (10:00)

Zgleda da smooklicano prvo pero novomeške glasbene kritike (žal verjetno tudi edino) ni bilo na koncertu Popmladi, ampak je kritiko zapisal na osnovi ogleda posnetka na Vašem kanalu. Saj je res marsikateri popmladnik semintja malo zafušal, a da je to dober amaterski zbor so pomladniki že dokazali, na primer lani v Mariboru pa še kje drugje kdaj prej tudi, zato povsem brez potrebe žali zbor, obiskovalce in predvsem dirigenta. Pri tej kao objektivni kritiki kritik pade na mestu, ko hvali solista, za katerega naj bi bilo tako znano in dokazano, kako dober je. Res je dober, a tokrat mu ni šlo. S počenim glasom je komaj sledil melodiji, pozabil je besedilo, zamudil je vstop, potem pa so tisti po Rastokovem mnenju slabi in neuigrani glasbeniki, ne da bi to prav veliko ljudi opazilo, ponovili takt ali dva, da je Tokac lahko zapel, pri Boemski rapsodiji pa mu ni ponagajal le počen glas, ampak mu je zmanjkalo tudi višine, tako da je na koncu le še hlipal. Pa je kljub vsemu doživel pohvalo Parkovega kritika. Res nastop Popmladi ni bil na vrhunski profesionalni ravni, a za novomeško sceno vseeno vrhunski dogodek - pelo in igralo se je bolje kot je to počela večina skupin na Rock Otočcu, glasbeniki pa so svoje odigrali precej bolje, kot je to počelo na primer Rudolfovo, ki ga Rastko Božič tako časti, pa ne le lani na muzejskih vrtovih, ampak tudi v svojih najboljših časih.

Gost (Primož Žizek), 16. julij 2006 (18:11)

Rastofil, ne vem kako je z vami in s tem, da vas vaš svet ne 5 %. Vem pa, kako strokovne komisije zahtevnih pevskih tekmovanj ocenjujejo Pomlad, ki je mati projekta Popmlad. Z veseljem vam lahko povem, da je zbor Pomlad najbolj nagradjen novomeški pevski zbor, ki se vsaki dve leti "stestira" tudi na največjem tovrstnem pri nas, tekmovanju Naša pesem, ki poteka v Mariboru. Večkrat ste v diskurz o kakovosti tega, očitno kontroverznejega in močno aktivnega zbora (sprašujem se, če ni to dvoje povezano), "vpeljali" tudi tezo o dirigentu, ki da je očitno "sedel na ušesih", medtem, ko je zbor kao ropotal, krehal, stokal, sikal, šmrkal, sopihal, pihal, gestikuliral ali karkoli naj bi že tisti večer počel na odru atrija grmskega gradu. Naj to debato o dirigentu zaokrožim z dejstvi: odkar pevski zbor Pomlad vodi Fernando, je ta dosegel veliko domačih in mednarodnih uspehov, poleg tega razvil dva velika vzporedna projekta (Pesem povezuje in Popmlad), ter izvedel kar nekaj lepo sprejetih in z vidika pridobivanja izkušenj pomembnih gostovanj. Da o tem, da vodi dva pevska zbora, je sam član slovenskega komornega zbora in velik navdih številnih pevcev in glasbenikov, niti ne bi govoril. V zvezi z vloženim trudom in samorefleksijo zbora vam lahko povem le naslednje: zbor ima potrebno distanco do svojega dela, da lahko že petnajst let zaporedoma stopnjuje formo, kakovost in

prepoznavnost. Tudi, če vam nekaterim kakovost koncerta ni bila po volji, je bila kritika, ki jo je zapisal Rasto Božič, takšna kot je bila. Za moj okus preveč cinična in s premalo občutka za smisel projekta Popmlad. Kritika je nekatero prizadela, mnogi pa jo jemljemo predvsem kot vzvod za nadaljni razvoj. S tem je tudi Rasto Božič postal del nadaljnjih uspehov zbora Pomlad.

Gost (Rastofil), 17. julij 2006 (09:52)

Popmladniki, obnašate se kot devica, ki je v javni hiši razkrečila noge potem se pa čudi, da ni dobila poljuba. Vodja vašega projekta je prosil javnost, da naredi kritiko kritika (ne da bi se - kot dvolično pravi - "vpletal v kritiko, ki je pogostokrat izpod nivoja"), a očitno hočete slišati zgolj slavospeve (če ne drugače tako, da si jih pojete sami). Verjamem, da vas je g. Božič prizadel, a on ni govoril o vaših nagradah, ampak o vašem petju. Za to gre in nič drugega. Ste fušali ali niste? Ste ujeli ritem ali ne? So se glasovi nekaterih vaših članov in članic tresli ali ne? Je bila instrumentalna spremljava uigrana ali ne? Ni druge kot da še enkrat dodobra premislite o vašem nastopu. Če zahtevate poštenost, jo zmorite še sami. Lepo da ste kot velika družina - a družinskih slavij nihče ne ocenjuje ... koncerte pač (zahvaljujoč g. Rastu Božiču in Parku celo v Novem mestu).

Gost (Primož Ž), 17. julij 2006 (13:55)

Sam osebno sem kritiko prebral, v nekaterih segmentih pritrdil Rastotu, v nekaterih segmentih pa pač ne morem sprejeti nit njegove teze, niti načina njegovega pisanja, ki se mi je zdelo preveč žaljivo in je vsebovalo premalo kritične distance pri vrednotenju celotnega projekta. A njegova naloga je, da je kritik, ne psiholog. Tudi to razumem. Če je Rasto želel opozoriti na pomankljivosti, mu je to več kot očitno uspelo. Kot rečeno, marsikaj od tistega, kar je želel povedati (na sila ciničen način sicer), celo drži. Primerjava zbora z devico pa se mi ne zdi primerna. Če ne drugega je Pomlad že izkušena ljubica in ljubimka (prihodnje leto bo na sceni že 15. let), ki svojo publiko ceni in zato koncertira tam, kamor jo povabijo. Nastopov pa v tem času ni bilo malo. Tudi sam sem prepričan, da je kritik Rasto za novomeško glasbeno sceno, kulturo in javno življenje, zanimiv in koristen pojav. Kot človek pa zanimiv in pošten sogovornik. Pa tudi Park podpiram, ne glede na to ali mi je pisanje všeč ali ne, konec koncev sem vanj nekaj časa tudi redno prispeval zapise.

Gost (Samo), 17. julij 2006 (16:20)

Božič je imel že več kritik, s katerimi se nisem strinjal: z nekaterimi preveč navijaškimi in nekaterimi preveč kritičnimi. Če se že loteva kritik vsega, kar v tem mestu dogaja (kar se mi zdi blago rečeno neresno), potem bi lahko bil malce bolj previden s takšnimi slabšalicami za zbor, ki se ponaša s srebrno medaljo iz Maribora. Zame je to dovoljšen dokaz kakovosti, saj gre za osrednji zborovski dogodek v RS. Če je pa ekipa iz zborovskega petja uspela narediti še pop dogodek pa dodatne čestitke; so eni redkih, ki to znajo...

Gost (Samo), 17. julij 2006 (16:20)

Saj ste OK zbor. Vendar bi lahko imeli nekoliko mirnejše živce pri sprejemanju kritik, ki so do neke upravičene. Nebi si upal trditi, da ste najtrofejniji pevski zbor. Je pa pohvalno, da ste organizirali takšno prireditev, ki jih v Novem mestu zelo primankuje.

Gost (Sam), 7. september 2006 (09:25)

Park zadnje case za moje pojme kar tava v temi. Grejo se neko opozicijo, a to niso, nimajo osnovnih pogojev. Kot da ne vejo več kaj bi radi. Najbližje mi pride na misel izživljanje osebnih travm avtorjev, urednikov. Clankov verjetno primanjkuje in tako se objavi vse kar pride. Ne vem, ni nobene cenzure? Vsaj tiste osnovne, higienske, na nivoju. Tako kritizirajo ze vse zivo upraciceno ali neupraciceno, predvsem tisto, kar ni povezano z "njihovimi" ustanovami (Goga, LokalPatriot, DNS, Simulaker...), kot da so zdaj pa edini vso pamet sveta pojedli. Pa dejte no, saj ze vrabci civkajo, da so samo trobilo, ki služi svojemu namenu zgornje omenjenih. Sem pa tja zaidejo iz smeri s clanki, iz katerih se vidi, da so narejeni kar tako na hitro, kot recimo Dovičev o trikotnikih na Bregu, glavah in se kje... Podn od podna, krneki... Saj potem, ko ga je doticni iz clanka osebno pobaral kako in zakaj je pisal to kar je pisal, se je avtor kar v zemljo vgreznil opravicujoc, da sicer ni mislil tako. Blablabla... Pa ne mores tako, sploh ce furas pozo nekega intelektualca (kar si vecina zgornje klike zeli, pa jim ne uspeva najbolje - kmet je kmet, ceprav igra violino). Vodni baloncek je lepa zadeva, znotraj se pocutis kraljevsko, zunaj so stvari drugacne. Rasto je (zal) posvojil ta slog. Nekdanji didzej, sedaj glasbeni kritik. Ne vem, saj poznamo definicijo slednjega - propali muzicar... Skoda Rasto, skoda...

Gost (anica), 7. september 2006 (11:40)

tole bi dodala k samovemu razmišljanju o profesionalnosti in objektivnosti nekaterih "novinarjev" parka; (sicer je tole s pevskim zborom popmlad že malce zaprašena zgodba ampak je tole treba povedat); izvedela sem namreč, da je Rasto Božič, ki je v članku tako suvereno popljudal koncert pevskega zbora, bil na koncertu le pičlih 15 minut!!!

Gost (Monika), 7. september 2006 (13:43)

To so takoimenovani znalci, obvladajo (skoraj) vse. Njemu je 15 minut dovolj, da dobi

celotno sliko dogodka in tega kasneje tako suvereno popljuda. Zalostno. Rasto, zamisli se malo (le cevlje sodi naj kopitar...). Park očitno vsebuje veliko samozvanih novinarjev, fotografov, glasbenikov, igralcev igrice in ostalih strokovnjakov za vse. Ni kaj, dokler so sponzorirani, bo tako tudi ostalo...

Gost (samiznalci), 7. september 2006 (15:23)

No, gospodje in gospe, morda bi se pa sami lotili dela. Rasto menda tudi ni tak analfabet, ne?! V Park pa lahko tudi vi kaj napišete - če seveda znate pisanje podkrepiti z argumenti, pa še s čem... npr. z dobronamernim humorjem... Zbadamo pa se lahko še kar naprej in nazaj in naprej, ne?

Gost (Cizi), 7. september 2006 (21:37)

Analfabet? A dej no, ce je sposoben po 15-ih minutah napisat objektivno kritiko uro in pol dolgega dogodka, je vse prej kot analfabet, jst temu recm blefer. In ko glih pises o Parku mi povej, kje v Rastovem clanku, so zadeve, ki jih omenjas (argumenti, dobronamerni humor...)? Argumenti po 15-ih minutah ne drzijo vode, dobronamernega humorja pa v tem clanku ni. No, jst ga nism najdu.

Gost (JASNA), 7. september 2006 (15:48)

nekoč je nekdo lepo napisal, da le čevlje sodi naj kopitar...demokracijo pa si nekateri razlagajo na način, da vsakdo lahko sodi vsakega. Hrabro in samozavestno in takšni so tudi komentariji ostrega in vzvišenega kritika kulturnih, glasbenih... dogodkov v Parku. Okusi, mnenja so na srečo različni in tistim, ki imajo izoblikovan odnos in okus ga tudi Rasto Božič ne bo spremenil in ne oblikoval. Kar pa se pomladnikov tiče so izvrstni in verjamem, da njihovo ustvarjanje korektno ocenjujejo kompetentnejši kritiki kot je to Rasto Božič, ki pač jasno in glasno pove kaj mu ugaja in kaj ne... Če pač ne prenese narodne glasbe jo pač ne bo vrtel... Sicer pa verjamem, da bi bilo na svetu in na tem forumu pravi dolgčas, če bi vsi delili podobno mišljenje... zato, živele razlike.

Gost (ŠkarpoMan), 7. september 2006 (23:37)

Pomlad sem običajno gledal v živo. Če je nastop snemala TV, pozneje še na TV. Zaradi primerjave. Mikrofona je namreč nepodkupljiv, ne podleže "filingu" masovnega druženja, sceni - ampak predvaja samo tisto, kar v resnici sliši. Z "ušesi", ne pa še z očmi, čutili, imaginacijo... In vsakič sem bil z "mikrofonsko" predstavo zadovoljen, še mnogo bolj z živo. Letos žal ni bilo časa za živo predstavo, ostal je samo TV posnetek. In kar nekajkrat med gledanjem posnetka se mi je utrlil glasen vzdih. Vzdih začudenja. Pa ne samo meni, ampak tudi ostalim družinskim članom. Pravzaprav oddaje niti nismo pogledali do konca. Skupna ugotovitev je bila, da je bil to za nas do sedaj najslabši nastop Pomladi. Dokaj razglašen, v mnogih pasusih pa obupno brezkrven, nekako naveličan. Kot bi pevcem zmanjkalo motivacije, ali kot je rekel sin - očitno niso uporabili Duracellovih baterij... Ta naša opažanja niso imela nikakršne povezave z Božičevim pisanjem, saj Parka ne beremo... torej nismo vedeli, kaj je tam napisal. Kot sem omenil v uvodu - petje lahko gledamo skozi prizmo dogodka, zanj pa verjamem, da je navdušil tako gledalce, kot nastopajoče. Lahko pa ga gledamo tudi kot obrtniški izdelek, tam pa žal ugotovimo, da ni šlo vse tako, kot smo bili do sedaj pri Pomladi navajeni. Če so (ste) člani zbora, oziroma vaši fani, gledali posnetek, MORATE priznati, da to ni bilo to. Pustite čustva na miru, pustite užaljenost na miru - in se ocenite tako, kot bi ocenjevali druge, na katere vas ne veže nič čustvenega.

Gost (Monika), 8. september 2006 (07:59)

Meni se pa zdi, da tisti dan Rasto ni najbolje funkcioniral, tudi on ni stroj ali nezmotljiv. Lahko bi pocakal malo vec kot samo 15 minut, ponavadi se tonske tezave pokazujejo ravno v tem casu in jih tonmajstri iz pesmi v pesem ukrotijo. Lahko pa sta imela slab dan kamerman in ozvocevalec ali monter na Vasem kanalu, da je posnetek izpadel tako katastrofalen. Mikrofona slisi vse, to drzi, z znanjem ali neznanjem mu lahko izdatno pomagata, da nekaj slisi bolj, nekaj manj. Zato je snemanje ali ozvocevanje ze kar znanost. Posnetek tudi nikoli ne ustvari vzdusja, kot ga imas pri zivem dogodku, vedno je samo približek. Tudi sama se ukvarjam z glasbo in poznam nacin dela, le ni tako enostavno kot si napisal. In ne pojem v Pomladi, da ne bo kdo kaj napacnega pomislil.

Razprava je potekala na www.novomesto.org. Nekatera mnenja so bila zaradi pomanjkanja prostora skrajšana, nekatera pa izpuščena.

Popravki:

Aleksandra Kardum. Kratki zgodbi (Park, 12. julij, str. 34). Pri prelomu besedil v literarni prilogi Gogino poletje je po pomoti izpadlo ime prevajalke dveh kratkih zgodb Aleksandre Kardum. Zgodbi je prevedla Barica Smole. Vsem prizadetim se opravičujem. Uredništvo Parka

V Straži znani županski kandidati in kandidatka (Park, 12. julij, str. 10). V članku sem zapisal napačno informacijo, da bo Vesna Dular nastopila s podporo Liste za Stražo. V resnici je Vesna Dular kandidatka druge liste, in sicer Liste krajanov občine Straža. Za napako se vsem prizadetim opravičujem.

Uroš Lubej

Mesto duhov ali duhovi kontinuitete, naš slogan je veselje!

Damir Skenderović, foto Jure Švent

Vseeno jim svetujemo, da se naj malo pomirijo in si vzamejo trenutek za oddih. Verjetno so se od utrujenosti nagnili k pretiravanju. Človek dobi občutek, da njihov kandidat ni človek, ampak bog, štekate. Ni tega »cegla« na celem Dolenjskem, ki ga ne bo on obnovil, dozidal, prenovil, posodobil, uredil ... in revitaliziral.

V teh časih nam ni lahko. V ospredje prihajajo volilna cenzura, samocenzura, politična korektnost, samo korektnost in samo iskrenost, sočutnost in pravičnost do kandidatov, njihovih privržencev, potencialnih volivk in volivcev. Da pošteno odmerjene doze prelitega črnila za vsakega kandidata ne omenjamo posebej. Ko vse to upoštevamo, se v najboljšem primeru lahko zaposlimo kot piarovci, v najslabšem pa pišemo o zadnjem živčnem zlomu v nizu vsega hudega slutečega ministra Rupla. Toda pustimo za trenutek ob strani vsega hudega slutečega ministra Rupla in tudi zgoraj omenjene maksime in recimo bobu Bob Marley. Če si priznamo ali ne, nam je po teh uvodnih smernicah takoj laže, kar seveda pripomore k pozitivnemu razmišljanju, in to je tisto, kar nas druži skupaj z županskimi kandidati in s predsednikom Drnovškom, če ni ravno pred bankrotom.

Zato:

Novo mesto ni niti enkrat v zgodovini županskih volitev ponudilo ženske kandidatke. Kljub primatu liberalno usmerjenega mesta in regionalne prestolnice. Ali to pomeni, da mesto nima dovolj sposobnih in uspešnih predstavnic tako imenovanega nežnejšega spola? So ženske v tem mestu politično manjvredna bitja? Je mesto v svojem bistvu konservativnejše in mentalno bolj zaostalo od okoliških manjših in ruralnejših občin? Toda ker razmišljamo pozitivno in politično korektno, se v duhu novomeških lokalnih volitev veselimo kandidatur kandidatke za županjo recimo v Straži in Sevnici in se nam to zdi v teh monotoni predvolilnih mačo časih, verjeli ali ne, prav poživljajoče in seksi. In seveda popolnoma pozitivno in povsem brez podpomenov. Veseli smo tudi za volivke in volivce teh srečnih občin. Naš slogan je veselje.

Veseli smo tudi za stranke in njihove skupne kandidate, ki se v teh časih rade združujejo in se nasploh imajo zelo radi. Veseli smo za njihovo veselje in veseli smo ob dejstvu, da so uspešno prestale prve zakonske težave, ki so nastale pri prejšnjih združitvah in gradnjah mostov. Malo pa nas skrbi, da jim bo zaradi tako aktivnega združevanja zmanjkalo časa za vodenje mesta. Konec koncev, kaj nas briga za njihov koitus. Nas zanima mesto.

Veseli smo tudi za delovno propagandno mašinerijo enega od kandidatov. Vseeno jim svetujemo, da se naj malo pomirijo in si vzamejo trenutek za oddih. Verjetno so se od utrujenosti nagnili k pretiravanju. Človek dobi občutek, da njihov kandidat ni človek, ampak bog, štekate. Ni tega »cegla« na celem Dolenjskem, ki ga ne bo on obnovil, dozidal, prenovil, posodobil, uredil ... in revitaliziral.

Veseli smo tudi za vse ostale kandidate, ki pa so itak veseli že sami po sebi.

Kljub vsesplošnemu veselju in evforiji v zvezi z volitvami pa ostaja grenak priokus, da nam volitve ne prinašajo nič novega in svežega. Kdaj bo prišel čas, ko bodo v Novem mestu začeli kandidirati tudi ljudje iz podjetniških logov, ki bi morebiti lahko dali razvoju mesta nov zagon, kot se to dogaja drugod po Sloveniji? Kdaj bodo volivci in volivke resnično imeli raznovrstnejšo izbiro in ponudbo kandidatov?

Da skrajšam vaše in naše muke: prinesite mi glavo Zokija Jankovića!

Čas koristnih študijev

Mitja Sadek, foto Jure Švent

Ne, danes ne živimo več v demokraciji, vladavini ljudstva, ampak v kronokraciji, vladavini časa. Modernega človeka res ni težko prepričati, da živi v družbi, ki je bolj napredna od vseh prejšnjih.

Če bi me kdo slučajno povprašal, kdaj sem preživel najbolj brezskrbne dni svojega življenja, bi mu verjetno omenil tisti september po uspešno končani maturi, ko mi je lenobno študijsko leto, ki se začena šele oktobra, poletne počitnice podaljšalo za cel mesec. Potem ko sem mirno odsedel varna, toda trda leta gimnazijske kehe, se mi je iz daljnje Ljubljane že dobrikal študij zgodovine. V tem času skoraj popolne blaženosti sem naredil le eno, ampak usodno napako. Vpisal sem se na nekoristen študij. Pri tem je najbolj zanimivo, da kasneje, med študijem, nisem niti za trenutek pomislil, da se posvečam povsem nekoristni stvari. Prvič sem v koristnost svojega študija podvomil takoj po dobljeni diplomi, ko nihče izmed nas sošolcev ni dobil dela v svoji stroki. Dokončno pa me je v nekoristnost mojega študija prepričala nova slovenska oblast.

Minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo Jure Zupan danes vehementno razglašča, da je treba spodbujati naravoslovno-tehnične znanosti in zajeziiti preveliko ljubezen mladih do družboslovja in humanistike. V ozadju tega usmerjenega izobraževanja se seveda skriva najčistejša oblika ekonomskega pragmatizma, saj naravoslovno-tehnične znanosti zaradi svoje povezanosti z industrijo prinašajo večje ekonomske koristi od družboslovnih. Ta daljnovidna politika se že uresničuje. Državni sklad *Ad futura* (lat. za *bodočnost*), ki podpira naše študente pri študiju v tujini, daje štipendije samo še za koristne študije, ostalim nekoristnim pa v tolažbo preostane možnost najema posojila. Kako milosrdno! Ni več daleč čas, ko bo legitimno študirati le tiste smeri, ki so povezane s proizvodnjo in trgovino. Toda bolj kot panekonomska usmerjenost slovenske politike preseneča občutek, da jo javnost sprejema prej s tihim odobravanjem kot z občim revoltom. Kako je to sploh mogoče?

Vzroki za to so gotovo globlji. Izvirni greh tiči že v odnosu modernega človeka do preteklosti – nobena kultura ni bila nikoli tako zagledana v sedanost kot je današnja in nobena ni nikoli tako zviška gledala na preteklost. Vse, kar je bilo, je zaostalo in zato slabo. Vse, kar je moderno, je napredno in zato dobro. Toda najboljše šele prihaja, zato je prihodnost naš največji malik, ki mu na oltar napredka darujemo nenehne reforme. Kdor se ne reformira, stagnira. Ne, danes ne živimo več v demokraciji, vladavini ljudstva, ampak v kronokraciji, vladavini časa. Modernega človeka res ni težko prepričati, da živi v družbi, ki je bolj napredna od vseh prejšnjih. Na vsakem koraku se mu ponujajo zelo otipljivi dokazi. Vsak dan se lahko ponaša z odkritji in izumi na področju medicine in

genetike ter s pridom uporablja nove dosežke vsemogočne tehnike. Toda problem ni v teh dosežkih, problem je v človeku. *Homo modernus* je poistovetil ves napredek z napredkom uporabne znanosti. Zanj ima vrednost le tisto, kar je uporabno. *Ergo*, stvari, v katerih ne vidi neposredne koristi in jih ne more takoj uporabiti, so ničvredne in same sebi namen. S takimi larpurlartizmi pa naj se ukvarjajo čudaški idealisti.

Tako kot marsikdo drug očitno tudi minister Zupan ne ve, da obstajata dve vrsti znanstvenega napredka. Tehnični in humanistični. Čeprav oba temeljita na prejšnjih dosežkih, obstaja med njima pomembna razlika. Tehnične znanosti presegajo stare dosežke tako, da jih posrkajo vase ali celo zavržejo kot nekoristne. Noben moderni fizik ne izhaja več neposredno iz Newtona, ampak je dovolj, da pozna kot nekaj povzetek za moderno rabo nekaj njegovih osnovnih načel. Stari televizor roma na odpad, čeprav je bil pred desetletjem, ko je bil izdelan, pravo čudo tehnike. Humanistične znanosti pa napredujejo po drugačni poti. Stare dosežke skušajo presegati tako, da jih na novo interpretirajo, pri tem pa staro ne izgubi svoje vrednosti, ker za razliko od tehnike ni podvrženo kriteriju koristnosti. Duhovnih vrednot namreč ne delimo na koristne ali nekoristne. Humanistične znanosti se ukvarjajo s človekom, in ker se človek ne spreminja, kakor se spreminja tehnika, ostajajo kulturni dosežki vseh prejšnjih generacij vedno aktualni. Zato *nihil novi sub sole* – nič ni novega pod soncem: vsaka generacija se vedno znova spopada z istimi problemi kot predhodnje. Poznavalec sodobne literature ne more reči, da je Shakespeare *passé*, ljubitelj umetnosti bo še vedno lahko vztrajal, da še ni videl lepšega, ko bo v živo občudoval Partenon, 2500 let stari biser grške umetnosti.

Velika neumnost je torej vrednotiti vse tehnične in humanistične študije po istem kriteriju. Na tistem bojišču, kjer vlada samo korist, bo tehnika vedno izšla kot zmagovalka. Ista tehnika pa bo morala v dvoboju, kjer nastopa človek kot čustveno, ustvarjalno in duhovno bitje, premoč priznati humanistiki. Državna politika, ki grobo favorizira koristne študije, je nevarna, saj zanemarja bistven del človeškega bitja. Če bi minister Zupan bral Platona, bi vedel, da človek s koristnim znanjem še ne izpolni vseh svojih potencialov. Ko so nekoč Platona vprašali, zakaj so Grki za razliko od barbarov dosegli tako veliko in razvili takšno čudovito civilizacijo, je odgovoril: »Ker se nismo vedno spraševali, kaj je koristno.« Minister modernih barbarov pa nič.

David Horvat, podjetnik

Damir Skenderović, foto Hg

Želja po samostojnosti, finančni neodvisnosti in svobodi je Davida Horvata že pri dvajsetih letih zapeljala v podjetniške vode. Pri tej odločitvi je, kot rad sam poudari, imel vso podporo staršev, še posebej očeta, ki mu je bil vedno vzor. Poleg tega mu je oče že zgodaj vcepil univerzalne vrednote, ki so po njegovem bistvene tako za posel in dolgoročni uspeh kot za osebni razvoj vsakega posameznika. Vrednote, kot so delavnost, poštenost, korektnost, pa najsi gre za odnos do kupcev, zaposlenih, dobaviteljev ali na splošno do okolice. Vrednote, ki so mu pomagale na poti od mladega, neizkušenega vajenca v svoji obrti do uspešnega poslovneža in direktorja podjetja z dvajsetimi redno zaposlenimi, ki se uvršča med tri največje v svoji branži v Sloveniji.

Nekoč odličnega košarkarja z neverjetnim tajmingom za skok in žogo, z zlato »šutersko« levico, praktično nihče več ne kliče po njegovem osebnem imenu, pač pa po imenu podjetja, ki ga uspešno vodi: Dacomm.

Ukvarjate se s keramičarstvom. Kakor povsod je tudi tu konkurenca brez dvoma huda?

Ukvarjamo se z izvedbo keramike na objektih, stanovanjskih, poslovnih in tudi zasebnih, čeprav smo večinoma osredotočeni na večje objekte. Veliko sodelujemo z verigo Špar. Zanimivo je to, da glavna konkurenca prihaja iz Novega mesta in da je to področje v Novem mestu zelo razvito. Tri največja podjetja v Sloveniji, med katere uvrščamo tudi sebe, prihajajo iz tega okolja. Tako da je problem v tem, da je zaradi razširjenosti te dejavnosti na Dolenjskem absolutno premalo dela za vse, zato večji del delamo po celi Sloveniji, nekaj pa tudi v tujini, glede na to, da se sedaj trgi malo bolj odpirajo.

Keramiko v glavnem uvažate iz Italije? Zakaj je italijanska keramika tako cenjena po celem svetu?

Največji proizvajalci keramike v Evropi so Italijani, tako da v glavnem uvažamo iz Italije, nekaj pa tudi iz Španije in Nemčije. Tudi v Sloveniji obstaja proizvodnja dveh, treh firm, ki pa zaostajajo v dizajnu. V Italije gre v prvi vrsti za tradicijo keramičarstva, ki je zelo stara, in pa dejstvo, da je italijanska država v 60-ih in 70-ih letih zelo stimilirala razvoj te obrti in podjetništva ter je omogočila manjšim obrtnikom in podjetnikom določene ugodnosti, ugodna kreditiranja, recimo tako, da so to danes velike in razvite firme, ki zaposlujejo od 1000 do 2000 ljudi. Zanimivo je to, da je večina teh podjetij v družinski lasti.

Tudi pri nas se mi zdi, da je čedalje več družinskih podjetij.

Če odraščáš v družini, ki se ukvarja s podjetništvom, ti to verjetno prej zleze pod kožo in pač ostaneš v tej dejavnosti. Tu lahko dobiš tudi prvo službo, in če so tu še finančne ugodnosti, je to še dodatna motivacija za nadaljevanje tega podjetništva v družini.

Mogoče se motim, toda zdi se mi, da je bil včasih odnos oblasti in tudi javnosti do družinskega podjetništva negativen, medtem ko je bil na razvitejšem Zahodu ta način podjetništva nekaj popolnoma samo po sebi umevnega.

Menim, da je bil to problem prehoda iz prejšnjega v ta sistem. Tu so se pojavile največje razlike. V prvem obdobju so podjetniki, med njimi tudi družinski, prvi izstopali po prihodkih v primerjavi s povprečno populacijo v Sloveniji in so si lahko privoščili dodatne materialne dobrine.

Ljudje večinoma vidijo le zunanje znake blaginje, ne zavedajo pa se, da je za to potrebno veliko delati in da so odgovornosti velike.

Finančna neodvisnost in svoboda s seboj prinašata pomanjkanje prostega časa. Osem ur dela pač ni dovolj. V bistvu smo celodnevno vpeti v posel, vse razmišljanje, tudi popoldne in zvečer. Tudi ko se dobiš s prijatelji, se pogovor največkrat vrti v tej smeri. Pride do tega, da imaš skoraj vse, nimaš pa prostega časa. Začneš razmišljati o tem, kako organizirati delo, da bi ti ostalo več časa in da ne bi bil nenehno stoodstotno vpet v delo in službo. Moraš se naučiti preklopiti iz delovnega časa in problemov v svoj prosti čas, to pa je zelo težko. Sprostiti in odklopiti se pa je potrebno.

Vendar pa, če prav razumem, neizprosna logika trga in kapitala zahteva, da se podjetje nenehno razvija, da raste. Stagnacija v večini primerov pomeni tudi že skorajšnji konec. V bistvu me zanima, kje so meje tega procesa in ali ne gre tu za klasični paradoks, da ne rečem Kavelj 22?

Obstajata dve poti. Lažja pot je, da se odločiš in delaš predvsem lokalno, manjše projekte in z manj zaposlenimi. Če pa se preusmeriš na trg, če želiš delati na večjih projektih, sodelovati z večjimi gradbenimi podjetji, potem si prisiljen v konkurenco, treba je zniževati stroške, moraš se razvijati in večati. Takoj ko začneš stagnirati, izgubiš stik s trgov, naročniki, kupci in prej ali slej te nekdo prehitijo po levi ali po desni, kakor koli že.

Se pravi, da pri tej drugi možnosti praktično nimaš izbire, nenehno si vpet v kolesje.

To je res, vendar pa obstaja pri razvoju večjih podjetij še druga faza, ki je sicer težko dosegljiva. Ko je podjetje dovolj veliko in kapitalsko dovolj močno, postaneš lastnik. Kar pomeni, da niso več vse funkcije združene v tvoji osebi: direktor, komercialist, tajnica, finančnik, pravnik, pač pa na ta mesta zaposliš ljudi, kar ti omogoča, da svojo dejavnost še razširiš in začneš poslovati še na drugih področjih. Pri tem je pomembno, da je podjetje kot celota za to dovolj zrelo in pripravljeno za ta korak. V zadnji fazi si lahko lastnik tudi več podjetij in si spet paradoksnost na ta način lahko kupiš tudi več prostega časa. To je najtežji korak in večini to ne uspe. Sam si želim, da bi prišel do te faze.

V tej fazi verjetno pride tudi do aktivnejšega vlaganja kapitala na borzo

in kapitalske trge?

Seveda. Rekel pa bi, da mi, ki smo mlajša generacija, to bolj spremljamo, smo bolj odprti in se v to spuščamo z manj strahu. S tem, da je, jasno, potrebno biti zelo previden. Vlagati je treba neke viške, da, če se morda zgodi kar koli negativnega, to ne ogrozi tvoje osnovne dejavnosti in tvoje osnovne eksistence.

Kakšen je odnos med kapitalom in politiko v Sloveniji?

Pri večjih projektih je v Sloveniji težko delati, če nista vpeti tudi lokalna ali državna politika. Potrebno je pač lobirati in sodelovati s politiko, s tem, da je treba imeti občutek, kje so meje lobiranja še korektne, poštene in kje se začne korupcija. Menim, da starejša generacija v 90-ih letih ni razumela tega prehoda v drug sistem in da se je veliko delalo na način, ki ni primeren in zaradi katerega so ljudje dobili negativen odnos do podjetnikov. Največji problem, ki se je zgodil v teh letih, je izguba vrednot, kot so poštenost, iskrenost. Se posebej to velja za politično in podjetniško sfero.

Kakšen je odnos države do podjetništva?

Birokracija je zelo toga. Še vedno se ne zaveda, da gospodarstvo in podjetja ustvarjajo dodano vrednost in da se od tu financirajo vse dejavnosti države. Zato bi morali biti birokratski postopki krajši, enostavnejši, bolj v funkciji gospodarstva, toda ne v smislu uslug, pač pa v spodbujanju pri razvoju podjetništva. Toda ljudje, ki delajo v državni ali lokalni upravi, večinoma »zaspijo«, ker jih nihče ne preganja. Sam sem to večkrat doživel pri svojih investicijah, med drugim tudi v Novem mestu, kjer mi investicija v neki objekt iz meni nerazumljivih razlogov stoji že štiri leta. Za vse postopke pa veljajo zakonsko določeni roki, s tem, da se ti roki ne spoštujejo, ker nihče ni odgovoren. Dokler se ne bo začelo kaznovati ljudi, ki kršijo te roke, v skrajnem primeru tudi z izgubo delovnega mesta, bo temu še naprej tako. Ti premiki so najslabši ravno v upravnih postopkih in v upravnih službah.

Bi lahko rekli, da je z novo vlado prišlo do pozitivnih sprememb?

Moram reči, da je minister Virant od vseh ministrov najbolj dejaven in da je prinesel največ svežega vetra ter da se na tem področju največ dela. Menim, da gredo stvari v pravo smer. Upam, da bo imel dovolj podpore, da jih bo peljal naprej. Po drugi strani pa so se, kot kaže, ustrašili pri spremembah davčne zakonodaje. Spremembe bi morale

Vedno imam občutek, da se vse stvari v Novem mestu začnejo, da obstaja dobra volja, stvari se peljejo, nikoli pa se ne izpeljejo do konca, stoodstotno. Na koncu se vedno zgodi nekaj, kar pokvari celoten vtis.

biti bolj korenite. Očitno obstaja strah pred sindikati in javnim mnenjem. Morali bi si upati narediti korak več, prevzeti odgovornost in peljati stvari naprej, ne pa se ustaviti ob prvih pritiskih.

Stalno so volitve.

Seveda, vsi bi radi ostali na oblasti, zato se je zadeva ustavila pri nekaterih minimalnih spremembah, ki pa ne bodo dale zelenih rezultatov. Prva vlada, ni pomembno katera, ki bo uspela izvesti neke korenite spremembe, si bo dolgoročno zagotovila vsaj nekaj mandatov na oblasti.

Velik problem za podjetja je tudi zaposlovanje, ker so stroški oziroma prispevki za delavca enostavno preveliki. Posledično to za sabo potegne zaposlovanje na črno. Po drugi strani pa je največ ljudi zaposlenih v malih in srednjih podjetjih, za katere pa država, kakor se zdi, nima ravno veliko poslušala. Smo spet pri paradoksu?

Jasno je, da velika podjetja s pet tisoč zaposlenimi morajo imeti podporo države in jo tudi imajo. Je pa zato podpora države majhnim in srednjim podjetjem majhna in tudi davčna zakonodaja je neprilagojena in nekonkurenčna razvitejšim državam. Ta podjetja pa so zaradi svoje fleksibilnosti in sposobnosti prilaganja razmeram na trgu dolgoročno prihodnost slovenskega gospodarstva in tudi rešitev za problem brezposelnosti. Vendar so za njih obremenitve države absolutno prevelike, med najvišjimi v Evropi. Zato je fleksibilnost trga delovne sile zelo nizka, kar postaja problem, ker se z vstopom Slovenije v EU odpirajo vzhodno-evropski trgi delovne sile. Kmalu bo tudi na tem področju konkurenca zelo velika. Hkrati pa se bomo morali tudi Slovenci sami začeti zavedati, da bo moral vsak od nas narediti nekaj več na svojem delovnem mestu in za svoje podjetje, seveda ob tem, da mora biti delo plačano in pošteno ovrednoteno. Če so ljudje korektno plačani, so pripravljeni tudi več delati, česar se vsak dober lastnik podjetja zaveda.

Denar je najboljši motivator.

(smeh) Po mojem za večino ljudi, nekaterih se pač ne da motivirati.

In sedaj k resnejšim temam: lokalni šport in volitve. Vseskozi se ukvarjaš s športom, predvsem s košarko. Med drugim si bil dolga leta standardni član prve peterke legendarne novomeške košarkaške ekipe Herojev, ki že dolga leta bolj ali manj uspešno nastopa v rekreacijski ligi. In kar je še

pomembneje, si vsa ta leta tudi njihov glavni, da ne rečem edini sponzor. Lansko leto pa si se poslovil od aktivnega igranja.

Ekipe Herojev je bila sestavljena iz mojih prijateljev in moje generacije košarkarjev, ki smo kot pionirji in mladinci igrali za takratni KK Novoles. Ekipe je bila vedno zabavna, v nekem obdobju smo recimo vsi imeli problem s težo, mislim celo, da smo bili v povprečju najtežji v ligi (smeh). Zame je to zelo pomemben člen sprostitve, veliko mi pomeni ohranjanje stikov s kolegi in prijatelji iz otroštva. Je pa res, da moraš pri košarki vzdrževati fizično kondicijo in pripravljenost, ker v nasprotnem primeru hitro pride do poškodb. V rekreacijski ligi pa se igra zelo resno, včasih že preveč resno (smeh). Zato sem se odločil, da ne bom več igral, sem pa jasno še vedno zraven in dajem vso podporo ekipi, vsekakor pa vedno rad pridem na tradicionalno zabavo po koncu sezone (smeh).

Kako pa kot sponzor komentiraš dejstvo, da je letos pokal, ki bi ga morali dobiti Heroji za prvo mesto v drugi ligi, dobila napačna ekipa, da niti ne omenjamo, da se je ta ekipa v nekaterih lokalnih medijih pojavljala kot zmagovalna, čeprav je bilo to formalno in pa tudi vsebinsko, na terenu, daleč od resnice.

Vedno imam občutek, da se vse stvari v Novem mestu začnejo, da obstaja dobra volja, stvari se peljejo, nikoli pa se ne izpeljejo do konca, stoodstotno. Na koncu se

vedno zgodi nekaj, kar pokvari celoten vtis. Seveda je pohvalno, da rekreacijska liga obstaja, tako v košarki, odbojki, malemu nogometu itn., toda na koncu vedno nekaj zmanjka. Isto se dogaja v profesionalnem športu, recimo s košarko, kjer so stvari tekle zelo dobro, zelo pozitivno. Vendar ta majhnost Novega mesta in ta pogled, ki je ponavadi pač preozek, botrujeta temu, da se zadeva, ki že pride do nekega visokega nivoja, ustavi.

Ne samo, da se zadeva ustavi, ampak je potem treba škodo še dolga leta sanirati.

Ko se enkrat zadeva ustavi, sledi padec, podobno kot se to lahko zgodi podjetju v gospodarskih vodah. To pobiranje pa je potem zelo težavno, vzame veliko časa, ogromno energije, povzroči ogromno slabe volje, ogromno obtoževanja in zamer. Seveda pa tudi na področju novomeškega športa obstajajo svetle izjeme, če izpostavim samo kolesarje.

Če se proti koncu mimogrede dotakneva še lokalnih volitev. V Novem mestu vas je kar nekaj mladih podjetnikov, ki ste poslovno uspešni na različnih področjih. V športnem žargonu bi lahko rekli, da bi bili kot ekipa močni. Vendar ste bili do sedaj popolnoma izvzeti iz aktivnega političnega dogajanja v mestu.

Ta premik se bo tudi v Novem mestu zgodil spontano, tako kot se je to zgodilo v Koprju in kot se to dogaja zdaj v Ljubljani in konec koncev tudi v Mirni Peči. Bistveno je

to, da sploh pride do tega, da imamo ponudbo, da se tudi ljudje iz podjetniških oziroma menedžerskih krogov odločajo za vstop v politiko, lokalno ali državno. Boris Popovič je odprl ta trend in ne glede na vse dogodke poživil slovensko politično sceno. Zgodba se nadaljuje z Jankovičem in vsemi ostalimi. Zdi se mi pomembno, da se ti ljudje pojavljajo, ljudje pa se bodo sami odločili, ali so ti kandidati vredni njihovega zaupanja ali ne. Zakaj bi kandidati vedno prihajali iz struktur politike, polpolitike ali javnih funkcionarjev itn.? Poleg tega pa mislim, da menedžerji in podjetniki lahko dajo nek nov zagon naši državi tako na lokalnem kot na državnem nivoju.

Potemtakem ne moreš biti zadovoljen s ponudbo županskih kandidatov v Novem mestu?

Jaz ne vidim kandidata z resnično močno karizmo. Za nazaj pa tudi ne vidim mandata, v katerem bi se naredilo dovolj za to mesto. Mislim pa, da si to mesto in ljudje v tem mestu zaslužijo več. V vsakem županskem mandatu bi bilo potrebno narediti nekaj več, v glavnem pa se naredi premalo. Mislim, da ljudje, ki so uspešni na svojih področjih, ki so nekaj ustvarili in ki imajo karizmo in sposobnost voditi mesto, ne kandidirajo. In dokler se to ne bo zgodilo, dokler se ti ljudje ne bodo izpostavili tudi na tem področju, ne bo pravega razvoja v mestu.

Kako bomo volili in izvolili

Volitve v novomeški občinski svet in prvi krog županskih volitev bodo potekale 22. oktobra, drugi krogi županskih volitev pa bodo 12. novembra. Volitve za občinski svet bodo potekale po proporcionalnem volilnem sistemu, Mestna občina Novo mesto pa je v celoti ena sama volilna enota.

Za razliko od državnoborskih volitev imajo na lokalnih volitvah pravico voliti in biti voljeni tudi državljani držav Evropske unije, ki imajo stalno prebivališče pri nas (to sicer ne velja za pravico biti voljen za župana). Pravico voliti (ne pa tudi biti voljen) imajo tudi vsi ostali tujci s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

Zakon o lokalnih volitvah določa, da se po proporcionalnem volilnem sistemu voli v vseh občinah, kjer je število članov občinskega sveta vsaj 12. V Novem mestu bomo po tem sistemu izvolili 29 svetnikov, medtem ko bodo Romi romskega predstavnika izvolili po večinskem načelu. Število svetnikov v tem mandatu je bilo sicer 32 + 1, vendar je to število občinski svet zaradi zmanjšanja naše občine (odšli sta Straža in Šmarješke Topice), zmanjšal.

Na volitvah za občinski svet ne nastopajo posamezniki, ampak liste kandidatov (pri čemer je lahko na posamezni listi tudi samo en kandidat). Kandidatne liste morajo stranke in skupine volilcev vložiti najkasneje 25. dan pred dnevom glasovanja, se pravi 27. septembra. Volilec bo lahko obkrožil zgolj eno listo izmed predloženih, pri čemer pa ima pravico oddati preferenčni glas, kar pomeni, da želi posameznemu kandidatu na listi dati prednost pred drugimi na isti listi.

Predpostavimo, da bodo tokratne volitve poštene. Kako se bodo ob tej predpostavki glede na volilni izid razdelili mandati v občinskem svetu? Koliko svetnikov dobi posamezna lista? To se določi na podlagi D' Hondtovega sistema. Število glasov, ki jih dobi posamezna lista, se deli z vsemi števili od 1 do skupnega števila vseh svetnikov. Mandati se nato dodelijo posameznim listam glede na zaporedje najvišjih količnikov. Zapleteno? Da in hkrati ne vedno pravično. Vzemimo enostaven primer. Denimo, da je skupno število vseh veljavnih glasovnic v neki občini 12.000, občinski odlok pa določa, da se voli 12 svetnikov po proporcionalnem sistemu v eni volilni enoti (se pravi, pomanjšan novomeški model). Stranka A dobi 4500 glasov (njeni količniki so torej 4500, 2250, 1500, 1125, 900, 700 itd.). Stranka B dobi 4000 glasov (količniki 4000, 2000, 1333, 1000, 800 itd.), Stranka C dobi 1800 glasov (količniki 1800, 900, 600 itd.), Stranka D dobi 1750 glasov (količniki 1750, 875, 583 itd.), Stranka E pa dobi 150 glasov (količniki 50, 25 itd.). Če pogledamo najvišje količnike, ugotovimo, da bo stranka A dobila pet

svetnikov, B bo dobila štiri, C bo dobila dva svetnika, D enega, E pa nobenega. Paradoks je v tem, da je stranka C dobila zgolj 50 glasov več kot stranka D, pa vendar ima v mestnem svetu celega svetnika več, pri čemer pa stranki E niti celih 150 glasov ne pripomore k enemu svetniškemu mestu. Nenazadnje, zakon določa, da lahko o posameznem mandatu odloči celo žreb, v kolikor imata dve listi enak odločilni količnik.

Kakor koli že, odstotki, ki jih bodo posamezne stranke dobile na volitvah, se bodo zgolj približno ujemale s številom mandatov v občinskem svetu. V tem mandatu je osem svetnikov imela LDS, po štiri sta imeli Lista za Dolenjsko in Lista Francija Koncilije, po tri SDS in SLS, po dva svetnika NSi, SD, in Društvo Novo mesto, po enega člana pa Športna lista, Desus, SMS in SNS ter seveda romska skupnost.

Kdo izmed posameznih kandidatov pa bo imel prednost pri delitvi sveniških mest znotraj posamezne kandidatne liste? Velja načelo, da so kandidati izvoljeni po vrstnem redu na listi (kandidate in vrstne rede so pomembnejše novomeške stranke določale v tem tednu). Vendarle imajo volilci možnost vplivati tudi na to, in sicer s preferenčnim glasom. Preferenčni glasovi se upoštevajo, v kolikor je na posamezni listi na najmanj četrtini glasovnic obkrožen ta ali oni preferenčni glas. V tem primeru imajo prednosti tisti kandidati, ki so na taki listi dobili najmanj 10 odstotkov preferenčnih glasov glede na celotno število glasov za to listo. Opozoriti velja, da na glasovnici ne bo vseh imen kandidatov, ampak zgolj ime posamezne liste (stranke), ob katerem pa bo prostor za vpis zaporedne številke kandidata, kateremu želi oddati preferenčni glas.

Neuradni izidi glasovanja bodo znani že nekaj ur po volitvah. Na uradne izide bo treba počakati vsaj toliko, da prispejo še glasovni po pošti (najkasneje naslednji dan do 12. ure) in da se razrešijo morebitne pritožbe.

Županske volitve so bistveno bolj enostavne od tistih za občinski svet. Potekajo po večinskem načelu. Izvoljen je tisti kandidat, ki dobi večino vseh glasov. V kolikor nihče ne dobi večine, se opravi drugi krog volitev med kandidatom, ki sta dobila največ glasov.

Volitve bodo torej 22. oktobra! No, tudi to ni čisto res, saj boste tisti, ki boste nedeljo raje preživeli daleč stran od mestnega hrupa, to lahko to storili predčasno na mestu, ki ga bo določila občinska volilna komisija.

Sum o goljufiji na županskih volitvah 2002

Brez razpleta!

Okrožno državno tožilstvo v Krškem je sporočilo, da na podlagi do sedaj zbranih podatkov ne bo mogoče zahtevati uvedbe kazenske ovadbe glede suma ponarejanja volilnih listin na novomeških županskih volitvah 2002, saj policisti na podlagi vseh razpoložljivih podatkov niso mogli ugotoviti identitete človeka, ki naj bi storil kaznivo dejanje.

Kmalu po objavi volilnih rezultatov decembra 2002 se je poraženi kandidat Franci Koncilija pritožil volilni komisiji, češ da ima informacije, da naj bi 30 volilcev, ki so bili evidentirani, da so volili, v resnici sploh ne prišlo na volišča. Volilna komisija je takrat zavrnila pritožbo, saj Koncilija v 24-tih urah, kolikor je rok za pritožbe, ni mogel predložiti izjav za svoje trditve.

Da pa sumi obstajajo še naprej, potrjujejo tudi na okrožnem državnem tožilstvu: »Podatki, ki so jih uspeli zbrati policisti, so izkazovali določen sum, da naj bi neznani storilec (ali neznani storilci) na dveh voliščih z dodajanjem glasovnic spremenil število oddanih glasov. Policisti niso ugotavljali, v čigavo škodo oziroma korist bi bile oddane morebitne takšne glasovnice, saj tako Zakon o volitvah v državni zbor (2. odstavek 10. člena) kot tudi Kazenski zakonik (164. člen) prepovedujeta zaslisevanje volilcev o vsebini glasovanja.«

Kdo podpira koga

Kandidati so v preteklih mesecih in tednih pridobivali podporo različnih strank. Alojzij Muhič je uspel prepričati Socialne demokrate (SD), da bo nastopil kot skupni kandidat stranke ZZZD in SD. Za zgodovinski dogodek so v strankah SDS, NSi in SLS označili dogovor o skupnem kandidatu Franciju Konciliji. Janez Pezelj nastopa kot kandidat LDS, Jani Kramar pa kot skupni kandidat nestranskarke Liste za Dolenjsko in Aktivne Slovenije (AS). Kot je znano, je Milošu Dularju uspelo zbrati dovolj podpisov za vložitev nestranskarke kandidature. Brez svojega županskega kandidata bodo na volitvah nastopile stranke Desus, SMS, SNS in nestranskarško Društvo Novo mesto.

V Desusu so se odločili o tem, da bi za njih kandidiral Adolf Zupan, nekdanji predsednik mestnega LDS. Desus je navezadnje sprejel odločitev o tem, da ne bo imel svojega kandidata, bo pa najverjetneje ta stranka v drugem krogu podprla tistega kandidata, ki bo "kupil" njihov program. Stranke SNS nismo uspeli priklicati, SMS odločitev o morebitni podpori kateremu izmed kandidatov še ni sprejela, Društvo Novo mesto pa v skladu s tradicijo in statutom ne podpira nobenega izmed županskih kandidatov.

Sprejemanje prostorskih aktov nove univerze

Občinski svet bo na seji prihodnji teden drugič obravnaval predlog lokacijskega načrta Univerzitetni kampus Novo mesto. Območje je gozdnato, razteza se vzhodno od Ragovega loga in leži v neposredni bližini Levičnikove ceste, bistveni posegi, predvideni z OLN, pa obsegajo: vhodni prometni terminal z vhodnim objektom in vhodno ploščadjo; osrednjo tlakovano ploščad; zgradbe tamkajšnjih ustanov in rektorata na severnem delu območja; študentske domove na vzhodnem delu območja; inštitut in zavod na južnem delu ploščadi; športno dvorano, ostale športne površine; podzemne garaže; arhive in depoje v kletnih etažah; rekonstrukcijo dela Šentjernejske ceste in Levičnikove ceste z izgradnjo dveh

krožišč; zunanji amfiteater; infrastrukturne objekte z vsemi infrastrukturnimi vodi; gozdne parkovne površine; izvedba priključka Lobetove ulice na novo krožno križišče.

Izdelava lokacijskega načrta bo občinski proračun stala 18 milijonov tolarjev, pripravlajo pa ga v arhitekturnem biroju Ravnikar Potokar. Ta je bil sicer izbran maja 2005, ko je mestna občina razpisala natečaj za iskanje idejne rešitve celostne urbanistične zasnove prihodnjega univerzitetnega središča.

Bodica

DL nam je (in sebi)

nastavil ogledalo

V komentarju Dolenjskega lista pred nekaj tedni naš nekdanji novinar Boris Blaič postavil pod vprašaj politično propagando, ki so jo v novomeških medijih sprožili naši županski kandidati tam enkrat maja letos, se pravi nekaj mesecev pred začetkom uradne volilne kampanje. Ali je bila ta propaganda nezakonita ali zgolj nenačelna, avtor ni nedvoumno ugotovil. V vsakem primeru pa nas je njegov članek prepričal, da v reviji Park tovrstnega oglaševanja (objavili smo dva oglasa) ne bomo več dovolili: zakon je namreč jasen: volilna kampanja se lahko začne trideset dni pred dnevom glasovanja in vsakršno vplivanje na volilce prek oglasnih sporočil v medijih ni dovoljeno. Ne glede na to, da sankcij ni in ne glede na to, da je praksa v Novem mestu drugačna. A ugotovitev njihovega novinarja kot kaže ni prepričalo vodstva te časopisne hiše: že kakšen teden po objavi tega pomembnega članka, smo v Dolenjskem listu že videli nekaj oglasov, ki precej spominjajo na sporno politično propagando ...

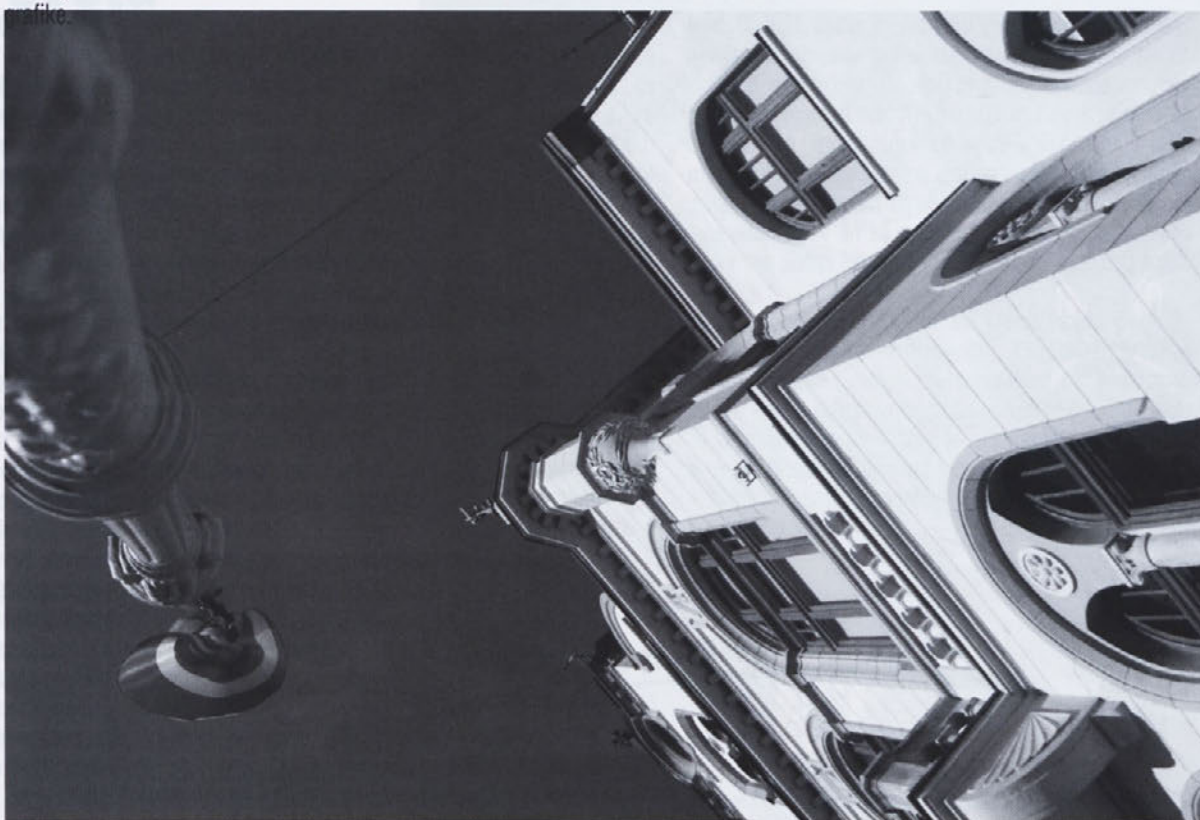
Urednik občinskega
glasila razmišlja
o odstopu

Urednik glasila Novo mesto Ivan Krasko razmišlja o tem, da bi odstopil z mesta odgovornega urednika. Razlogi za to so "dogodki, ki so se odvijali ob izidu prve številke".

Kot je znano, je novomeški župan junija letos brez posvetovanja s programskim svetom ali z odgovornim urednikom ustavil distribucijo prve številke glasila. Razlog za županovo odločitev je bila tedaj v nezadovoljstvu posameznih občinskih svetnikov s politično uravnoveženostjo redakcijskih strani. Sporno je bilo predvsem to, da je Krasko naredil intervju z direktorjem Kulturnega centra Janeza Trdine, ki je ob tem tudi kandidat LDS za župana.

Končno: Otvoritev Rotovža!

Mestna hiša Rotovž je končno prenovljena. 28. septembra bo tam že potekala seja občinskega sveta. Uradna otvoritev prenovljenega rotovža pa bo 13. oktobra. Otvoritev se bo zgodila ob 20. uri. Na mestni občini napovedujejo kulturni program in zabavo, namenjeno vsem občanom. V rotovžu bo istočasno tudi otvoritev 7. bienala slovenske

Novo ime: Anton Podbevšek Teater

Svet zavoda novega novomeškega gledališča je županu dal predlog, da preimenuje ime javnega zavoda Gledališče Novo mesto v Anton Podbevšek Teater (APT). Spremembo imena predlaga direktor novomeškega gledališča Matjaž Berger. Svet zavoda sicer predlaga tudi preimenovalje funkcije direktorja v funkcijo ravnatelja.

Direktor gledališča, ki se je predhodno posvetoval z uglednimi poznavalci umetnosti, spremembo utemeljuje s tem, da vsebinsko-programske predpostavke nove ustanove zahtevajo atraktivno ime, ki bo zaznamovalo strukturo celostno podobe in

zavezovalo akterje k angažiranemu in sodobnemu gledališkemu diskurzu.

Anton Podbevšek je namreč začetnik slovenske zgodovinske avantgarde, ki je z literarno produkcijo zaznamoval poetiko novih literarnih oblik, s svojimi nastopi referenčno vplival na postmoderno gledališko slovensko produkcijo osemdesetih in bil eden ključnih umetnikov, ki so v Novem mestu jeseni leta 1920 organizirali prvo pokrajinsko slikarsko razstavo, ki jo zgodovina ohranja z imenom novomeška avantgarda oz. novomeška pomlad. Predlagatelji so prepričani, da če ostale kulturne ustanove upravičeno nosijo imena

Dragotina Ketteja (šola), Janeza Trdine (kulturni center), Marjana Kozine (glasbena šola), Mirana Jarca (knjižnica), Božidarja Jakca (galerija), Leona Štuklja (športna dvorana), potem ni dvoma, da vanj sodi tudi ime Antona Podbevška (teater).

Gledališče Novo mesto je bilo po dolgih letih preplevanja ustanovljeno julija 2005, potem pa je sledila nekakšna agonija neuspešnih razpisov za novega direktorja. Navsezadnje je povabilo župana Boštjana Kovačiča sprejel avantgardni režiser, ki je vodenje teatra prevzel junija letos.

Avtor člankov v rubriki Dolenjska: Uroš Lubej, foto Jure Švent

LokalPatriot: Dobili poziv za izselitev

Mestna občina Novo mesto je Zavodu LokalPatriot poslala dopis, v katerem jih je pozvala, naj izprazni prostore v občinski stavbi na Novem trgu 6, v katerih zadnja leta domuje klub LokalPatriot. Občina namerava namreč objekt prodati. LokalPatriot bo dopis zavrnil, saj najemna pogodba določa, da se morajo prostori izprazniti v primeru prodaje ali rušitve objekta. To se pa zaenkrat še ni zgodilo, vendar v zavodu v tem trenutku še ne vedo natančno, kakšna bo usoda kluba, ko se bodo stvari začele premikati.

Direktor LokalPatriota Marko Zajc je sicer pojasnil, da so se v neuradnih pogovorih z mestno občino že sporazumeli, da izselitev v tem trenutku še ni potrebna. LokalPatriot bo sicer na več načinov skušal doseči, da bo tudi po postavitvi novega objekta – za nepremičnino so zelo zainteresirani v Kranjski investicijski družbi, ki je v lasti enega najbogatejših Slovencev Jožeta Anderliča – ostali na isti lokaciji.

Nepremičnina na Novem trgu 6 se bo najverjetneje prodajala na javni dražbi. LokalPatriot bo skušal doseči, da se v dražbenih pogojih zaščiti interes obstoja te kulturne točke, kar bi pomenilo, da bi novi lastnik moral na tak ali drugačen način zagotoviti obstoj LokalPatriota v novem objektu. Naslednji korak, na katerega bodo pozorni v zavodu, bo ob sprejemanju idejne zasnove novega objekta. V tem procesu bo sodelovala tudi mestna občina in Marko Zajc pričakuje, da bo občinski predstavnik ščitil tudi interese zavoda. Še zadnji korak pa bodo pogajanja z novim lastnikom nepremičnine, glede katerega upajo, da bo naklonjen klubu.

Marko Zajc pravi, da je nadaljnji obstoj kluba absolutna prioriteta zavoda LokalPatriot in da bi ga morala kot takega prepoznati tako Skupina DNŠ kot tudi novomeška mestna občina. Zavod se sicer ukvarja s številnimi projekti, ki niso neposredno vezani na "Patriot", pa vendar je to stičišče vseh dejavnosti.

Kmalu novi vrtec Pikapolonica

Rasto Božič

Novomeški župan Boštjan Kovačič je 8. septembra z direktorjem podjetja Marles hiše Maribor Slavkom Cimermanom podpisal pogodbo o izvedbi del za novi vrtec Pikapolonica. Ukinitve vrtca je močno odmevala, prav tako preselitev otrok v novi vrtec. Ob tem se je pojavila vrsta bojznih in ugibanj o preselitvi ali ukinitvi vrtca ter integraciji romskih otrok. Vendar, kot je ob podpisu pogodbe povedala ravnateljica vrtca Pedenjped Milena Novak, so se otroci lepo navadili novega okolja in se ujeli z vrstniki. Na takojšnjo postavitve novega vrtca na stari lokaciji je pozivalo tudi ministrstvo za šolstvo in šport, ki je pri reševanju problema predlagalo nov pristop. Naložbo je prevzelo podjetje Marles, občini kot ustanoviteljici javnega zavoda pa bo objekt predan v uporabo prek najemnega razmerja z možnostjo kasnejšega odkupa. Konec februarja naj bi novi enooddelčni vrtec sprejel 21 otrok, vrtec pa bo kasneje možno tudi razširiti. Ob novem posloplju bo 560 kvadratnih metrov veliko igrišče in urejeno asfaltirano parkirišče. Strošek za vrtec z notranjo opremo in igriščem bo po besedah direktorja podjetja Marles hiše znašal triinšestdeset milijonov tolarjev, ureditev okolja pa še dodatnih dvajset. Župan Kovačič in direktor Cimerman sta ob podpisu pogodbe poudarila, da ta ni del predvolilne kampanje, saj nihče od njiju ne sodeluje na skorajšnjih volitvah.

DNŠ Jadranje 2006

Društvo novomeških študentov letos že petič zapored pripravlja jesensko jadranje. Letos bo potekalo med **07. in 14. oktobrom**. Izpluli bomo iz mesta Trogir, ter se podali na 7 dnevno križarjenje med najlepšimi otoki v jadranskem morju (Hvar, Korčula, Brač, Vis...).

Za hrano bo možen nakup pripravljenih paketov, ki bodo zadostovali za vseh 7 dni plovbe ali pa se bo posadka posamezne jadrnice odločila za lasten nakup. Pluli bomo na jadrnicah Bavaria 44, ki omogočajo bivanje 9+1 članom posadke. Vse jadrnice so 4 kabinske z 2 ležišči, kuhinjo, 2 kopalnici z WC-jem, tuš, topla voda, posteljnina...

8 dnevni aranžma vključuje:

- avtobusni prevoz Nm – Trogir – Nm
- najem jadrnice Bavaria 44
- najem skipperja
- čiščenje jadrnice
- pijača
- animacija

CENA: člani DNŠ 44.900 SIT (187,36 €), ostali 54.900 SIT (229,10 €)

PLAČILO: 50% ob prijavi, ostalo tri dni pred odhodom

ODHOD: sobota 7. 10. 2006

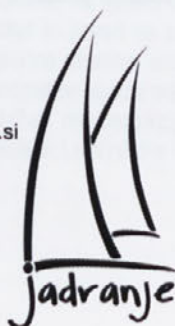
VRNITEV: sobota 14. 10. 2006

Dodatne informacije:

www.drustvo-dns.si/jadranje

Infotočka DNŠ // 07 3374 374

Nejc Čampa, vodja projekta; 041 29 29 78; nejc.campa@drustvo-dns.si

Novo mesto sprejema odlok o kulturnih spomenikih

Občinski svet bo po letu dni premora vnovič obravnaval odlok o kulturnih spomenikih. Če bo odlok sprejet, bomo na območju mesta dobili skorajda sto spomenikov lokalnega pomena. Razvrščeni so v arheološke, naselbinske, umetnostnozgodovinske, etnološke, zgodovinske, tehniške in spomenike oblikovanja narave. Spomeniki lokalnega pomena bodo po novem odloku posebej varovani, kar pomeni, da bo pred vsakima posegom v spomenike potrebno ugoditi kulturnovarstvenim pogojem.

Odlok bi moral biti v drugi obravnavi že lansko jesen, vendar mestni občini ni uspelo doseči konsenza med različnimi interesi in stališči Zavoda za varstvo kulturne dediščine. V javnosti je najbolj odmeval spor med zasebnim lastnikom parcel na varovanem območju gradu Grm in novomeškim ZVKD, o čemer je sicer potekala polemika tudi v Parkovi rubriki PP.

Konsenza glede statusa spornih nepremičnin še vedno ni, tako bo župan predlagal občinskemu svetu, da odlok sprejme, pri čemer omenjenih parcel v odloku za sedaj še ni.

Dosje 202

Jakčeva spet na občinskem svetu

Občinski svet bo na eni svojih zadnjih sej v tej sestavi obravnaval lokacijski načrt za morebitni poslovno-stanovanjski objekt na Jakčevi. Gre za lokacijo, zaradi katere je LDS močno kritiziralo občinsko vodstvo, saj naj bi zemljišče prodalo po bistveno prenižki ceni. Do sedaj sicer še nobena od pristojnih ustanov ni nedvoumno odkrila bistvenih pomanjkljivosti ali oškodovanj občinskega premoženja.

Izbrani predlog je izdelal arhitekt Marjan Zupanc, zasnova pa predvideva objekt, ki bo obsegal 104 stanovanja, od tega 5 garsonjer, 31 enosobnih stanovanj, 39 dvosobnih, 22 trisobnih in 7 štirisobnih. Objekt bo imel tri kletne etaže, pritlično in 5 oziroma 7 nadstropnih etaž (7 nadstropnih etaž je predvidenih zgolj v severozahodnem delu). Objekt bo dosegel višino 21 metrov oziroma 27 metrov v SZ delu. Streha objekta bo ravna oziroma pod kotom 35 stopinj.

Javni razgrnitvi predloga odloka bo sledila še druga obravnava, ko bo padla dokončna odločitev o prihodnosti tega dragocenega zemljišča v mestnem jedru. Rešitev za OLN je med tremi predlogi izbrala strokovna komisija, ki jo je imenoval župan MO Novo mesto. Javna razgrnitev bo potekala od 27. septembra do 27. oktobra v občinskih prostorih. Pobude in pripombe, ki bodo podane v sklopu javne razgrnitve, bo pripravljavec po končani javni razgrnitvi posredoval izdelovalcu. Ta bo pripravil stališča do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve, ki jih bo obravnaval in sprejel župan ter poslal v sprejem občinskemu svetu.

Zemljišče je, kot smo poročali poleti, sedaj v skupni lasti prvotnega kupca, Monete International in občinskega podjetja Zarja, ki bosta tudi financirala izdelavo lokacijskega načrta. Ta je še zadnji prostorski dokument, ki ga mora sprejeti občina, zato da bosta investitorja tam v resnici lahko gradila zeleni objekt.

Gabrje in Brusnice na poti v svetlo prihodnost

Občinski svet bo v četrtek obravnaval tudi težko pričakovana lokacijska načrta za naselji Brusnice in Gabrje. Brusničani želijo revitalizirati svoj prostor pod soncem in širiti naselje v oskrbnostoritveno središče. Poleg tega se bo rekonstruiral del lokalne ceste proti Cerodu in del regionalne ceste. Gabrje je nedvomno eno od lokalnih središč naše občine, vozlišče med Novim mestom, Trdinovim vrhom, Črmošnjicami in Dolžem. Tudi tukaj želi občina aktivirati prostorski potencial lokacije. Odlok bo dovoljeval gradnjo 20 stanovanjskih in 3 poslovno-stanovanjskih objektov, kraj bo pridobil novo javno površino – trg, središče naselja se bo napolnilo z javnimi vsebinami, zgradili bodo avtobusno postajališče, parkirišča in rekonstruirali cestno omrežje.

En gospod je videl ...

Brik: NI OBSTOPA!

Kolesarji, pozor!

En gospod je videl, da na Novem trgu nekateri županski kandidati sredi delovnega dne vneto med seboj razpravljajo. Vsebina debate ni znana; morda pa je tekla beseda o tem, kako si bodo razdelili po volitvah dobro plačane službe ali pa že sklepajo zavežništva.

Na (realnih) tleh

Mitja Simič, foto Boštjan Pucelj

Glavni trg: Pred leti je mesto izgubilo na tone granitnih kock, ki so jih odstranili z Ljubljanske in s Kandijske ceste in jih nadomestili z asfaltom. Namesto da bi te kocke shranili za potrebe mestnega jedra, so končale ob hišah in zidanicah nekaterih vplivnejših »cestarjev« oziroma so izginile neznano kam, s čimer je bil osiromašen javni standard mesta.

Ko hodimo po nekem mestu, običajno ne gledamo v tla, ampak gledamo predvsem stavbe, izložbe, kakšna obeležja, včasih tudi druge ljudi in končno seveda tudi avtomobile in druga prevozna sredstva, če nič drugega zato, da nas kakšno izmed njih slučajno ne povozi. Tako tal običajno niti ne opazimo, če pa že jih, potem je to navadno takrat, ko je z njimi kaj hudo narobe in je naše gibanje po njih oteženo ali celo nevarno. Pa vendar so tla bistven in neobhoden element za delovanje mesta oz. naselja. Na njih stoji in se dogaja takorekoč vse.

Ko hodim po Novem mestu, se mi vedno pogosteje dogaja, da se zalotim, da gledam v tla. Pa ne zato, ker bi se bal koga srečati, ampak enostavno zato, ker je v tem našem mestu vse polno stvari, ki me motijo in od katerih podzavestno odvracam pogled. In če ni slučajno kakšnih čednih punc v bližini, pač povestim pogled v tla. Tako ne gledam več Kandije, ne gledam več Brega, ne gledam več tržnice, ne gledam več »poplakatirane« knjižnice itd. Celo na Glavnem trgu večkrat gledam v tla, ker me motijo razni napis in izveski, ki so pogosto neprimerni, predimenzionirani ali preprosto grdi.

In ko tako buljiš v tla, ugotoviš, da bi bila končno lahko tudi tla boljša ... Sicer se zadnje čase zdi, da se na mestni občini trudijo, da bi polepšali podobo mestnih ulic in odstranili nekatere arhitektonske ovire za vozičke. Tako so letos ob obnovi podzemne infrastrukture na Sokolski, Cvelbarjevi, Kosovi in delu Muzejske ulice na novo uredili tudi tlakovanje. Da so se zadeve lotili celovito in da ni vsak upravljavec nekega podzemnega voda razkopaval ulice po svoje, je vsekakor hvalevredno. Pri tlaku so asfaltu dodali granitne kocke, kar deluje lepše in bolj razkošno. Žal pa se lahko na tem mestu hvala tudi konča. To, da je tlak na videz lep, je sicer zelena lastnost, ampak mnogo bolj kot to je zanj pomembno, da je funkcionalen – tehnično korekten (trdnost, odvodnavanje itd.) in predvsem uporaben. Tu pa se začnejo težave. Del ulice, ki je namenjen avtomobilom, je asfalt in popolnoma gladek, medtem ko je del ulice, ki je namenjen pešcem, kolesarjem, »vozičkarjem« in vsem ostalim šibkejšim udeležencem v prometu, ki se stiskajo ob robu ulice, po večini ves zvit in neraven. Pešček prostor se začne z muldo, ki je neugodna za hojo že sama po sebi, potem pa svoje dodajo še nerazumljivo na redko posejane granitne kocke, med katerimi zijajo tudi večcentimetre fuge, zalite z betonom. Hoja ter vožnja s kolesi in vozički po takšni »kaldrmi« ni prijetna, vožnja z rolerji pa je celo smrtno nevarna, da ne govorimo o mukah žensk v visokih ozkih petah. Lahko bi mirne duše rekli, da je takšna izvedba uličnega tlakovanja diskriminaturna do šibkejših udeležencev v prometu. Omeniti pa velja vsaj še dve šibki točki izvedbe – betoniranje ulice vse do sten stavb, kar pomeni dodatno vlaženje in s tem hitrejše propadanje objektov, ter gosto posejanost vsemogočih jaškov brez vsakega reda.

Da pa vse, kar se tlakuje v mestu, vendarle le ni tako slabo, dokazuje nova prevleka pločnikov na Kandijem mostu. Po izgledu in udobju se zdi skorajda idealna, upajmo le, da tudi z njeno trajnostjo ne bo problemov (tako kot je bilo z vsemi dosedanjimi).

Mesta, s katerimi se skušamo primerjati (Piran, Škofja Loka, Ptuj), imajo skorajda zgledno urejena tlakovanja. Tudi Novo mesto bi se jim lahko sčasoma približalo, če ne bomo ponavljali napak.

Sokolska: Del ulice, namenjen avtomobilom, je asfalt in gladek, del ulice, namenjen pešcem, kolesarjem, »vozičkarjem« in ostalim šibkejšim udeležencem, ki se stiskajo ob robu ulice, pa po večini ves zvit in neraven.

Tudi izvedbe peščenih sprehajalnih poti bi zaslužile večjo pozornost. Velika sreča za mesto je, da smo jih v zadnjem času dobili kar nekaj, ampak žal so bile te večinoma napačno izvedene, tako da so na začetku bolj spominjale na melišča kot na utrjene poti (sčasoma se je stanje nekoliko popravilo samo od sebe, vendar ne popolnoma). Za uporabnost sprehajalnih poti je bistvenega pomena, da so prevozne tudi z otroškimi vozički, saj mladi starši z otroškimi vozički predstavljajo pomemben delež meščanov, ki se vsak dan sprehajajo po mestu. Boljša utrjenost poti bi bila zelo dobrodošla tudi za kolesarje, saj bi lahko bila večina pešpoti brez vsake škode prevozna tudi za njih.

Slej ko prej se bo treba lotiti tudi sanacije tlakovanja pešcevih površin na Glavnem trgu. Njegovo današnje podobo je zasnoval arhitekt Marjan Mušič, vendar pa je izvorno tlakovanje že močno načeto, delno tudi odstranjeno in zato zelo neenotno. V spodnjem delu trga prevladujejo bolj ali manj ohranjeni originalni tlaki iz v betonu pogreznjenih prodovcev (t. i. mačje glave), nekoliko višje najdemo beton z granitnimi kockami pa tudi nekaj samega betona, v zgornjem delu trga pa prevladuje asfalt. Seveda je tlakovanje treba načrtovati v sklopu ureditve trga kot celote, vendar menim, da ni nobenega pravega razloga, da bi se hudo oddaljevali od prvotne Mušičeve zasnove. Verjetno Glavni trg zasluži kakovostnejše tlakovanje kot preostanek mesta. Problemov tlakovanja z »mačjimi glavami« je sicer veliko, vendar je večina vezanih na nepravilno izvedbo. Vsekakor se izvajalec ne bi smel učiti šele ob izvajanju del, ampak bi moral biti vsak detajl preiščen in preizkušen že vnaprej. Razmišljati bi veljalo tudi o vnaprej pripravljenih segmentih talne ureditve, ki bi se jih ob raznih prekopavanjih dalo odstraniti in potem spet vrniti na prvotno mesto oziroma ob poškodbah nadomestiti brez krpanja. Vsekakor bi moralo biti novo tlakovanje tehnično dovršeno ter prijazno do pešcev in invalidov. Ob tem bi bilo smiselno v celotnem zgornjem delu trga nadomestiti asfalt s primernim kamnitim tlakom in te površine nameniti gostinskim vrtovom.

Kljub temu da so tla običajno najbolj anonimni deli mestne strukture, jim v vseh mestih, ki dajo kaj nase, posvečajo veliko pozornosti, saj prispevajo svoj delež k vtisu o urejenosti in statusu nekega mesta. Mesta, s katerimi se skuša Novo mesto primerjati (Piran, Škofja Loka, Ptuj itd.) imajo skorajda zgledno urejena tlakovanja. Tudi Novo mesto bi se jim lahko sčasoma približalo. Vsekakor bi lahko dvignili nivo tlakovanja vsaj v mestnem jedru. Žal to verjetno ne bo poceni, vsekakor pa mnogo dražje, kot bi lahko bilo. Pred leti je namreč mesto izgubilo na tone granitnih kock, ki so jih odstranili z Ljubljanske in s Kandijske ceste in jih nadomestili z asfaltom. Namesto da bi te kocke shranili za potrebe mestnega jedra, so končale ob hišah in zidanicah nekaterih vplivnejših »cestarjev« oziroma so izginile neznano kam, s čimer je bil osiromašen javni standard mesta. Napak je bilo v preteklosti torej dovolj – zdaj je čas za rešitve, ki bi šle skozi temeljitejšo strokovno in javne preveritve. Naj bo izraz »na tleh« le oznaka za lego talnih ureditev v mestu in ne za njihovo kakovost.

Počitnice

Barica Smole, foto Boštjan Pucelj

Bojim se, da si je mladež zapomnila samo stranišče na štrbunk na Prežku, kjer je neki nadobudnež na steno napisal, da je tu pa Prešeren sral.

Poletje se brez postankov poslavlja. Bilo je enkrat tropsko vroče, drugič hladno. Kljub temu se je množica ljudi selila iz kraja v kraj, kot bi mrzlično iskala mesto, na katerem bi si lahko oddahnili ali pa doživela kaj nenavadnega. Ko je bilo štirideset v senci, so se trume turistov vzpenjale na dubrovniško obzidje. V hladni, zatemnjeni sobi sem se čudila plemenu, ki plača vstopnino, da se v času, ko je sonce najmočnejše, poti na vrh. Ampak že dolgo vem, da se vsega ne da razumeti. Zlasti človeškega ne.

Moje poletje je bilo lažje. Bilo je nekaj kopanja v toplicah, kjer te obročkajo z zapestnico, ki neprestano uhaja z zapestja, otrokom pa sploh ne ostane na njih. Počutila sem se ko redek ptič pod budnim očesom nevidnega nadzornika. Malo je bilo glede na mojo nekoliko domoljubno-literarno naravo tudi šaljivo-poučnih izletkov po domovini. Z njimi sem sebi in nekaj otrokom oz. mladostnikom hotela dokazati, da je tudi pri nas lahko lepo. Začeli smo v gozdu (kjer razen klopov nismo videli živali), nadaljevali pa po dolenskih gradovih in ostankih industrijske dediščine. Bojim se, da si je mladež zapomnila samo stranišče na štrbunk na Prežku, kjer je neki nadobudnež na steno napisal, da je tu pa Prešeren sral. Pridno sem sicer nakladala o svobodoljubju mojega sopriimeknjaka Andreja, ki je menda oskrbniku, tarnajočemu zaradi tega, ker od kmetov ni dovolj jemal, rekel, da mu niso nič dolžni. Zamolčala sem, da je imel bogato mami pa tudi svojo misel, da se v naših časih desetini reče malo drugače in jo ravno zdaj reformirajo in v zvezi s tem tudi pripravljajo oštevilčevanje nepremičnin. Vmes sem vpletala tudi graščakovo gostoljubje, ki je blažilo težke urice našega poeta Prešerna. Ker sem se bala, da moji spremljevalci od Sotesk, Gracarjevih turnov, Strug, Otočcev, Kozjakov, Žužemberkov in dvorske železarne kljub zanimivim zgodbicam o teh reliktnih preteklosti nimajo kaj veliko, sem v prilogi velikega dnevnika, časopisu Nakup (le kaj bi brez nakupov!), izbrskala novičko o zanimivi razstavi v Ljubljani. Naslov je bil Slovenija v malem. Obljubljala je, da bo do konca avgusta v Ljubljani v pritličju Uršulinskega samostana na Plečnikovem trgu 2 na ogled razstava največje makete železnice v Sloveniji s sto sedemdesetimi metri tirov, trinajstimi predori in številnimi primerki slovenske stavbne dediščine. Kaj naj bi bilo primernejše za radovedne oči devet- in desetletnikov? Menda naj bi poleg ostalega organizator Zavod Panorama prikazoval življenje mostičarjev, predstavljal sprehajališče v Tivoliju, prizore iz slovenskih povesti, planšarske kočice, model Orient Ekspresa, kope iz apnenca, oglarske kope ... Na izlet v naše glavno mesto me je dokončno zvalil obet, da bodo na maketi sprehajališča Kette, Kersnik, Jurčič, Ivana Kobilca, Ivan Hribar, general Maister itd. In smo šli. A smo nekaj minut po četrti popoldne, ko naj bi se razstava odprla, ostali pred zaklenjenimi vrati in smo lahko del železniške makete gledali le skozi železne palice dvoriščnih vrat in steklo za njimi.

So vas otroci kdaj pogledali s tistim pogledom, v katerem je zapisano, da odrasli nič ne vemo? Da smo nezanesljivi, da samo oblublamo? No, tri takšne poglede sem fasala na Plečnikovem trgu v Ljubljani predzadnji konec letošnjega avgusta. Presunjena zaradi njih sem poklicala na številko, ki je na praporčku nad vhodom še vedno oblubljala informacije. Izvedela sem, da je razstava pač zaprta, da ne morejo nič in da jim je žal. Ej, ej, Nakup, pa še prostorček za opis kvalitete storitev objavlja vsakokrat. Tudi njihova najava razstave je storitev, zato sem seveda pisno in podpisano protestirala.

Depimirana sem improvizirala Ljubljano v malem: sprehod mimo Univerze, Filharmonije, NUK-a, Križank, po Cankarjevem nabrežju, Tromostovju, čez Majdin Šušarski most, po Židovski, kjer so šminkali Polono Vetrh, nazaj do Prešernovega in Napoleonovega spomenika, čez Plečnikovo tržnico pa en priklon nad Makalonco na smrdeči Ljubljani ... Pot od Maxija do stare Ljubljane se je začel katastrofalno: tik ob Plečnikovem trgu 2, desno v smeri Slovenske, v nekakšnem hodniku pod nivojem trga, so se valjale smeti in ostanki poginulega goloba, v podhodu pod Slovensko je bilo milo rečeno svinjsko ... Na srečo smo med množico tujcev in domačinov na Prešernovem trgu naleteli na okusne in velike sladolede, da smo si iz grl popraskali nekaj slabih vtisov. Kdor že dolgo ali še nikoli ni uzrl malo zamaknjenih kotov v središču prestolnice, naj takšen izlet mirno opusti.

Mini turizma ali spoznavanja domovine mi je bilo čez glavo dovolj.

Predvčerajšnjim sem okamenela zaradi pretresljivega vpitja; imela sem kaj videti: mama je na svojega pet- ali šestletnika grozljivo kričala: Kaj skačeš na cesto, te bo še kdo povozil! Kričanje je izdatno podprla z udarci s svojo črno torbo po malčkovi glavi. Objemal si jo je z rokami, da bi zaščitil bučko, v katero bodo še veliko let tlačili znanje na prvem, drugem ali tretjem nivoju. Srdita je naposled nehala, ga prijel za nadlaket ko kakšna paznica in ga v strogem prijemu popeljala čez cesto. Na mestu, kjer ni bilo zebre. Mogoče je bila preveč razburjena zaradi strahu.

Včeraj je Nakup objavil novico med Novičkami z naslovom Velika maketa železnice. Zapisali so, da jih je kar nekaj bralcev opozorilo (ups!), da so ob obisku razstave ostali pred zaprtimi vrati in da je to zato, ker so predčasno začeli obnavljati uršulinski samostan, in se zato zavod Panorama obiskovalcem opravičuje. Nakup pa nič.

Prav zdajle najbrž moji sopotniki pišejo proste spise o počitnicah. Če kaj vem, ne bodo opisali, kje je Prešeren sral, in niti, kje to v prenesenem pomenu počnejo v našem največjem mestu. Saj niso neumni. Vedo, kaj odrasli pričakujejo od njih, in zato bodo leporečili o zanimivih ogledih dubrovniškega obzidja ali kakšne druge oddaljene znamenitosti.

Upam le, da tisti mali, ki jih je dobil s "toško" po glavi, te dni ne hodi čez cesto na mestu, kjer ga je čezno peljala mama.

Počitnice

1911

1911

1911

FotoPub 06, Jure Švent

[Faded and mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. Some faint words like "prijatelji" and "prijatelj" can be discerned.]

Jazzinty 06, foto Gregor Sečen

Naprej nazaj po Krki 06, foto Boštjan Pucelj, Gregor Sečen

Rock Otočec 06, foto Gregor Sečen, Jure Švent

Komentar ob ustanovitvi nove kulturne ustanove v Novem mestu

Novo gledališče = Novo Mesto gledišča?

Andreja Kopač, foto Jure Švent

Novo mesto ima novo gledališče. Dejstvo, ki lahko navduši vsakogar, ki je že kdaj naletel na vetrne mline občinske kulturne politike. Moj namen ni problematizirati, kako in zakaj se je to zgodilo, temveč se vprašati, v kakšni meri lahko pomeni novo gledališče novo gledišče, nov topos, nov prostor vidnosti, ki združuje prednosti lokalnega in globalnega, minulega in prihodnjega, in kako lahko po svojem poslanstvu, tako v vsebini kot obliki, presega ozke meje obstoječih lokalnih (in nacionalnih) kulturnih ustanov.

Novo mesto kot novi topos, leta 1998 v intervjuju izpostavi Matjaž Berger, režiser in umetniški direktor novega gledališča, ki bo, če bodo stekli postopki v zeleno smer, kmalu dobilo ime APT (Anton Podbevšek Theatre). Pri poskusu opredelitve kompleksnega odnosa med lokalnim in globalnim Matjaž Berger leta 1998 odgovori lakanovsko: *lokalno je strukturirano kot globalno*. Vendarle lahko takrat govori le z vidika režiserja; s toposa, ki se relativno prosto premešča v času in prostoru, in v strukturi, ki je na neki način *prosto lebdeči označevalec*. Novo mesto kot nov topos skozi oči režiserja pomeni predvsem nova dogajališča umetnosti (mostovi, kamnolom, velodrom, stara gimnazija ...) Kaj se zgodi, ko se v eni točki čas in prostor združita na dolgi rok, ko imamo gledališče kot lokalno ustanovo, je bilo takrat nemogoče videti – in vedeti. *Nikoli me ne vidiš tam, kjer te vidim jaz ...*

Vendarle ravno teze Matjaža Bergerja režiserja pripomorejo, da stopi korak naprej in ravna brechtovsko: *Man muss radikal sein*. Če vzamemo umetniško dejanje kot točko nič, pomeni ta povod za vzpostavitev nove institucije. Ne glede na postopke ustanovitve je prehod iz Slovenskega mladinskega gledališča v nov prostor pogumno dejanje. Vprašanje pa je, kakšno to gledališče bo. Lokalna gledališča v Sloveniji večinoma določa repertoarna oblika ter bolj ali manj zamejen programski okvir. Berger je odločen, da bo temu naredil konec. *Pogled od zunaj oziroma pogled s strani varuha interpretacije vedno zadolži, da v lokalnem pripozna globalno*, pravi leta 1998 in misli tudi danes.

Novo gledališče ima zaenkrat vse možnosti, da govori z jezikom globalnega. Nedvomno strateško prednost predstavlja središčna pozicija med Ljubljano in Zagrebom, ki je relativno lahko dostopna in izjemno preprišna. To jo dela primerno za mednarodno uveljavljene, a v Sloveniji slabo izkoriščene prakse mobilnosti in rezidentstva. Novo mesto bi lahko postalo živahna umetniška rezidenca, kamor bi prišli ustvarjati umetniki iz različnih koncev sveta. Za razvoj tovrstne produkcijske oblike ima Novo mesto skoraj idealne pogoje: staro mestno jedro in navdihujočo okolico, potencialne prostorske in kadrovske kapacitete, relativno močno finančno zaledje ter izjemno fizikalno tradicijo v prvi polovici prejšnjega stoletja (Leon Štukelj, Marij Kogoj, Anton Podbevšek, Pia in Pino Mlakar ...). Poleg tega ima mesto danes še precejšnjo rezervo v ponudbi umetnosti in kulture pa tudi v pridobitvi publike, kar bo poleg zagotovitve novih (starih) prostorov delovanja z obnovo Doma kulture njegova temeljna naloga. Leto 1925. Novomeški Sokoli že imajo publiko, ne pa tudi svojih prostorov. Odkupijo Narodni dom in ga s tem rešijo pred propadanjem.

Po temeljitem načrtu in odobritvi finančnih oblasti pod nadzorstvom novomeške mestne hranilnice izvedejo loterijo in prodajajo srečke po vsej državi. Načrt je realiziran in ostane 400.000 kron čistega dobička. Denar vložijo v hranilnico in zbirajo naprej. Določijo, da mora iti določen odstotek od vsake prireditve v korist gradnje. Leta 1925 nekemu sokolu, ne ve se kateremu, pride na misel, da bi odkupili Narodni dom, ker so njegovi največji uporabniki Sokoli. Čitalnica postane le servis za oddajo javnih prostorov in kulturna prireditve, Sokoli pa takoj začnejo z akcijo. Predsednik čitalnice Josip Pavčič leta 1925 pripravlja program za proslavitev 60. obletnice čitalnice, vmes pa že tečejo priprave za prevzem Narodnega doma. Na občnem zboru 22. septembra 1925 kocka pade in novomeški Sokol pride do svojega doma.

Danes je Sokolski dom delno obnovljen, v njem se sem ter tja odvije kakšen kulturni ali družabni dogodek, vendar je njegov večji del še vedno neuporaben. Pobuda za hitri *ofrajh* je bila gesta pred lokalnimi volitvami izpred nekaj let. Nekdanji Dom JLA, danes Kulturni center Janeza Trdine, je po vzoru Čitalnice iz leta 1920 predvsem servis za oddajo

prostorov. Njegov repertoarni program je omejen zgolj na peščico gledaliških dogodkov na leto, medtem pa svoje prostore oddaja podjetjem, ki jim zaračunava iste tarife kot lokalnim kulturnim društvom. Ironija v tem je, da je kulturni center v lasti občine, ki namenja društvom za celoletno delovanje v povprečju toliko, kot jim potem pobere nazaj za uporabo dvorane nekaj ur na leto.

Malo pred Sokolskim domom se leta 1920 zgodi Novomeška pomlad. Tečejo priprave na prvo Umetniško razstavo v Novem mestu, v Narodnem domu pa se obeta predavanje geografa Jožeta Rusa. Marij Kogoj takrat protestira. Rus namreč pride ven s tezo, da je degeneracija Slovencev statistično dokazana in da imajo bratje na Balkanu več možnosti za razvoj, zaradi česar jim pripada prihodnost.

Tedaj se Kogoj odtrga od nas in se začne grozljivo pomikati proti odru. Je majhne rasti, pa žilastega mišičastega telesa; ima zmršene goste črne lase, oblečen pa je le v črno, to pot brez suknjiča, z razpeto srajco – podoba silne energije in zagnanosti, nepopustljivega značaja./.../ Predavatelja prevzame strah, beseda se mu začne zapletati, njegov pogled pa od časa do časa šinel k odrešilnim vratom ob odru. /.../ Ko se predavatelju dokončno prelomi glas, Kogoj, ki stoji že tik pred njim, prevzame besedo. Odločno in prepričevalno brani umske in npravne odlike Slovencev, ne da bi pri tem v nič deval vrednote balkanskih bratov./.../ Da je tako, pravim jaz, Marij Kogoj, pravi na koncu. Dvorana je razdeljena. Po Kogojevih besedah završi v občinstvu, nakar izbruhne mogočen aplavz z vzklikanjem, med katerim predavatelj zbeگان in predstrašen zapusti bojno polje.

Namesto balkanskih bratov se danes v soncu sveti Evropa, množica je zares močna le še na nogometnih tekmah, Kogojev družba ne prenese več. Vendarle bodo ljudje vedno deljeni, Kogojev duh pa živi naprej. Od nekdanj se je treba za *Svojo stvar* izpostaviti, vreči v vodo in se zanjo boriti. Po drugi strani pa je res, da zadovoljivo izhodiščno pozicijo danes omogoča šele lme. Matjaž Berger je ime, Anton Podbevšek je ime. Vendar se je treba boriti tudi za to, da se imenu podeli vidnost in prepoznavnost, ker lahko samo tako postane *Naša stvar*.

Gledališče je točno toliko odprta forma, kolikor jo produkcijski pogoji, v katerih deluje, lahko prenesejo. Ob tem poteka stalen boj za nove prostore vidnosti. In če je od vse silne energije, ki se je sprožila na področju sodobnih umetnosti v osemdesetih letih prejšnjega stoletja, ostalo v naši prestolnici le nekaj rigidnih institucij, slabo prilagojenih novim možnostim povezovanja, in malo morje na pol zasebnih zavodov, ki si svoje zasebne narave niti ne trudijo več skrivati, pa se nekje na obrobju odpira mesto, ki omogoča *pogled s strani* – odpira novo gledišče, novo mesto kulture. Najpomembnejše ob tem je zavedanje vseh vpletenih, da ima novorojeno gledališče v tem trenutku vse možnosti za to, da postane *Naša stvar*. Zato je treba misliti predvsem na – Novo mesto. Nič drugega kot to. Druge možnosti morda ne bo.

Viri:

- Pavlič, Jana: Deset etap na obodu kroga ali šest vprašanj za Matjaža Bergerja, *Maska*, revija za gledališče, ples in opero, letnik VII, številka: 1-2, zima 1997/ 1998, str.: 7-9.
- Berger, Matjaž: Za dobrega Kogojja so potrebne vsaj tri generacije, *Maska*, revija za gledališče, ples in opero, letnik II, številka: 3, avgust-september 1992, str.: 36-37.
- Komef, Bogo: Novomeški Sokol 1887 – 1945, zbornik ob 90-letnici telovadbe v Novem mestu, Telesna interesna skupnost Novo mesto, 1977, str. 44.

BITKA SE ZAČENJA!

park

VOLITVE 2006

PARKOV SPLETNI PORTAL

Vse o volitvah v Mestni občini Novo mesto:
soočenja :: novice :: rezultati

Postavite vprašanje županskim kandidatom, komentirajte dogajanje, glasujte!

WWW.VOLITVE.PARK-ON-NET

**LOKALNE
VOLITVE
2006**
WWW.VOLITVE.PARK-ON-NET

Stranke potrjujejo liste kandidatov

V tem tednu so skorajda vse stranke že opravile notranja glasovanja o listah kandidatov za volitve v občinski svet. V sredo je namreč zadnji rok za vložitev kandidatur pri občinski volilni komisiji. Na prvih mestih večjih strank so tudi vsi županski kandidati, v kolikor jih te seveda imajo.

Poleg odločitve volilcev, za katero listo bodo glasovali, ima na to, kdo bo v resnici sedel v občinskem svetu, prav ta znotrajstrankarska odločitev največji vpliv. V občinske svete se bodo namreč – pač glede na volilni izid – uvrstili tisti kandidatke in kandidati, ki so uvrščeni na prva mesta na posameznih listah.

Posebnost teh volitev bodo tako imenovane ženske kvote. Nova volilna zakonodaja namreč postopoma uvaja načelo enakopravne zastopanosti, ki za te lokalne volitve določa, da mora na vsaki listi nastopiti vsaj 25 odstotkov žensk, pri čemer mora na prvih mestih biti vsaj na vsakem tretjem mestu kandidatka. Tukaj bomo zaradi prostorske stiske objavili okrnjene sezname že znanih kandidat in kandidatov, vsa imena najdete na spletni strani www.volitve.park-on.net.

Stranka SDS je imela v tem mandatu tri svetnike, tokrat so njena pričakovanja precej večja. Nosilec liste največje vladne stranke SDS je poslanec in občinski svetnik Ivan Grill. Na naslednjih mestih so Bojan Kekec, Elizabeta Horvat, Gregor Klemenčič, Vid Meršol (sicer član občinskega sveta že v tem mandatu), Špela Tominšek, Silvo Mesojedec, Robert Oberč, Milena Bartelj, Sašo Novak. Med kandidatkami in kandidati, ki bodo napisani niže na kandidatni listi in zaradi tega najverjetneje nimajo večjih možnosti, bi veljalo omeniti še Franca Klobučarja, Želimirja Šribarja in Uroša Malija. Med kandidati, ki so bili izvoljeni na zadnjih lokalnih volitvah, pa tokrat za SDS ne kandidirajo, je seveda najbolj prepoznavno ime Miloša Dularja, ki tokrat nastopa kot nestranski kandidat.

Novi predsednik LDS Tomaž Levičar je bil na zadnjih volitvah izvoljen na listi Društva Novo mesto, a je moral OS zapustiti, ker se je zaposlil v županovem kabinetu. Tokrat bo nastopil na listi LDS, takoj za nosilecem liste Janezom Pezljem. Na tretjem mestu kandididira Mojca Novek, za njo pa Boris Dular, Sašo Stojanovič, Mira Retelj in Jože Deganc. Kar nekaj svetnikov, ki so v tem mandatu sedeli pod zastavo LDS, ne najdemo več na listi. Seveda na njej ni Alojza Muhiča, Boruta Novaka, Antona Deželana in Adolfa Zupana. Sicer pa je LDS leta 2002 osvojila osem sedežev.

Nosilec liste Nove Slovenije je Franci Koncilija, ki je pred štirimi leti nastopil na svoji nestranski listi in seveda postal član občinskega sveta. Sledijo mu dosedanji svetnik Alojz Zupančič, Marija Zupančič, Janez Malenšek, Matjaž Falkner in Anica Berginc Dolenšek. Na listi so med drugimi še Andrej Šikovec, Janja Fortuna in Nikolaj Padevski. V novomeškem občinskem svetu pa ne bo več sedel eden najbolj aktivnih svetnikov

Lista za Dolenjsko in AS še nista uradno potrdili svoje kandidatne liste. Nosilec liste AS bo prav gotovo Franci Kek, predsednik stranke in tudi občinski svetnik. Druga na listi bo verjetno Petra Škof, občinska svetnica. Nosilec Liste za Dolenjsko bo županski kandidat Jani Kramar, na drugo mesto pa bodo postavili Gregorja Macedonija, ki so si ga prvotno sicer želeli na mestu županskega kandidata, a je ponudbo zavrnil.

Nosilec Zveze za Dolenjsko, nove stranke, bo Alojzij Muhič, županski kandidat, v tem mandatu svetnik LDS. Sledijo mu Darinka Smrke, Rafko Križman, Cirila Surina Zajc, Jasna Šinkovec in Štefan David. Na listi najdemo tudi Janeza Redka, Matjaža Rožnbergerja,

Nosilec liste SLS je novi predsednik mestnega odbora stranke in občinski svetnik Alojz Turk. Na drugem mestu

je nekdanja predsednica in podžupanja MO Novo mesto Martina Vrhovnik. Na nadaljnjih mestih najdemo Vesno Vesel, Francija Bačarja, Franca Goleta in Marjana Svilana. Manj možnosti za izvolitev imajo sicer znana imena, kot so Igor Hrovatič, Tone Hrovat, Jožica Fabjan in Matjaž Vrčko. SLS je sicer v tem mandatu imela tri svetnike.

Nosilec liste Socialnih demokratov je Igor Perhaj, predsednik mestnega odbora stranke. Sledijo mu Zdenko Ivančič, Dušanka Škedelj, Marjan Somrak in Uroš Dular. SD je imela dva občinska svetnika, poleg Perhaja še znanega komedijanta Franca Pluta, ki pa je medtem vložil kandidaturo za župana v občini Straža.

Društvo Novo mesto bo na prvem mestu kandidirala Toneta Škerlja, predsednika društva in občinskega svetnika. Na drugem mestu bo Parkov sodelavec Mitja Simič, na tretjem Staša Vovk, sledijo pa še Marjan Moškon, novinar Igor Vidmar in Tina Cigler.

V času zaključevanja redakcije so se člani stranke Desus ravno odločali o dokončnem vrstnem redu na njihovi kandidatski listi. Sicer pa bo najverjetnejši vrstni red sledeč: Ana Bilbija, Marjan Špilar, Jože Jazbec, Jože Miklič, Ivanka Mestnik, Miha Lah in drugi.

SMS se bo o listi kandidatov odločala konec tedna. V tem mandatu so imeli eno svetnico Ireno Čengija Peterlin, ki najverjetnejša nosilka lista tudi na teh volitvah.

Stranko SNS je na zadnjih volitvah zastopal gospod Matjaž Engel, ki je bil eden izmed zmagovalcev na Parkovi listi – v štirih letih svetnikovanja mu je namreč uspelo spregovoriti zgolj trikrat ali štirikrat. No, takšen je tudi njegov odnos do novinarjev: nikakor nam ga ni uspelo priklicati na telefon, da bi kdo bo stal na njegovi listi.

ŽUPANSKI KANDIDATI: SOOČENJE ŠT. 1

Revija Park bo z županskimi kandidati opravila štiri intervjuje, ki bodo objavljeni v obliki soočenj v tiskani izdaji revije Park in na spletnem portalu www.volitve.park-on.net.

Zakaj menite, da ste ravno vi najprimernejši kandidat za novomeškega župana?

Muhič: Nikoli nisem bil mojster obračanja besed, temveč človek jasnih misli in dejanj. Prepričan sem, da MO Novo mesto potrebuje predvsem takšnega župana: odkritega, poštenega in gospodarnega človeka z jasno vizijo razvoja, ki jo bo znal tudi uresničiti. Mislim, da to sem in da to zmorem. Vedno sem in tudi bom delal v dobro ljudi. Zato sem se odločil, da kandidiram za župana. Če bom izvoljen, bom storil vse, da se bo naša občina hitreje razvijala in sproti reševala vse probleme, ki tarejo naše občane.

Koncilija: Moje mnenje o tem ni tako zelo pomembno. Bistvena se mi zdi odločitev o moji kandidaturi, ki so jo sprejeli organi stranke na vseh ravneh in podpora številnih ljudi, ki menijo, da je prišel čas za spremembe. Sicer pa imam za to delo bogate izkušnje, kot nekdanji predsednik Skupščine občine Novo mesto in kot prvi župan Mestne občine Novo mesto. Dobro poznam metode dela pri vodenju lokalne samouprave in pred vsem potrebe ljudi v naši občini. Navsezadnje o primernosti moje kandidature za župana pozitivno ocenjujejo tudi partnerski stranki SDS in SLS, s katerima smo sklenili koalicijo o podpori skupnega kandidata za župana Francija Koncilija. Menim, da so to pomembne prednosti. Končno odločitev o primernosti kandidatov pa bodo postavile volivke in volivci.

Pezelj: Nikjer in nikoli nisem razglašal, da sem najprimernejši kandidat. Za kandidaturu sem se odločil, ker verjamem, da lahko v naslednjem mandatu vodim občino in skupaj s sodelavci ter vsemi organi v sestavi uresničim predvolilne obljube in jasno zapisane cilje. Vsekakor pa bom zadovoljen, če me bodo na volitvah kot najprimernejšega prepoznale volivke in volivci.

Kramar: Sodelujem lahko z vsemi, ki lahko kaj koristnega naredijo za občane, kar je po mojem mnenju bistveno. Sem novinec v aktivni politiki, brez obremenitev iz preteklosti. Kljub temu da sem najmlajši kandidat, imam skoraj 20 let izkušenj z delom v gospodarstvu. Delo v turizmu, z ljudmi, ki sem ga opravljal v vsem tem času, pa mi bo gotovo koristilo pri županskem delu. Kandidiram na Listi za Dolenjsko, ki je sredinska, nestrankarska lista, odprta za vse dobre pobude, in naš cilj je le eden: razvoj Novega mesta in Dolenjske.

Dular: Zaradi mladosti, izkušenosti in mlade ekipe, ki bo stala za mano.

Kako bi ocenili delo dosedanjega župana? Ocenite ga tudi na lestvici od 1 do 5.

Dular: Na projektnih zadevah je bilo narejeno kar nekaj. Še posebej veliko je bilo narejeno na področju infrastrukture. Dobili smo avtocesto s priključki, izpeljujejo se projekti Ločna Mačkovec, Tuš, Podbreznik, Adria in Špar. Ocena pa bi bila slaba 4.

Kramar: Ocena: 2. Glavne težave dosedanjega župana: kaotično vodenje občinske uprave, nepreglednost občinskih financ, neuskajano odpiranje novih investicij brez zaključitve že odprtih, izrazito premajhen izplen iz razpisov Evropske unije, slabo, izključno politično kadrovanje, najprej trdno povezano delovanje s svojo stranko LDS brez upoštevanja drugih, proti koncu mandata pa za občino škodljiv in osebno obarvan spopad s svojimi nekdanjimi strankarskimi kolegi. Takšno vodenje občine pa mu je bilo omogočeno zaradi premalo odločnega delovanja koalicijskih partnerjev predvsem v začetku mandata nekritične podpore njegove stranke na eni strani in neprepoznave opozicije na drugi strani.

Pezelj: Imel je zelo dober volilni program, vendar je po volitvah v ospredje postavil druge prioritete, izvedba programa pa je bila drugotnega pomena. Ocena? 2-3

Koncilija: Ljudje imajo radi, da so na neki način povezani s svojim županom. To pomeni, da jih ima župan rad in da jih velikokrat sprejme na razgovor, da jim zna prisluhniti in da jim tudi pomaga v okviru zakonskih možnosti. Župan mora biti ljudski, ne pa da se na občino vozi samo v službo. Tudi pri kadrovanju župan ni imel srečne roke, saj je imel kar tri direktorice občinske uprave. Sicer pa se mi zdi, da je Mestna občina Novo mesto v zadnjih štirih letih izgubila veliko razvojnih priložnosti, izrazito pa je bilo tudi pomanjkanje občutljivosti za potrebe navadnih občanov. Kljub vsemu pa je nekaj le bilo narejenega. Ocena: zadostno(2).

Muhič: Tudi mandat, ki se izteka bo zaznamovan s številnimi pridobitvami za MO Novo mesto, tako na komunalnem kot posvetnem področju. Jasno, da vsega načrtovanega ni bilo možno v celoti urediti, toda postavljeni so nastavki za nadaljnje delo. Delo dosedanjega župana ocenjujem kot dobro (3).

Naštejte projekte, ki jih boste zagotovo uresničili, v kolikor boste izvoljeni za župana.

Koncilija: Uresničil bom tiste projekte, ki jih bo kot prednostne določila koalicija. Sam pa se zavzemam predvsem za: delitveno bilanco z občinama Stražo in Šmarješke Toplice; dokončanje vseh investicij, ki potekajo, večnamenski prostor za študente, obnove novomeškega gledališča, večnamensko sodobno telovadnico v Stopičah, skladišče za Rdeči križ, ustanovitev regijskega centra za pomoč ostarelim na domu in na kmetijah, dnevno varstvo itd., prizidek pri Domu starejših občanov v Šmihelu za demence ljudi, sanacija centralne čistilne naprave v Ločni, pospešena gradnja cenениh stanovanj za mlade družine.

Muhič: Osnovno izhodišče programa stranke Zveze za Dolenjsko in hkrati mojega volilnega programa je: delovna mesta in stanovanjske ter socialne razmere občanov. Po posameznih področjih pa program zaznamuje aktivnosti v 16 točkah, in sicer: gospodarski razvoj; zagotavljanje komunalno opremljenih površin za obrtne in industrijske cone – nova delovna mesta, neposredno sodelovanje z gospodarskimi subjekti in obrtniki; znanje: univerza, izvajanje projekta univerzitetno tehnološkega parka, izvedba podjetniškega inkubatorja; turizem: mednarodna prepoznavnost občine, izvajanje kulturnih turističnih prireditvev, izgradnja kampa; kmetijstvo: izvedba programa LAS, spodbude za razvoj kmetijstva; komunalna: izvedba projekta čista voda, projekt centralna čistilna naprava, vodovod Grčevje, Trška gora, zamenjava azbestnih cevi, ureditev pokopališč idr.; (op. uredništva: Kandidat je na tem mestu presegel dovoljeno dolžino odgovora.)

Dular: Rekonstrukcije cest, ki so v zaključni fazi, bomo čimprej uresničili: Ločna - Mačkovec - Bučna vas, Ljubenska cesta (podaljšek Kandijske). Zgraditi bo treba vsaj eno obvoznico (zahodno ali južno); zagotoviti prostorske pogoje za gradnjo stanovanj in poslovnih dejavnosti; zgraditi športno dvorano v Portovalu ter zagotoviti dvorano v Stopičah, ki bo primerna za vse športne dejavnosti.

Kramar: Na začetku naj povem, da nobenega od zelenih projektov ne bom mogel uresničiti sam, brez pomoči sodelavcev ter soglasja večine političnih opcij. Zagotovo pa lahko obljubim, da bom storil vse, kar bo mogoče za izboljšanje komunalne, energetske in prometne infrastrukture, za vzpostavitev visokošolskih programov in začetek gradnje kampusa, razvoj turističnih programov s poudarkom na termalnem in podeželskem turizmu, izboljšanje pogojev za delo malih in srednjih podjetij, sanacije slabega stanja v vrtcih in šolah, nadaljevanje gradnje športnega centra Portoval, postavitve strategije ohranitve mestnega jedra, podpore mladinskim in kulturnim projektom, ureditev delovanje občinske uprave in preglednosti občinskih financ, končanje že začelih projektov.

Pezelj: Sprejem prostorskih aktov za najmanj 50 ha zemljišč za poslovne in gospodarske cone. Zahodna obvoznica z mostom, ureditev neurejenih križišč ter omrežje za pešce in kolesarje. Pridobitev investitorjev za ureditev turistične infrastrukture: hotel srednje kakovosti z 200 posteljami, do 10 novih gostiln, najmanj 200 prenočitvenih kapacitet na podeželju, prenova mestnega jedra. Uredili bomo vsaj tri parkirišča za avtodome in avtokamp ter privabili več tujih gostov. V turizmu bo vsaj 50 novih delovnih mest. Uresničitev vseh obljub iz minulega mandata v KS Brusnice, danih ob uveljavitvi projekta CEROD. Prenova Šmihelske, Kandijske, Ljubljanske in Šmarješke ceste. Posodobitev občinske uprave, tudi z razvojem elektronskega poslovanja. (Op. uredništva: Kandidat je tu presegel dovoljeno dolžino odgovora.)

Katerega izmed teh projektov (izberite zgolj enega) bi izpostavili kot najbolj ključnega in kako konkretno ga nameravate uresničiti?

Pezelj: Program razumem kot celoto. Imamo pet stebrov programa: razvoj pogojev za delo, družino in zdravje, ki sta mogoča le ob racionalizaciji občinske uprave in povečanju investicij v našo občino. Uspeh mandata bo odvisen od motivacije, sodelovanja vseh akterjev in splošne klime v naši občini. Ključen projekt je zato ustvariti pogoje za razvoj v naši občini. To vključuje več sodelovanja, prostora za inovativnost, ustvarjalnost in vključevanje čim večjega števila organizacij in posameznikov v projekt novega preboja Novega mesta. Konkretno pa je verjetno ključni projekt sprejem prostorskih aktov, s čimer bomo zagotovili najmanj 50 ha stavbnih zemljišč in njihovo komunalno opremljanje. Umirili bomo špekulativno rast cen zazidljivih zemljišč, ki jih Novo mesto danes že ima, vendar niso komunalno opremljena in so brez prostorskega akta. V Mačkovicu, na Cikavi, Straški cesti, Brodu bomo pospešili možnost razvoja poslovnih in gospodarskih con. Podbreznik (6 ha tehnološkega parka in 12 ha stanovanjskih površin) mora hitreje zaživeti, kar se bo zgodilo tudi s pokritjem velodroma. Na ta način bomo pritegnili zainteresirane investitorje, ki bodo poskrbeli za hitrejši razvoj in nova delovna mesta.

Kramar: Vzpostavitev visokošolskih programov in začetek gradnje kampusa.

Pri tem projektu gre za najpomembnejšo komponento, ki Novemu mestu manjka kot regijskemu središču. Naslednji mandat bo ključen na tem področju, saj zamujenega verjetno nikoli več ne bomo mogli nadoknaditi. Pri uresničitvi tega projekta bo potrebno veliko sodelovanja z vsemi odločujočimi komponentami tako na nivoju države kot na lokalnem nivoju. Potrebno bo povezati vse intelektualne in razvojne potenciale našega mesta, občine in regije ter z jasnimi stališči in programi nastopiti na državnem nivoju. Pri tem mi bo gotovo veliko pomagala usmeritev Liste za Dolenjsko in Aktivne Slovenije, ki sta neobremenjeni, neideološki, sredinski politični opciji, odprti do vseh, ki želijo naši občini dobro. Takšno bo tudi moje delovanje, v kolikor bom izvoljen za župana. Na drugi strani pa bo potrebno zagotoviti finančne vire, kjer bo poleg lobiranja na državnih ravni potrebno vzpostaviti učinkovit sistem pridobivanja denarja iz različnih skladov Evropske unije. Predvsem pa bo potrebno povezati domača podjetja in njihov potencial.

Dular: Ključna se mi zdi obvoznica. Naloga občine je, da pripravi prostorske dokumente in prepriča državo, da za to nameni denar.

Muhič: Izpostavil bi projekt čista voda. Ta naša življensko pomembna tekočina je izredno ogrožena, zato je nujno na našem glavnem vodovodnem zajetju namestiti sodobno ultra filtrirno napravo, ki nam bo zagotavljala zdravo, čisto pitno vodo za več kot 60 % prebivalstva MO Novo mesto, poleg tega pa tudi za prebivalce novih občin Šmarjeta, Škocjan, Šentjernej, Mirna Peč in Straža. K temu sodi tudi zamenjava azbestnih cevi in izgradnja vodohrama na Mestnih njivah. Projekt je vreden prek milijarde tolarjev, ki pa mora biti uresničen že v prvi polovici mandata iz sredstev EU, komunalnih taks, občina pa bo morala zagotoviti najmanj 10 % iz oproračuna.

Koncilija: To je ustanovitev regijskega centra za pomoč ljudem na domu in na kmetijah, ker se mi zdi, da so ostareli ljudje najbolj ogroženi, zato potrebujejo hitro ukrepanje, lokalne skupnosti pa to zavezuje tudi zakon. V ta namen je bila pred časom ustanovljena civilna pobuda, načrti so znani, potrebno je samo začeti delati.

5. Eno izmed vprašanj, glede katerega so mnenja najbolj deljena, je promet v mestnem jedru. Ali se vam zdi stanje prometa v mestnem jedru zadovoljivo oziroma kako bi ga vi (pre)uredili?

Kramar: Trenutno stanje je na meji sprejemljivega. Zaskrbljujoče pa je, da vsi čakajo, da bo šla zadeva čez rob. Potrebno je aktivno pristopiti k jasno začrtani strategiji razvoja mestnega jedra, kjer bo ureditev prometa ključna naloga. Trenutna politika Mestne občine Novo mesto na tem področju je zgolj čakanje in skrb, da se ne bi preveč zamerili kateri od interesnih skupin, ki je kakor koli povezana z mestnim jedrom. Pri sprejemu strategije življenja v mestnem jedru pa se bom zavzemal za dolgoročno zaprtje prometa v mestnem jedru. Da bo to mogoče, morata biti izpolnjena vsaj dva ključna pogoja: dovolj parkirnih mest na obrobju mestnega jedra (vsaj dve novi parkirni hiši) in ureditev mestnega avtobusnega prometa, tako da bo mestno jedro dostopno vsem.

Dular: Promet v mestnem jedru naj ostane, kot je, zgraditi je potrebno parkirno hišo, ki bo promet razbremenila. Delno pa bi bilo potrebno preusmeriti prometne tokove.

Pezelj: Na novo bo potrebno urediti mestno prometno mrežo, ki bo prijaznejša za vse uporabnike, zlasti za pešce, ljudi na vozičkih, kolesarje. Novost bo urejala potrebe stanovalcev, trgovskih in poslovnih lokalov in obiskovalcev. Pred delno zaporo Glavnega trga bo potrebno zagotoviti 400 parkirnih mest v parkirni hiši pred mostom v Kandiji, zgraditi zahodno obvoznico z mostom, ki bo razbremenil šmihelskega. Za nadomestitev parkirnih mest na Glavnem trgu potrebujemo podzemno parkirno hišo (100 parkirnih mest). Pridobili bomo veliko ur, ki jih sedaj izgubljam v prometu, in imeli čistejšje okolje. Do takrat računam na uporabo alternativnih oblik prometa. Povečevala se bo v odvisnosti od možnosti in cene parkiranja v ožjem mestnem središču ter propustnosti mestnih cest in vedno večjih izgub potovalnega časa z avtom v prometnih konicah. Voziti se z mestnim avtobusom, s kolesom ali hoditi peš, je humana oblika prometa. O ljudeh, ki se zanjo odločajo, pove, da poleg zdravega življenja uporabljajo zdravo pamet. Ta pa včasih težko razume sedanje prometne zagate, ki bi jih lahko hitreje rešili.

Koncilija: Župan je sicer najprej politična funkcija, ki pa mora znati prisluhniti tudi stroki. Zato pričakujem, da se bo o tem problemu morala najprej poenotiti in opredeliti stroka, potem pa se bo odločalo na politični ravni pa tudi v soglasju z ljudmi. Pomembnejše kot promet se mi zdi dejstvo, da mesto izumira, ker v njem ni mladih družin. To je za mene bistvena težava! Če bomo uspeli v mesto naseliti več mladih družin, bomo posredno s tem rešili tudi promet. Na primer: v dolgoročnem smislu (ne v tem mandatu) je ena izmed rešitev izgradnja mesta pod mestom, kjer bo poleg vseh drugih zadev na voljo tudi dovolj parkirišč!

Muhič: Prav gotovo trenutno stanje prometa v mestnem jedru ni zadovoljivo. Preurediti in spremeniti ga bo možno takrat, ko bo npr. na Kandijski zgrajena garažna hiša in ne bo potrebe, da se vozimo v mestno jedro. Takrat bomo razmišljali o spremembi prometnega režima v mestnem jedru.

Kako ocenjujete stanje prometne infrastrukture v občini in kakšen konkretno je vaš program glede tega?

Muhič: Prometna infrastruktura ne sledi razvojnemu potencialom industrije, niti povečanemu številu lastnikov osebnih vozil. Nujno potrebno je zgraditi obvoznice, ki bodo razbremenile tovorni promet, posodobiti primestne ceste in ulice, zgraditi pločnike in kolesarske steze, posodobiti medkrajevne ceste itd. Pri vsem tem pa bom vztrajal na ideji kolesarske steze od Šentjerneja do Dol. Toplic in še kam.

Koncilija: Razvoj cestnega omrežja je določen v prostorskih aktih občine. Skrajni čas je, da na tem področju nadoknadimo zamujeno in dinamiko vzhodne in zahodne obvoznice (cestnega kroga) uskladimo z državnimi načrti. Izgradnja teh cest, predvidoma do leta

2012, bo odprla razvojne možnosti širitve Novega mesta z izgradnjo novih bivalnih sosesk, rekreacijskih območij ter podjetniških in obrtnih subjektov. Najbolj pereče pa je v tem trenutku dejstvo, da še vedno nimamo obvoznice pri bolnišničnemu kompleksu.

Pezelj: Trenutno stanje opozarja na velike, a žal neizkoriščene možnosti. Zamujamo pri t. i. koridorju 3. razvojne osi. Pomemben je zaradi prehoda skozi urbani del Novega mesta z vidika hitrejše izgradnje mestnih obvoznic, izboljšanja povezav z zaledjem v občini in regiji. Omogočal bo boljše propustnost daljinskega prometa, pomemben je zaradi dodatnih razvojnih priložnosti. Iskanje prometnega koridorja ni celovita opredelitev 3. razvojne osi. Ob tem se ponujajo možnosti razvoja tudi za energetsko in komunalno infrastrukturo. Celovito lahko to razvojno os države osmislijo tudi modernizirana železnica, dobra oskrba s plinom, električno napajanje s 110 KV daljnovodi, komunalno opremljene večje gospodarske cone. Zamujamo tudi na drugih področjih. V državnem proračunu so finančne postavke za rekonstrukcijo ceste Srebrnice – Brod, za obnovo križišča v Žabji vasi in Ločni, zamudili smo priložnost obnove Šmihelske in Kandijske ceste. Preprosto ni mogoče razumeti, da se novomeška občina odpoveduje državnim investicijam v svoje cestno omrežje. Kdor pozna sistem financiranja državnih cest in obseg sredstev za ta namen, ve, kako težko je doseči uvrstitev v plan in nato začeti investicijo.

Kramar: Prometna infrastruktura je relativno slaba, tako da bo potrebno vložiti veliko energije v reševanje tega problema. Na eni strani mora občina bolje poskrbeti za občinske ceste, po drugi strani pa bo gotovo potrebno pridobiti več sredstev iz državnega proračuna in programov DARS za ureditev regionalnih in državnih cest v naši občini. Potrebno bo pospešeno najti rešitev za cestno povezavo tretje razvojne osi in v okviru te rešitve umestiti cestni obroč okoli Novega mesta, ter zagotoviti ustrezno financiranje, da bo občinski proračun obremenjen le toliko, kolikor bo nujno potrebno. Potrebno bo tudi aktivno sodelovati pri dokončanju gradnje avtoceste skozi našo občino in zagotoviti čim boljše navezovalno prometno infrastrukturo.

Dular: Stanje je slabo. O tem sem že govoril zgoraj.

Koga boste predlagali za direktorja/direktorico občinske uprave v primeru svoje izvolitve?

Pezelj: Odgovorno je, da o tem razmišljam, vendar o tem še ne bi govoril. V občinski upravi je veliko strokovnjakov in med temi je marsikdo sposoben voditi občinsko upravo. Dati jim je potrebno možnosti. Tudi nekaj ljudi zunaj občinske uprave je pripravljenih prevzeti odgovornost.

Muhič: Mislim, da je o imenih v tem trenutku za to mesto prezgodaj govoriti. Res je, da tudi o tem potekajo pogovori in da se kujejo tako organizacija občinske uprave, kot tudi kadrovske zasedbe. Upoštevati pa je potrebno tudi vse že zaposlene v občinski upravi.

Konciliija: Po zakonu je za to delovno mesto potreben razpis, zato se o tem še nismo pogovarjali. Direktor občinske uprave je zelo pomembna funkcija. Izključno merilo za to funkcijo je strokovnost, sposobnost vodenja občinske uprave in pripravljenost uresničevati razvojno naravnane cilje, ki smo jih zastavili v koaliciji. Vsak, ki vsaj približno ustreza tem kriterijem, bo dobrodošel za to delo. Prepričan sem, da imamo v Novem mestu kar nekaj sposobnih menedžerjev, tudi v koaliciji. Navsezadnje pa se je tudi zdajšnja direktorica že uveljavila s svojim delom.

Kramar: Mesto direktorja občinske uprave je strokovna funkcija, ki jo mora opravljati nekdo, ki ima izkušnje z delom v občinski ali državni upravi, ima vodstvene sposobnosti, ima ustrezno izobrazbo ter znanje in je pri svojem delu sposoben sodelovati z županom, občinskim svetom in vsemi občani. Najprej pa bo potrebno ugotoviti, ali je v okviru sedanje občinske uprave že kdo, ki ima te sposobnosti.

Dular: Občinska uprava ima trenutno dobro direktorico, Mojco Špec Potočar, tako da tu ne bi bilo sprememb. Žal je prišla prepozno.

Kateri izmed preostalih kandidatov se vam zdi najmanj primeren za novomeškega župana? Zakaj?

Dular: Nobenega ne ocenjujem negativno, in zato ne morem odgovoriti na to vprašanje.

Kramar: Samo volilci so tisti, ki imajo pravico reči, kdo je primeren in kdo ne. Glede na to, da so ostali kandidati vsi po vrsti stari politični mački, z dolgoletnimi političnimi izkušnjami, so gotovo po tej plati vsi primerni kandidati. Volilci pa bodo povedali, ali so zadovoljni z njihovim dosedanjim delom in s stanjem politike v Novem mestu, v kateri vsi že vrsto let delujejo. Jaz s tem stanjem nisem zadovoljen, zato sem se tudi odločil, da kandidiram in skušam trenutno stanje spremeniti in dati naši občini nov zagon, novo energijo in nov pogled, neobremenjen s preteklostjo in starimi zamerami, aferami in osebni nesoglasji, da ne rečem osebnim sovraštvom. Menim, da sem med vsemi

kandidati edini, ki sem sposoben to storiti.

Pezelj: Veste, če ste po duši tudi športnik, potem se že zelo zgodaj naučite, da se o konkurenci razmišlja na spoštljiv način. Najmanj primeren kandidat je tisti, ki v kandidaturu vložijo najmanj truda, znanja in odločenosti.

Konciliija: Vsem kandidatom iskreno želim zmago na volitvah, tako kot bodo to presodili volilke in volilci! V tej tekmi po moje sploh ne gre za primernost ali neprimernost kandidata, saj imamo vsi nekaj dobrih, pa tudi manj dobrih lastnosti. Pomembneje je, katera ponudba bo bolj nagovorila volilce, tako po vsebini, še bolj pa po možnosti uresničitve. Obljube zaradi vsečnosti volilcem so za mene zelo neodgovorno dejanje! In tu so moje obljube v prednosti, saj imam soglasno podporo koalicijskih strank na ravni občine in slovenske vlade. To je jamstvo, da bomo načrtovane projekte tudi uresničili. To je adut, ki ga nima noben od prijavljenih kandidatov za župana.

Muhič: Težko bi govoril o primernosti ali neprimernosti posameznega kandidata. Za to obstajajo različni kriteriji. Ne poznam vseh dovolj, da bi objektivno odgovoril na to vprašanje.

Gospodje Dular, Muhič, Pezelj, kako ocenjujete delo Francija Koncilije kot župana MO Novo mesto v mandatu 1994 - 1998?

Dular: Glede na to, da je bil to prvi mandat občine po novi lokalni samoupravi in glede na zastavljene in izpeljane projekte, mislim, da je bil mandat dober.

Muhič: V obdobju županovanja Francija Koncilije še nisem bil toliko vpet v delo županstva oz. občine, tako da bi težko sodil in ocenjeval njegovo delo. Kolikor pa sem imel stikov in potreb sodelovanja z njim v tistem obdobju za gasilstvo ali KS, pa sem z njim dobro sodeloval.

Pezelj: O njegovem delu v mandatu 1994 - 1998 so presodili volilci na minulih volitvah.

Godpodje Dular, Muhič, Kramar, Koncilija, kako ocenjujete delo Kulturnega centra Janeza Trdine v tem mandatu pod vodstvom vašega protikandidata Pezlja? Ali nameravate v primeru svoje izvolitve zahtevati zamenjavo na vodilnem položaju tega zavoda oziroma boste po izteku mandata obstoječega direktorja predlagali drugega?

Kramar: Kulturni center Janeza Trdine je po mojem mnenju žal bolj upravljalec infrastrukture in posrednik prireditve kot pa aktivni kulturni producent. Trenutno se ne morem spomniti nobene resne produkcije tega zavoda. Koliko sta za to stanje odgovorna sedanji direktor in koliko Mestna občina kot ustanoviteljica, pa bo potrebno še ugotoviti. Na osnovi teh ugotovitev in analiz bi lahko odgovoril na vaše vprašanje. Nikakor ne bom dovolil, da bodo zamenjani ljudje zaradi njihovih političnih opcij, ki jim pripadajo, temveč le na osnovi njihovega dela. Tako bo tudi v tem primeru. Vem le, da se mora stanje, ki sem ga opisal, spremeniti, saj je KC Janeza Trdine le pasivni porabnik občinskih sredstev, ki ne opravičuje vloženega denarja. Poleg tega bo potrebno vnovič pretehtati razmerja do novomeškega gledališča in ugotoviti, ali res potrebujemo dva javna zavoda. Moje mnenje je, da trenutno to ni potrebno.

Dular: Da se nekaj dela, to se vidi. Kakšni pa so finančni rezultati, nisem seznanjen. Jo bo konec mandata, je potrebno v skladu z zakonom pripraviti razpis.

Muhič: Z g. Pezljem sva dokaj aktivno, mislim, da tudi uspešno sodelovala, predvsem pri zbiranju sredstev za pokrivanje potreb delovanja KC Janeza Trdine. Prav gotovo ima g. Pezelj precejšnje zasluge za poživitev dela KC. Kot vsak iz med nas pa ima tudi določene napake. O zamenjavi ne razmišljam.

Konciliija: Z Janezom sva stara Novomeščana, sva generacija in se poznavata že od mladih nog, ko smo se še igrali na Loki, po mestu in v Ragovem logu. Še najbolj naju je združil namizni tenis, kjer je bil Janez vedno boljši, v politiki pa glede mojih doseženih uspehov in izkušenj pač ne more biti primerljiv z menoj! To so dejstva! Kulturni center Janeza Trdine smo dokončali v mojem mandatu županovanja, projektno vodenje in trženje na področju kulture pa je zelo zahtevno delo. Škoda je, da novomeško gledališče ni v sklopu Kulturnega centra Janeza Trdine! S pomočjo dialoga so rešljivi vsi problemi, v to verjamem!

Gospodje Koncilija, Kramar, Pezelj, kako ocenjujete delo občinskih podjetij Zarja in Komunala, ki ju vodita vaša protikandidata Muhič in Dular? Ali nameravate v primeru izvolitve sprožiti oziroma zahtevati zamenjave v vodstvih teh podjetij oziroma ali boste po poteku mandatov sedanjih direktorjev predlagali nove?

Pezelj: Zarja in Komunala sta podjetji, ki sta, kot vsa javna podjetja, vsak dan na tapeti občanov in občank. Javna in poštena kritika sta seveda dobrodošli. Menim, da bi lahko podjetji naredili več. Predvsem o prihodnosti Zarje veliko razmišljam. Včasih se sprašujem, če jo mestna občina Novo mesto v takšni obliki sploh potrebuje oz. kaj početi s premoženjem tega podjetja. Nujno potrebno je zagotoviti, da bo imela občina od tega ekonomsko korist, česar doslej preprosto ni bilo. Za obe podjetji pa velja, da je bila na

področjih, ki jih pokrivata, premalo izpostavljena razvojna funkcija. Predvsem z vidika podpore gospodarstvu in zagotovitve visokega in dostopnega standarda bivanja. Okoli kadrovskega poteka: vedno sem zagovarjal strokovnost, dobro delo in pripadnost kolektivu.

Kramar: Obe podjetji sta izredno pomembni za občane, zato gotovo ni dobro, da imamo občani občutek, da je za vodenje teh podjetij dovolj, da si "naš". Res je, da izvoljeno vodstvo občine, ki ga sestavljajo župan in občinski svet, s postavitvijo primernih ljudi zagotavlja uresničevanje svojih obljub in svojega programa. Pri tem pa mora vseeno pretehtati strokovnost in ne zgolj lojalnost in zasluge posameznikov. Na žalost je slišati, da so vodstvene funkcije v občinskih javnih zavodih že razdeljene v do sedaj sklenjenih koalicijskih pogovorih in dogovorih. Jaz in tisti, ki me podpirajo, v teh pogovorih nismo sodelovali, saj nam je tak način dela tuj. V osnovi se bom zavzemal za pomladitve in prevetritve vodstvenih struktur v občinskih podjetjih, vendar na osnovi opravljenih analiz uspešnosti dela v teh podjetjih. V kolikor se bo izkazalo, da bi se v posameznih podjetjih dalo narediti več, bom predlagal zamenjave, sicer pa ne. To velja tudi za omenjena gospoda.

Koncilija: Mislim, da Zarja praktično ne sodeluje v konkretnih razvojnih projektih naše občine. Zadnje čase so sicer opazni nekateri vidni premiki tudi na tem področju, izkoristiti pa bo potrebno še veliko potencialov, predvsem v dobrobit ljudi, za kar je Zarja s svojo osnovno dejavnostjo najprej poklicana. Ljudem je potrebno pomagati pri reševanju njihovih stanovanjskih problemov. Pri Komunalni pa pogrešam hitrejše manjševanje stroškov poslovanja. Komunalne storitve so drage, in če bomo zmagali na volitvah, bomo veliko napora namenili vzpostavljanju takšnih razmer, da bodo ljudje živeli lažje in bolje. To je naloga lokalne skupnosti in župana!

Gospod Muhič, v svoji politični karieri ste zamenjali kar nekaj strank. Od socialistov ste prišli k LDS, potem k nestranskarci listi pa spet nazaj k LDS, sedaj pa ste ustanovili lastno stranko. Ali se vam ne zdi, da ste s temi menjavami že izgubili kredibilnost kot politična osebnost?

Muhič: Kontekst vašega vprašanja je prav gotovo izvzet iz številnih napadov in obtožb, ki jih doživljam prek foruma. Naj pojasnim, da, prvo, nisem bil krivec, da so se socialisti pridružili LDS. Sledil sem vodstvu, g. Žaklju, in tako pristal v LDS, to ne pomeni da sem prestopal iz ene v drugo stranko. Ko sem kandidiral na listi Krajevne skupnosti (lista ni bila stranka), na kateri sem bil tudi izvoljen v občinski svet v mandatu 1998-2002, sem bil in ostal član LDS. Torej nisem nikamor prestopil ali menjal barve. Letos sem ustanovil stranko ZZZ (Zveza za Dolenjsko), torej sem izstopil iz LDS in ustanovil stranko ZZZ, tako da ne razumem, zakaj vprašanje glede moje kredibilnosti.

Gospod Kramar, bili ste (ali ste še vedno?) član Nove Slovenije, sedaj pa kandidirate kot kandidat Aktivne Slovenije in Liste za Dolenjsko. Ali se vam ne zdi, da ste s tem izdali svoje politično prepričanje in svoje politične sopotnike?

Kramar: Še vedno sem član Nove Slovenije. Svojega političnega prepričanja nisem izdal, še manj pa svojih političnih sopotnikov, saj sem prepričan, da tudi za njih lahko naredim več s tem, ko sem sprejel ponudbo Liste za Dolenjsko in Aktivne Slovenije. Ta politična opcija mi omogoča svobodnejše izražanje mojega političnega prepričanja. Zavedam se, da je skupnost lahko uspešna le, če se med seboj povezujemo, sodelujemo in si pomagamo. Prepričan sem tudi, da je v novomeški politiki prišel čas za generacijsko zamenjavo in da je čas za nove ljudi z novo energijo in novim pogledom, ki temelji na sedanjem času povezovanja in sodelovanja. Osamosvojitve in pomlad sta mimo, pred nami so novi izzivi združene Evrope in globalnega sveta. Presodil sem, da imam na način, ki sem ga izbral, več možnosti, da svojo vizijo skušam uresničiti.

Gospod Dular, vaši nasprotniki trdijo, da ste kot podžupan imeli dovolj možnosti, da stvari začnete premikati že v tem mandatu, vendar se naj v tem mandatu kaj dosti ni spremenilo oziroma vsaj vi naj za mestno občino ne bi naredili nič opaznega. Kako odgovarjate na ta očitek?

Dular: Delal sem v teh štirih letih največ od vseh podžupanov. Funkcijo sem opravljal neprofesionalno. V glavnem mi je župan zaupal najtežje probleme in te smo v glavnem tudi rešili. Sicer pa sem operativne pristojnosti dobil šele v zadnjem letu, ko so vodilne položaje v občinski upravi zasedli Mojca Špec Potočar, Mojca Tavčar in Borut Rončević. Ko je bila direktorica še Mojca Novak oziroma njen pomočnik Jože Derganc, sem imel zvezane roke.

Gospod Pezelj, nekateri menijo, da je Skupina DNS z neprimerno manjšim proračunom naredila veliko več za novomeško kulturo kot "vaš" Kulturni center. Kako bi odgovorili na ta očitek?

Pezelj: Kolektiv KC Janeza Trdine je za novomeško kulturo, kot zapišete, ob dveh strokovnih sodelavcih in po oceni poznavalcev, naredil zelo veliko. Dokaz najdete tudi v najnovejši abonmaji knjižici in v poročilih minulih let. S skromnim proračunom, ki ga s pomočjo donatorjev, sponzorjev in drugimi akcijami obogatimo, ponujamo visokokakovostne abonmajske programe, razstavno in založniško dejavnost in sodelujemo pri drugih dogodkih. Število abonentov se je tudi letos povečalo. Naša najpomembnejša ciljna skupina še naprej ostajajo najmlajši. Skozi vzgojno-izobraževalne vsebine vplivamo na oblikovanje estetskega in umetniškega čuta. Veliko staršev nam je hvaležnih. Proračuna DNS ne poznam. "Tisti nekateri", ki menijo, kot menijo, imajo vso pravico misliti tako, kot mislijo. Skupino DNS in njihovo dosedanje delo cenim in se veselim tudi vnaprejšnjega sodelovanja. Sicer pa jaz ustvarjalcev kulture ne omejujem na DNS in KC JT.

Gospod Koncilija, kritiki vam očitajo, da ste zelo konfliktna oseba, kar gotovo ni primerna lastnost za župana. Vaš mandat je bil zaznamovan s spori med vami in občinskim svetom. Kako odgovarjate na ta očitek?

Koncilija: To je že davno pozabljena zgodba, ki jo pri Parku kar naprej pogrevate. V tem času sem politično dozorel in v meni se je zgodila pomembna notranja pozitivna preobrazba. Zato danes vem, da je napredek v medčloveških odnosih možen samo na osnovi dialoga, popolnega zaupanja sodelavcem in timsko delo! To vsak dan tudi uresničujem! Sicer pa sta za spor in konfliktnost, ki mi jo podtikate, vedno potrebna dva! Prepričan sem, da delovni ali politični spori in konflikti sploh niso nič slabega! To so bile vedno priložnosti za razčiščevanje nastalih razmer, kar se je potrdilo tudi v tem, da smo v mojem mandatu županovanja sprejeli vse proračune in zaključne račune, da smo uresničili načrtovane projekte in da smo znali prisluhniti potrebam občanov, kar mi priznavajo tudi politični nasprotniki! Nazadnje smo se s koalicijo strank SDS, SLS in N.Si uspešno dogovorili za skupnega županskega kandidata! Kje je zdaj ta vaša (moja) konfliktnost? Upam, da bodo na volitvah občani to dejstvo z veliko večino tudi podprli!

Avtor priloge Volitve 2006 Uroš Lubej

foto Gregor Sečen, Jure Švent

Jaka Adamič
Ulice

Resnična zgodovina Slovenije (Narod z najdaljšo zgodovino v srednjeevropskem prostoru I.)

Slovenec, bodi ponosen!

Slovenija, moja dežela!

Aleksej Metelko

26. junij 1991, Trg republike, Ljubljana. Milan Kučan, predsednik samostojne republike Slovenije: »Nocoj so dovoljene sanje. Jutri je nov dan.« Sledi navdušeno aplavdiranje. Bil sem še premajhen, da bi razumel, kar je povedal majhen možic. Danes zelo dobro razumem, a ne razumem nekaj drugega, namreč, zakaj smo še vedno v polsnu, v nekakšnem dremežu? Dejstvo je, da smo najnaprednejši izmed vseh držav nekdanje Jugoslavije in smo zaslužen tam, kjer smo, toda nekje še vedno zija vrzel. Patriotski duh, narodna zavest, ponos in odločnost so tiste lastnosti, ki so nas pripeljale do tu in bile ključne, da smo se obdržali skozi večtisočletno neprizanesljivo zgodovino. Kot kaže, spijo zimsko spanje. Prebudimo jih!

Zakaj oživljanje slovenstva?

Natočimo si čistega vina in priznajmo, da v zraku ni čutiti prave ljubezni do domovine, ni čutiti ponosa zaradi pripadnosti slovenskemu narodu, ni ponosnega petja slovenskih pesmi, če že hočete, in nenazadnje – ni odločnosti slovenske zunanje politike. Postali smo člani EU in smo na pragu predsednikovanja tej organizaciji, postali smo člani zveze NATO, kmalu bomo prevzeli evro, vse bolj se na vseh področjih čuti vpliv globalizacije, da o takšnih in drugačnih razprtijah z našimi pohlepniimi sosednjimi državami niti ne govorim. Vse bolj se kaže pomanjkanje ponosa na slovenstvo med mladimi; vse, kar ni slovensko, je boljše in podobno. Naj se sliši še tako klišejsko, pred nami so težki in negotovi časi. Slovenija mora stopiti v negotovo prihodnost kot država, ki je suverena, osvobodjena ideoloških bremen in zavedajoča se svoje stvarne zgodovine. In ravno to je najbolj žalostno. Slovenci smo še kako lahko ponosni, in zato je zadnji čas, da naredimo nekaj v smeri oživljanja slovenstva, če se želimo izogniti še večji poglobitvi našega pomanjkanja identitete.

Stvarna zgodovina Slovencev

Vsi tisti s slabim srcem in tankimi živci, usedite se, namreč na to, kar boste prebrali, verjamem, da večina nikoli še niti pomislila ni. Za nameček pa je še vse res ...

- Slovenija je narod z najdaljšo zgodovino v srednjeevropskem prostoru!
- Naši davni predniki so bili Veneti in mi smo njihovi najbližji potomci!
- Slovenci smo avtohtono prebivalstvo in se nismo sem priselili šele konec 6. stoletja!
- Nekdaj smo že imeli svojo *demokratsko* državo z lastnim pravom (Karantanija)!
- Nikakor nismo narod hlapcev in dekel!

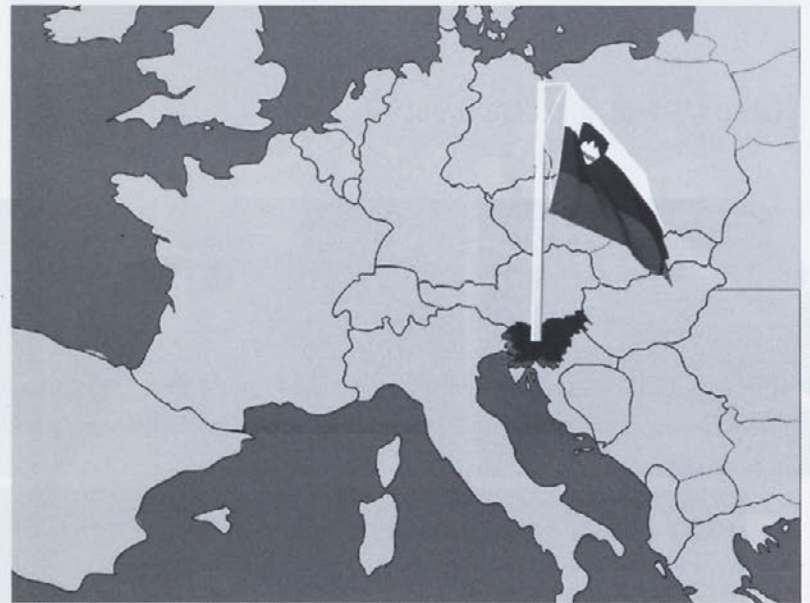
Pretresljivo? Vsekakor v določenem pogledu, vendar bolj pomembno, predvsem zelo razsvetljevalno. »Kako to, da še nisem slišal za to?«, se sprašujete. Dobro vprašanje. Tudi 15 let po osamosvojitvi, po vnovičnem rojstvu demokracije na naših tleh se o tem ne govori veliko, kaj šele, da bi se kaj takega učili v šolah (Kar bi bilo po mojem skromnem mnenju prvi pravi korak v smeri oživljanja slovenstva. Ko bi ne bil vsak otrok seznanjen z izmišljeno in namensko potvorjeno slovensko zgodovino, verjemite, po vsej Sloveniji bi slišali domače pesmi peti. Karikiram, seveda, toda saj poznate stari rek: »Kar se Janezek nauči, to Janez zna.«). Če na situacijo pogledamo s političnega zornega kota, nam kmalu postane kristalno jasno, čemu je zgodovina slovenskega naroda takšna skrivnost.

Politiki podložena ideologija

Namen zgodovinskih šol v drugi polovici 19. stoletja je bil bolj kot odkrivati zgodovino in kulturo lastnega naroda ustvariti narodu takšno zgodovino, ki mu bo prinesla ugled, če ne kar prvenstvo. Za lažje razumevanje sledi kratek kronološki pregled vplivnih dejavnikov.

Leta 1848, po zmagi francoske meščanske revolucije, nastane velikonacionalna ideologija, ki pod krinko znanosti širi zamisli o *zgodovinskih* narodih. Ti naj bi izpolnili poslanstvo kulture in napredka za vso Evropo, ves svet. Mali narodi naj bi se jim umaknili, jim naredili prostor, saj naj sami ne bi bili sposobni samostojnega razvoja ter kulturnega in tehničnega napredka. Kasneje nastanejo t. i. zgodovinske šole (nemška, češka, ruska ...), katerih prvenstveni cilj je bil nacionalne narave in šele na to znanstvene. Ni potrebno poudarjati, da je bila znanstvenikom, ki so sledili ciljem takšnih šol, omogočena lepa kariera.

V začetku 19. stol. naredi velik korak za nemško zgodovinsko šolo Gustav Kossina s svojo arhelološko-naselitveno metodo, ki ima kasneje odločilen vpliv ne samo na nemško, temveč v splošnem na celotno evropsko zgodovinsko pisanje. Kossin pravi, da so bili nosilci evropske kulture le Kelti, Rimljani in Germani. Slovani so se po njegovem prepričanju na

to območje preselili iz močvirij Pripjata za Krpati v 6. stol. Imeli naj bi nizko stopnjo razvitosti kulture in napredovali šele po stiku z omenjenimi nosilci. Velenemške težnje tako dobijo opravičilo za zamisli o t. i. pohodu na Vzhod, v smislu prevladati nad nezgodovinskimi Slovani s ciljem splošnega napredka človeštva. Nemško cesarstvo razvije idejo pangermanstva, slovanski narodi pa se pod tem pritiskom zatečejo pod okrilje Rusije in razvijejo ideologijo o mogočnem slovanskem narodu (panslavizem), ki naj bi segal od Trsta do Vladivostoka.

Slovenci med dvema ognjema

Slovenski zgodovinarji, ki so postavljali temelje slovenskemu zgodovinsko pisanju (France Kos in drugi), so se slepo držali nemške zgodovinske šole in njihove trditve vzeli za izhodišče. Tako v uradni zgodovini še danes velja, da so predniki Slovencev v drugi polovici 6. stol. naselili Alpe in tako prešli pod oblast Obrov. Ti naj bi jim šli celo na roko, da so se lažje razširjali proti Zahodu. Obri naj bi vse do nastopa kralja Sama (623) in spet po njem (658) vladali tudi Karantaniji. Toda, kot je med drugim ugotovil Jožko Šavli, eden izmed utemeljiteljev venetske teorije, se pri tem nekaj ne ujema, namreč, Obri so bili znani tlačitelji ljudstev, kar v zgodovinskih virih o Karantaniji ni opazno. Poleg tega Kos nadalje pravi, da so se Slovenci dlje časa prosto gibali pod obrsko nadoblastjo, da so večkrat na svojo roko brez obrskih poveljnikov in nadzorstva udarili na kakega sovražnika ter dostikrat postopali tako, kakor da bi bili popolnoma samostojni. Iz teh in drugih besed (na tem mestu naj omenim, da se ne bom spuščal pregloboko in prepodrobno ter omenjal, kako je kdo prišel do česa, zakaj tako pisanje bi preseglo namen tega in ostalih člankov, ki sledijo; podrobnosti lahko izveste iz virov, zapisanih na koncu) je razvidno zavedanje Kosa o samostojnosti Karantanije, čeprav tega ni hotel javno izreči. Bodisi zaradi ideoloških razmer, v katerih je deloval, bodisi zaradi tega, ker je slovanstvo oz. jugoslovanstvo postavljaval pred slovenstvo. Kako je mogoče, da so primitivni predniki Slovencev v tako kratkem času dosegli tak status, da so v borih 30-ih letih osvojili in naselili središče Evrope, organizirali poljedelstvo, živinorejo, državni in vojaški aparat? To ozemlje so morali naseljevati že prej.

Po I. sv. vojni je na čelu slovenskega zgodovinskega pisanja Ljudomil Hauptmann, znani unitarist, ki zavrača svobodnost Slovencev v zgodovini (ta naj se kar sprijazni s svojo podložno naravo). Takšno zgodovinsko razlago je seveda podpiral unitaristični režim jugoslovanske kraljevine. Vodilni zgodovinar Milko Kos na začetku 30. let nadaljuje po smernicah svojega očeta, Franca Kosa. Že pred II. sv. vojno se tej smeri pridruži tudi Bogo Grafenauer, Hauptmannov učenec. V duhu marksističnega nauka, v katerem razred lastnikov vlada nad podložniki, se je posvetil kmečkim uporom, ki naj bi bili prvi znaki razrednega boja pri nas. Tako je podložnost Slovencev, ki naj bi bila prisotna skozi vso zgodovino, dobila dokončni pečat. Vsako razpravljanje ali celo javni dvom o tem je bil, skoraj lahko rečemo, prepovedan.

In danes, dragi moji bralci, po 15-ih letih samostojne Slovenije, si iz neznanega razloga še vedno deležen neutemeljenih kritik in osmešen, če javno izpostaviš dvom o resnični zgodovini Slovenije. Hvaljene bodite neznane sile, da je revija Park zasidrana v vodah politične neodvisnosti. Tako si bomo namreč lahko privoščili vpogled v stvarno zgodovino slovenskega naroda in si brez predsodkov ogledali to drugo, prikrito stran, ki jo spremlja množica dokazov. Osti jarej!

Rekordna udeležba na Park ligi 2006

Stanko Medved, foto Jure Švent

Rezultati:

Mali nogomet:

1. Kr neki
2. Collegium team
3. Ekipa Ekonomske fakultete

Ulična košarka:

1. Big star pub
2. RSM
3. Lista radi imamo Novo mesto in podeželje

Odbojka na mivki:

1. Prostožidarja s. p.
2. Činke
3. Taužtroža

Tenis:

1. Igor Ban
2. Matej Udovč
3. Leon Hribar

Rolkanje:

1. Timotej Lampe
2. Primož Može
3. Filip Strniša

Rolkanje (nad 16 let):

1. Tomaž Prauseis
2. Uroš Kovač
3. Matic Gomboč

Sedaj že pred davnimi petimi leti je ožja skupina entuziastov v uredništvu revije Park uresničila idejo športnega in kulturnega dogodka na tedaj prenovljenem športnem park na Loki. Novinarji so kmalu ugotovili, da organizacija takega dogodka presega njihove intelektualne in fizične sposobnosti, zato so zadevo predali v zanesljive roke novomeških študentov, ki tradicijo uspešno nadaljujejo iz leta v leto. Tokrat je bil vodja projekta Park liga Klemen Mihalič.

Letos se je dogodka udeležilo rekordno število udeležencev – kar 184 –, ki so se pomerili v petih različnih športih. Poleg turnirjev so potekale še spremljevalne aktivnosti. Obiskovalci so si lahko ogledali predstavitve različnih športov (jadrnalno padalstvo, letalstvo, padalstvo ter baseball in softball), razstavo naslovnice revije Park ter razstavo del učencev Osnovne šole Dragotin Kette. Udeležili so se tudi šole rolanja, športnih iger za otroke ter šole športnega plezanja.

S pomočjo donatorjev (za nakup športnih potrebščin za otroke s prilagojenim programom so prispevali: Krka, d.d., Agencija M servis, Lista radi imamo Novo mesto in podeželje, Radio Max in Tiskarstvo Šetina) in udeležencev je ParkLiga zbrala rekordnih 250 000 sit. Predsednik DNSŠ Luka Blažič je ob zaključku ParkLige dejal: »Veseli me, da ParkLiga še vedno ostaja osrednji športni dogodek v Novem mestu, namenjen predvsem druženju na športnih igriščih in zunaj njih. Še bolj pa me veseli dejstvo, da smo s pomočjo igralcev in donatorjev uspeli zbrati 250 000 sit za nakup športnih potrebščin na OŠ Dragotin Kette.«

Novomeški šport

Ženske vodijo!

Tea Durmič, foto Gregor Sečen, Marko Klinc

Začenja se nova sezona revije Park, potreben je nov veter, svež pristop. Ugotovili smo, da imamo odlične prispevke o glasbi, kulturnem dogajanju (malo samohvale nikoli ne škodi), pokrivalo novomeške politične peripetije, pozabljamo pa na ljudi, ki višajo našo raven adrenalina, endorfina in kar je še takega. Govorimo seveda o športnikih. Prav športniki so tisti, ki nas pogosto tako navdušijo, da se mogoče še sami premaknemo, vstanemo iz udobnih foteljev in gremo lastnonožno igrati fuzbal, namesto da gledamo svetovno prvenstvo. Še bolje pa je, če so ti športniki oziroma športnice uspešni, kar zvišuje ne samo nivo naših hormonov sreče, ampak tudi naše novomeške patriotske ege.

V to kategorijo gotovo spadata dve novomeški ekipi, odbojkarice TPV in ženski nogometni klub Krka. Ekipi sta polni zagonov, novih idej, nizata pa tudi uspeh za uspehom.

Tpvjevke so lani zmagale na državnem prvenstvu v odbojki, kar je po besedah kapetanke ekipe Katje Vernig velik uspeh. »Vsi smo si seveda želeli takega uspeha, skoraj nihče pa nas ni imel za favoritinje. Psihično smo se zelo dobro držale in tako ostale mirne do konca, do zmage,« je povedala. Psihološki vpliv lahko zelo vpliva na razplet igre, zato je zelo pomembno, da igralke odmislijo vse zunanje vplive. Pomemben je tudi kolektiv, ki je pri tpvjevkah letos malo spremenjen. Odšla je Maja Guštin, Jana Vernig je zaradi poškodbe do nadaljnjega na klopi, pri članicah so pridobili Ljubljankinjo Jeleno Strel-Kosmač, pri mladinkah pa Mojco Pene, ki je svoje sposobnosti dokazala tudi na evropskem mladinskem prvenstvu v odbojki na mivki ... Glavni guru ekipe je trener Bogdan Kotnik, ki je ekipo prevzel letos. Vernigova nam je razložila, kako pomemben je individualni pristop trenerja, igralke pač potrebujejo ena grajo, druga hvalo za boljšo igro. Očitno je, da se ekipa tudi med sabo dobro razume in seveda močno trenira, kar se pozna pri rezultatih. Dekleta so imela v času poletnih počitnic pripravljalne treninge, po šest ur na dan. Tak tempo nadaljujejo tudi zdaj, ko se je za več igralk že začela šola, kmalu pa se bo začelo tudi študijsko leto za večino članic. Skoraj vse so namreč dijakinje ali študentke. Tako se večina vsak dan vozi iz Ljubljane na treninge v dvorano Marof.

Glavni problem v Novem mestu pa je po besedah Vernigove ravno prostor za treniranje. Dvorana Marof je namreč polno zasedena, saj tam poleg odbojkaric trenirajo tudi različne starostne ekipe rokometišev in rokometišic. To je tudi edina dvorana, ki si jo klub finančno lahko privoščiti, saj je v celoti odvisen od sponzorjev. Občina Novo mesto jim namreč za najem dvorane nudi okoli 30 % subvencijo, ki je ne bi dobili, če bi želeli trenirati v dvorani Leona Štuklja. Tako se mora ekipa, ki je zmagala na državnem prvenstvu v Mariboru, ki se udeležuje prvenstev evropske lige, kjer se med seboj spopadajo državni prvaki, ekipa, ki tekmuje za pokal Slovenije, prilagajati natrpanemu urniku, namesto da bi se urnik prilagajal dekletom, ki se poleg tekmovalni in treningov še izobražujejo. Novembra se začnejo tudi tekmovalna v evropski ligi Top Teams, marca bodo poskušale ohraniti naslov državnih prvakinj, kar je tudi njihov glavni cilj sezone, sledi pa še pokal Slovenije. Občina zaenkrat nima namena graditi nove dvorane, klub pa ostaja pod finančnim okriljem glavnega sponzorja in staršev. Kot zanimivost naj povemo še to, da je treba vsako igralko kluba registrirati pri Odbojkarski zvezi Slovenije, zvezi je treba tudi plačevati sodnike, prestopne iz kluba v klub ipd. Državne prvakinja pa za nagrado dobijo pokal ter kolajno in nobene denarne nagrade od zveze.

Podobno je tudi pri nogometišicah. Glavno finančno breme nosi generalni sponzor ŽNK Novo mesto, ki jih po besedah predsednika kluba Marka Klinca entuziastično podpira, ob strani pa jim stojijo tudi starši. Tako predsednik kluba kot trener Boris Devetak pa menita, da je ženski nogomet še vedno preveč v (medijskem) ozadju, da ga gledalci ne jemljejo resno. Devetak pojasnjuje, zakaj je temu tako: »Za laično oko je ženska nogometna tekma morda videti kot raztrgana, nedinamična, z veliko napakami, vendar je to posledica naravnega razvoja žensk s slabšimi motoričnimi sposobnostmi glede na moške in slabšega tehnično-taktičnega znanja, saj je ženski nogomet še vedno v razvijanju in nekatera dekleta se glede na starost prepozno odločajo za nogomet.« Tudi nekateri starši športa ne jemljejo resno: »Zadovoljni so sicer, da se njihov otrok ukvarja s 'pač nekimi športom', da le kvalitetno zapolni svoj prosti čas. Kakšnih večjih življenjskih kvalitet ali tekmovalnih ciljev pa v ženskem nogometu ne vidi. Seveda so starši, ki jih zanima, kaj počnemo v klubu, kaj lahko nudimo otroku, katere cilje hočemo doseči. Ti so komunikativni, prijazni, voljni pomoči, sodelovanja - vendar jih je žal premalo!« je povedal Devetak. Kljub temu pa je ekipa po njunih besedah »zelo homogena, starejša dekleta zelo pomagajo pri uvajanju

mlajših, še neizkušenih tekmovalkah.« Tako kot odbojkarice so tudi tekmovalke ŽNK zmagovalke državnega prvenstva, imajo pa kar sedem naslovov državnih prvakinj v različnih starostnih skupinah. V ženskem nogometu se dekleta lahko spopadajo v dveh državnih ligah, eni za članice in eni za kadetinke. Devetak nam je povedal, da »imajo pri članicah pravico do nastopa igralke od 15. leta dalje, pri kadetinkah pa igralke od 12. do 16. leta starosti. Razpon v letih je tako v vsaki starostni kategoriji zelo velik, saj nam premajhna baza deklet v slovenskih klubih ne omogoča tekmovali v več starostnih kategorijah, kot je to organizirano v moškem nogometu.

Načrti ekipe so tako »spet zavladati na prestolu slovenskega ženskega nogometa s člansko ekipo, torej vrniti državni naslov, slaviti hočemo tudi v pokalnem tekmovalju, s kadetinkami pa prav tako dokazati, da se v Novem mestu trenira in igra odlični nogomet,« je dejal trener.

Za razliko od odbojkarske lige, v kateri tekmuje čez 50 klubov iz cele Slovenije, je v letošnji konkurenci ženskega nogometa samo osem ekip v članski konkurenci, v kategoriji kadetinj pa devet. Število klubov se iz leta v leto spreminja, bojda zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, pomanjkanja trenerjev in zanimanja za ženski nogomet. Zato si Marko Klinc želi »večje odprtosti medijev, da se konča embargo na ženski nogomet, na žalost pa ima novomeška oblast zelo malo posluha za ŽNK, na kar odločilno vpliva moški šovinizem!« Odločeni, da takemu razmišljanju naredijo konec, se lahko pohvalijo z že omenjenimi državnimi naslovi, dvakrat so bile tudi pokalne zmagovalke, trikrat neuradne prvakinja Balkana v malem nogometu, kot državne prvakinja so trikrat nastopale na prvenstvu UEFA, kjer so v članski konkurenci zmagale proti ekipam Finske, Nizozemske in Islandije ter tako prišle med 16 najboljših v Evropi. Ravno to dejstvo pa je pripomoglo k temu, da je prav Novo mesto dobilo novo nogometno igrišče v Portovalu, s katerim so zelo zadovoljni. Poleg uspehov pa svoje znanje in žensko moč dokazujejo tudi s promocijskimi tekmami, na katerih igrajo proti politikom, gospodarstvenikom in drugim pomembnejšim. V četrtak so igrale dobrodelno nogometno tekmo v Žalcu proti županskim kandidatom, med drugim tudi proti novomeškemu Janezu Pezlju in razvpitemu Zoranu Jankoviču. Rezultata ne bomo objavili zavoljo dobre volje moške ekipe ...

Bojan Radovič:

»Zanimajo me samo stvari, ki ponudijo p

Rasto Božič, foto Jure Švent

Fotografske osnove je dobil pri osnovnošolskem krožku Jelene Pelko, kot gimnazijec je že razstavljal. Leta 1979, po končani gimnaziji, je odšel na študij fotografije, prav tako njegov fotografski vrstnik Saša Fuis, ki je v Kölnu doštudiral in tam ostal, Bojan Radovič pa se je iz Velike Britanije vrnil z diplomom valižanske Fakultete za umetnost in oblikovanje – Swansea. Življenje je povezal s fotografijo. Je njegov poklic in zadnja leta spet izziv. Arhitekt Jovo Grobovšek, ki je v začetku tlakoval pot obeh fotografov, je ob otvoritvi Radovičeve lanske razstave zaključil, da gre za enega izmed najresnejših raziskovalcev optičnega sveta v Sloveniji

Več let sva delila gimnazijsko klop, pa vseeno povej o začetku.

Do prvega stika je prišlo v osnovni šoli, potem ga je prihod na gimnazijo nekoliko presekalo. V tretjem letniku sem z vrstnikom Sašem Fuisom in Andrejem Vircem začel delovati v novomeškem Foto klubu. Konec gimnazije je prinesel razstavo v Dolenjskem muzeju. Takratni direktor Jovo Grobovšek je v drugi polovici sedemdesetih začel niz fotografskih razstav, s katerimi je v ta prostor vnesel svežino. Skupna razstava mojega in Fuisovega gradiva je le potrdila odločitev za študij fotografije.

Zakaj si izbral Anglijo?

Predvsem zaradi jezika. Od tam sem imel nekaj informacij, poleg tega se mi je študij v Pragi zdel, kot bi ostal doma. Sprva sem hotel na Royal College of Art, pa so mi odgovorili, da sem premlad, in me napotili drugam.

Kako si nadaljeval po Walesu?

Diplomiral sem 1982. Začel sem kot freelancer. Bil sem v letih, ko nisem razmišljal o preživetju in denarju, temveč o projektih, ki nimajo veliko stika z resničnostjo. Izbral sem status svobodnega umetnika in se aktiviral z razstavami. V samozaložbi sem izdal serijo fotografij, nastalih v Walesu. Ravno letos jih je odkupila Moderna galerija. Delal sem na različnih projektih, tudi komercialnih. Za nekaj časa sem se redno zaposlil. Po vojski sem nadaljeval samostojno.

To je bila faza povezana z novomeško Foto galerijo?

Foto klub je konec sedemdesetih z galerijo dosegel vrhunec, nakar je njegova dejavnost zamrla. Zatem se je v drugi polovici osemdesetih zbrala skupina, ki je

»Osebnost me moti ogromno razstav. Količina jih razvrednoti. Delujejo kot sejmišče. Ujet si na obiskovanje in lahko si krivičen do kakšnega avtorja, ki ga ob taki masi nisi zmožen več dojemati. Problem Fotopuba so predvsem razstave, ki običajno nimajo kustosa. Vsak posameznik se sam odloča za način prezentacije in podobno. Lani so prevladovale slabe postavitve, letos pa si bil vezan na otvoritve. Če si jih zamudil, si težko videl razstavo. To je zelo neresno. Če nekaj imenuješ festival, potem moraš zagotoviti ogled.«

želela obuditi delovanje. Vnovična vzpostavitev galerije me je pritegnila. To je bila zadeva, ki je temeljila na amaterskem zanesenjaštvu. Vsaka taka zadeva ima določeno inkubacijsko dobo, ko vse vre in padejo neke motivacije. Dosegla je zavirljiv nivo. Pravzaprav je bila poleg Happy New Art Gallery v Beogradu edina foto galerija v Jugoslaviji. Osebnost me vedno zanimajo stvari, ki imajo nek napredek. Že takrat smo okvirjali fotografije, obešali smo jih na drugačen način. Izdali smo številko časopisa, skozi galerijo so šli vsi pomembni jugoslovanski avtorji in številni tuji fotografi. Ko je prišla do faze, ko bi morala biti institucionalizirana, se je konec osemdesetih vse končalo.

Takrat ste razstajali tudi v Slonu, prvi novomeški zasebni kavarni z galerijo.

Tam smo razstajali že v času študija, na prelomu sedemdesetih v osemdeseta. Pri zagonu Slonove galerije je veliko pripomogel Jovo Grobovšek, jaz sem pripeljal nekaj avtorjev iz Anglije, Fuis pa iz Nemčije. Na žalost mesto ni izkoristilo takratne ustvarjalnosti. Zadeva s foto galerijo je po večkratnih poskusih padla v vodo. Novo mesto je takrat zamudilo priložnost, da bi na področju fotografije dejansko postalo center JV Evrope.

Kot kaže, je zamisel potem še tlela, saj naj bi decembra v sklopu gledališča galerija spet zaživela?

Letos me je Dane Brezovar povabil z zamisljo, da bi vnovič začeli s foto razstavami. Kako bo galerija delovala, še ni povsem jasno. Verjetno bo kombinacija med Hišo fotografije in gledališčem, ki želi poudariti tudi vizualno umetnost. Spodnji del čelnega krila Doma kulture, kjer je bila včasih galerija, bo zasedel art kino, zgornji bo namenjen fotografiji.

Tvoja druga faza je nastopila po vojski?

Veliko sem fotografiral. Imel sem več pomembnih razstav. Ustanovili smo Neapolis, trajno delovno skupnost samostojnih delavcev v kulturi, bil sem njegov prvi direktor. Potem je prišel čas podjetništva. Ustanovil sem podjetje, s katerim sem bil

dlje časa toliko zaseden, da sem prekinil s fotografskim delom. Bilo je vezano le še na posle. Fotografijo sem na neki način celo zasovražil. Danes poskušam obratno, čim manj fotografirati za posel.

Zadnje čase si spet močno ustvarjal?

Tri, štiri leta se spet intenzivno ukvarjam s fotografijo. Razstavljal sem v Krki, v Slonu pa lani v Dolenjskem muzeju. Naslednje leto bom razstavljal v Cankarjevem domu, rad bi izdal tudi knjigo. V Ljubljani bom nadaljeval nadgradnjo projekta Time Box, ki sem ga začel že v Dolenjskem muzeju. Boljše je, da greš razstavljat nekam ven, ker se na žalost tukaj nič ne zgodi. Z razstavo imaš običajno le stroške, ni pa konstruktivne kritike, ki bi dala kaj pametnega. Navadno te samo hvalijo, kar je popolnoma nekonstruktivno. Razstave jemljem kot strošek. Vzamejo ti ogromno energije. Bolj enostavno je stvari količinsko skrciti in se osredotočiti na večje projekte ter na lokacije, ki imajo odziv. Mogoče se sliši nekoliko visoko, vendar ni tako. Če bi bil prevzeten, se letos ne bi pridružil fantom, ki se v Novem mestu zagreto ukvarjajo s fotografijo. Ne gre za pozicijo, gre za racionalnost.

Lani si ustanovil zavod Hiša fotografije, nedavno si bil pobudnik 1. mednarodnih dni fotografije Spot 2006 v Kostanjevici. Kaže, da te spet nekaj srbi. V Novem mestu je glede fotografije vnovič pestro, Fotopub je prinesel premik?

Ni čisto tako. Do Novega mesta nimam najbolj pozitivnega odnosa. Mogoče gre za grenke izkušnje. Vem, kaj bi se dalo narediti in kaj se ni. Identificiram se kot Novomeščan, vendar ne čutim kakšne posebne lokalne zaveze. Če pride taka ponudba, kot je foto galerija, sem tega zelo vesel in z največjim veseljem bom to lokalno peljal. Če bi dobil tako možnost v Ljubljani, Koprni ali drugje, bi tudi z veseljem sodeloval. Bistveno drugače je, če delaš doma, nimam pa več tistega lokalnega zanosa kot v preteklosti. Lepo je, če se lokalno veliko dogaja, recimo kot fantje v SNAP-u. Pristopiš zaradi motivacije, mogoče kaj svetuješ, komentiraš. Pri foto galeriji sem postavil pogoj, da bom sodeloval le, če se

Iskanje resnice

Rasto Božič

bo iskalo presežke. Samo postavljati neke razstave se mi zdi škoda časa. Projekte je potrebno širše vpeti in jim dati nivo. Ni dovolj samo nekaj prirediti. Seveda tudi amaterska kultura vodi naprej, tudi ni nujna akademska izobrazba, vendar je le potrebno preseči ljubiteljski prag.

Kako bi ocenil novomeško fotografsko snovanje zadnjih let?

Vse, kar bom povedal, je dobronamerno. Vsekakor je pozitivno. Najprej je šlo za praktične poletne delavnice, kjer se na različnih nivojih poučuje tehniko fotografiranja. Zadnji dve leti se je zadeva bolj usmerila v razstave in tudi teoretične debate. To je logična posledica začetne stopnje, na tem nivoju pa so že določene težave. Osebnost me moti ogromno razstav. Količina jih razvrednoti. Delujejo kot sejmišče. Ujet si na obiskovanje in lahko si kričičen do kakšnega avtorja, ki ga ob taki masi nisi zmožen več dojemati. Problem Fotopuba so predvsem razstave, ki običajno nimajo kustosa. Vsak posameznik se sam odloča za način prezentacije in podobno. Lani so prevladovala slabe postavitve, letos pa si bil vezan na otvoritve. Če si jih zamudil, si težko videl razstavo. To je zelo neresno. Če nekaj imenuješ festival, potem moraš zagotoviti ogled. Tako sem zamudil več razstav. Pri velikem številu je tudi več mašil. Tudi informiranje ni bilo najboljšo. Nisem dobil nobene elektronske pošte, ničesar, kar bi me spomnilo. Rad bi, da pride v prihodnje med Spotom in Fotopubom do neke kombinacije.

S Spotom želiš slovensko fotografijo predstaviti svetu. Kako jo ocenjuješ?

Gre za relativno ubogo stanje. Ne mislim na razstave, teh je celo preveč. Vsak popotnik že naredi foto razstavo. Težava je, da se vse meče v isti koš. Premalo je ustvarjalne fotografije, kustosi ne opravljajo poslanstva. S temi temami se je ukvarjal Spot 2006. Problem domače fotografije je v neobstoju kriterijev. Dovolj je že neka aktivnost, ne pa delo in ocena tega. Ni prave komunikacije s tujino.

Kako pa sodiš rodno mesto?

Novo mesto nima prepoznavnosti. Mogoče jo ima v fotografiji, pri kateri se vsake toliko časa pojavljajo izstopanja. Očitno bo letos spet Grafični bienale, problem bo le, če bo vnovič vse zgrajeno na otvoritvah. Po njih ni več življenja. Enako kot pri Fotopubu, stvari ne bodo zaživele, dokler ne bodo na razpolago tudi po otvoritvi. Tukaj so še druge težave. Informiranje, kulturne ustanove so napačno zgrajene. Če pogledaš muzej, moral bi imeti kavarnico. Ni dovolj samo razstava, organizirati moraš še spremljevalne dogodke. To je vseslovenski problem.

Pred petimi leti si se z družino preselil na Paho, kako mesto doživljaš sedaj?

Čeprav živim na hribu, sem še vedno Novomeščan. Iz spalnice vidim na Trško goro in Kapitelj. Še vedno sem tukaj.

Novo mesto festivalov: splošna ocena bi bila zadovoljiva, med slabosti sodijo neuskklajenost, površno informiranje, nedomiselnost in zanemarjanje določenih prizorišč.

Novo mesto festivalov se je imenoval novi projekt novomeških prireditev kulturnih in tudi nekoliko bolj okroglih prireditev. Nastal je kot sad raznih usklajevanj in izravnjav, izzvenel pa kot mešanica različnih prireditev pod skrpano skupno streho. Splošna ocena bi bila zadovoljiva, med slabosti pa sodijo neuskklajenost, površno informiranje, slaba domiselnost in zanemarjanje oziroma naklonjenost določenim prizoriščem, saj Novo mesto ponuja različne koticke, ki bi jih z malenkostnimi posegi lahko spremenili v izvirna in kakovostna prizorišča, kot je na primer izredno ugodni vrt Dolenjskega muzeja.

Nekaj novomeških poletnih prireditev je pred časom izdihnilo. Letos je zaradi slabega odziva pobralo Stripino, festival Muzejski vrtovi pa je padel globoko pod doseganje raven. Festival uličnega gledališča Rudi Potepuški je bil tokrat uspešen. Na novopostavljeni Trubadur je še začetniško iskal smer, prav tako festival akustične glasbe Nm Izklopljeni. Fotopub je sijal v mednarodnih barvah in razstavah, presežek je dobil tudi v prepovedi ene izmed najbolj kreativnih razstav. Jazzinty se je letos nekoliko manj šopiril, kljub temu se je odvil na visoki kakovostni ravni. Med poletne prireditve se je vrnila še vrsta nihajočih manjših prireditev in ne preveč domiselno izbranih glasbeno-filmskih projekcij. Glavni trg je visokoletečim, odgovornim in neodgovornim izjavam o oživitvi mestnega jedra navkljub večina prireditev obsla. Izjema sta le festival uličnega gledališča ter niz Goginih literarnih večerov in koncertov, ki so predvsem v drugem delu poletja naleteli na dober odziv in obisk. Novomeške poletne prireditve je zaključila Noč na Krki. Turistično-kulinarično-športna in ne vem še kakšna prireditev je pokazala vso novomeško turistično revščino, ki zmore izvesti le eno povprečno prireditev na leto, pa še ta diši po ljudski veselici.

Pojdimo po vrsti. Rečni splav je zgolj posredna pridobitev za mesto, saj bo z njim služila le turistična agencija, ki je nanj posadila zmešnjavo za lase privlečene tradicije in podeželsko domačijske kulture. Pri tem je bila ob splavitvi najbolj v nebo vpjioča razlaga o ekološkosti tega početja, ob tem pa je našemljeni mož na splavu s sabljo steklenicam penine odbijal vratove, ki so padali in tonili v našo ta dan tako zanosno in čitalniško opevano rjavo lepoticco. Seveda ni plute in steklenih črepinj nihče pobral. Še celo novopečeni škof jih je skupaj s splavom in z vsemi županskimi pretendenti ter jaro gospodo na krovu vred požegnal in pri tem z obredom na turistični prireditvi obudil za nas nejeverne skoraj pozabljenega duha, ki je v tovariških časih obvezno spremljal tovrstna ljudska rajanja. Maškarada na splavu je tudi pokazala, kako obupno slovenska mesta iščejo izgubljeno tradicijo. Uspešnica zadnjih let je srednji vek. Tako smo na Loki imeli srednjeveško tržnico, ki je bolj spominjala na slabo izpeljano prikazovanje izdelkov kakšnega doma ostarelih na duhu. O spominkih, ki bi vsaj približno namigovali na srednji vek, novomeški in dolenski preteklosti ali sedanosti pa ni bilo sluha. So pa okoli strašili našemljeni »grajski« prebivalci. Pri tem se zdi, da organizatorjem ni znano, da so v srednjeveških mestih prebivali meščani in ne graščaki, celo v sporih so bili. Tudi operetna oprava teh našemljenih pajacev ima s srednjim vekom bore malo skupnega, prej s hollywoodskimi filmi in njihovo estetiko. Poleg tega je v Novem mestu ostalo tako malo res srednjeveškega; sakralni spomeniki, nekaj spolij v mestnih hišah, par nagrobnikov in smer nekaterih uličic, da je res neverjetno poudarjanje tega obdobja. Zakaj v mestu ne iščejo meščanskega izročila, ki je edino zaslužno za njegov razcvet in razvoj, je zame vprašanje in tudi odgovor, zakaj našemu mestu tako manjka urbanega duha.

Tega ni pokazal tudi ostali del prireditve. Navite cene, plastični kozarci, nobene prigodne prehrane, žumberačke tamburice in celo našim Romom tuja romska glasba. Saj ni nič narobe, naši okusi so različni in mesto potrebuje takšne prireditve, le nikar naj jih ne prodajajo kot del tradicije.

Rasto Božič, foto Boštjan Pucelj

»Šest let zapored na Jazzintyju praznujem rojstni dan,« pravi Jure Dolinar, dosedanji programski vodja LokalPatriota ter projektni vodja festivala in delavnice Jazzinty. Letos je praznoval enaintrideseti rojstni dan, lani je diplomiral, oživljanje mestnega jedra jemlje dobesedno, saj se z Vesno te dni selita v stanovanje v centru mesta.

Njegovo delovanje je že dolgo povezano z Društvom novomeških študentov in LokalPatriotom. Da tam praznuje rojstne dneve, ni naključje, saj se zdi, da je Jure duša prireditelj, predvsem glasbenih. Vendar prihajajo nove generacije in zamisli. Jure je od lani pri zavodu LokalPatriot redno zaposlen, poslej se bo ukvarjal z večjimi projekti, urejanje klubskega programa pa bo prepustil novim silam.

Po rodu je Novomeščan s koreninami v bližnji okolici. Do nedavnega je živel na Ragovski. »Bil sem čisto šolski primer. Vrtec - Ragovska, šola - Grm. Gimnazijo sem zamudil, pa sem šel na Center, obiskoval zdravstveno in potem študiral bibliotekarstvo. Vmes sta bili še leto vojske in leto defektologije.«

Kot vojak je predstavljal štirinajstino slovenske vojne mornarice. »Z dvema gumenjakoma vred nas je bil šestnajst. Od tega je bil en čoln ves čas na kopnem. Edinkrat sem ga videl med neurjem, ko smo ga držali, da ga ni odneslo s pomola. Drugače sem bil bolničar.«

Po eni plati je Jure glasbenik, že dveletnemu fantiču so kupili bobne. »Kitaro sem začel igrati v prvem letniku srednje šole. Navdušil me je danes pokojni prijatelj Igor Kotar, naš trio pa je vadil v kolesarnici bloka. Knockin' On Haven's Door pa Dire Straitsa itd. Igor me je naučil prvih akordov. Vadil sem po načinu »press, play on tape«. Na ta način, ko s posnetka snameš določen del, se učim še danes. Nikoli se nisem učil teorije, do letos, ko mi je na delavnici Jazzintyja Ratko Zjaca z matematičnim pristopom k jazzu odprl novo dimenzijo glasbe.«

Glasba je le njegov hobi. Šel je skozi začetno evforično navdušenje in različne kratkotrajne srednješolske skupine. Mejnik v njegovem glasbenem delovanju je bila Stara pravda, s katero je odigral veliko koncertov po Sloveniji, v samozaložbi so izdali avtorski album in vso naklado podarili prvim petdesetim obiskovalcem koncerta. Ob koncu študija je z nastopanjem prekinil, zadnja leta pa ga spet večkrat vidimo na odru. Stara pravda se je vnovič zbrala, sodeluje z Mamo Manko in Rock Otočec fanti, s Tadejem Rozmanom. »To sodelovanje je izziv, zabava, sprostitelj in hobi.«

Že v času študija je začel sodelovati z Društvom novomeških študentov. Leta 1999 je za Park napisal članek o novomeškem klubskem prizorišču z naslovom Klubska scena in lokalpatriotizem, ki je bil nekakšno izhodišče za naziv LokalPatriot. Odzval se je Marko Zajc in ga povabil k sodelovanju. »Najprej sem bil natakar v piceriji na Glavnem trgu, kjer so začeli s prirejanjem koncertov. Po mesecu dni sem prevzel točilno mizo, čez kakšno leto pa smo začeli že intenzivno urejati prostore današnjega kluba. Od otvoritve januarja 2000 do redne zaposlitve sem povezan s Klubom LokalPatriot. Sprva sem bil vodja gostinstva, skrbel sem za program, po dveh letih sem bil zadolžen le še za tega. Sedaj sem zaposlen kot vodja programa Zavoda LokalPatriot.«

Pravi, da ga zadnje čase navdušujejo potovanja. Rad obiskuje koncerte, festivale, zahodno Evropo. Zanimivi se mu zdijo Balkan, navade ljudi, določene tradicije, etno vzorci, glasba. Vse to v navezi z družbeno-političnim razvojem in stanjem duha. Gre mu za prenašanje teh smernic v naše okolje, kjer pa se spet dotika programa zavoda. »Zaradi narave mojega dela, posvetil se bom mednarodni produkciji, bom še več hodil po svetu. Povezali se bomo z nekaterimi evropskimi jazz festivali, predvsem v zvezi z Jazzintyjem in nagrado Jazzon, ki se bo razširila še na Balkan. Potem so še fotografski projekti in različno povezovanje.«

Oba velika projekta Jazzinty in Fotopub sta prišla do določene prelomnice, preraščata začetniško obdobje in prehajata v novo fazo. »Gre za to, da ju nadgradimo in iz obeh izoblikujemo vodilna festivala v tem delu Evrope. Želimo postati središče fotografije in jazza, radi bi pritegnili tuje ustvarjalce, urednike, založbe, umetniške direktorje.«

Menil je, da se bo po študiju zanj poglavje z LokalPatriotom končalo. Vendar je tudi za Jureta prišla prelomnica. Pravijo, da je najlepše, kadar lahko nadarjenost in hobi združiš s poklicem. Za Jureta je poklic LokalPatriot. Mogoče sem ga v tem portretu celo prevečkrat navajal. Kakor koli, Juretu ob vsej predanosti delu ostane še toliko energije, da se zadnje čase po trikrat na teden z gorskimi kolesom odpravi v hosto, prebere knjigo, prek interneta odigra partijo šaha in se posveča Vesni. Trenutno se tudi prilagaja novemu stanovanju in z malo sreče ga tam čaka še kakšna prelomnica.

Novo sezono so v Galeriji Krka začeli z razstavo umetnika, ki po poklicu ni slikar, temveč je zaposlen kot vodja infrastrukturnega centra za utekočinjanje helija na Inštitutu Jožefa Štefana v Ljubljani in ima status samostojnega raziskovalca. Gre za leta 1946 v Slovenski Bistrici rojenega Milana Rožmarina, ki svoj drugi jaz že dobrih štirideset let išče s čopiči, paleta in z oljnimi barvami. Razstavljen je njegov najnovejši opus, pravzaprav dela, nastala med letošnjim julijskim enomesečnim dopustom na obali - barve so se ravno posušile. Umetnik se navadno slikanju prepušča med dopustom, kar odraža tudi njegovo barvito in vehementno slikarstvo. Sam pravi, da gre za abstraktne podobe barvnih naključij in eruptivno slikarstvo. Z veliko navdušenja pa je v njegovih skoraj patetičnih barvnih ploskvah možno odkriti morje, sonce, sredozemsko okolje in glede na stari rek o očeh in malarju, marsikaj. (Rasto Božič)

Obvestila:

Obvestilo Svetovalnega središča Novo mesto

Temeljni cilj in namen Svetovalnega središča Novo mesto je odraslim zagotoviti brezplačno, zaupno ter kakovostno informiranje o izobraževalnih programih, poklicih, ustreznih izobrazbi ter svetovanje pri učenju, pomoč pri pripravi na izpit, pomoč pri izpolnjevanju obrazcev ter iskanju finančne podpore. Svetovalke vas obveščajo, da so še vedno aktualni razpisi: Razpis za 4 kadrovske štipendije Ministrstva za pravosodje v šolskem letu 2006/2007, za program univ. dipl. pravnik, VII. stopnja zahtevnosti; Razpis Republiških in Zoisovih štipendij za šolsko oz. študijsko leto 2006/2007 (samo še za študente, in sicer do 4. oktobra); Razpis štipendij Ministrstva za šolstvo in šport za študente in študentke, ki se izobražujejo za pedagoške poklice za študijsko leto 2006/2007; Razpis o javnem natečaju za podelitev 80 kadrovskih štipendij Vlade Republike Slovenije za šolsko leto 2006/2007; Razpis za podelitev štipendij dijakom in študentom Občine Trebnje za šolsko oziroma študijsko leto 2006/07; Razpis za vpis odraslih v šolskem letu 2006/2007. Svetovalno središče deluje v prostorih RIC-a Novo mesto, Novi trg 5 (www.ric-nm.si). V okviru projekta Centra vseživljenjskega učenja Dolenjska, ki ga sofinancirata Ministrstvo RS za šolstvo in šport in Evropski socialni skladi, smo dosegljivi tudi v Žužemberku, Trebnjem, Metliki in Kočevju. Za več informacij pokličite na 07 393 45 52, 031 701 191. (Barbara Ivanež, Svetovalno središče Novo mesto)

Obvestilo Knjižnice Pavla Golie

Od 23. do 30. septembra 2006 bo v prostorih knjižnice odprta fotografska in knjižna razstava Gradovi v občini Trebnje med preteklostjo in sedanostjo. 27. septembra ob 19-tih pa bo na to temo potekal pogovorni večer, ki ga bo vodil Marko Kapus z gostoma Markom Marinom in Igorjem Sapačem.

Obvestilo Skupine DNS: Hostel Situla

V teh dneh je minilo eno leto, odkar je postala Skupina DNS lastnica dela objekta na Dilančevi ulici 1 v Novem mestu (nekdanja Restavracija Ribja). Za nakup so se zdajšnji lastniki odločili točno leto dni prej, vendar je prvo leto potekalo v znamenju pogajanj s prejšnjimi lastnicami, ki jih je na koncu prepričala naša trdna odločenost, da objekt oživimo. Nakup je pomenil za Skupino veliko zmago, saj je sredstva, ki so jih prihranile številne generacije članov, naložila v projekt, ki bo sedanjim in prihodnjim generacijam veliko prinesel. Projekt Hostel Situla je v finančnem smislu velik, saj bo za odkup dela objekta ter njegovo obnovo in ureditev potrebno vsaj še trikrat toliko sredstev, kot jih je bilo vloženi v nakup. To je tudi razlog, da v enem letu po nakupu na objektu ni videti korenitejših sprememb. V naslednjih dveh tednih naj bi izvedeli, ali bo Finančni mehanizem EGP na podlagi naše prijave na razpis sofinanciral 60 % naših nadaljnjih vlaganj. Na podlagi neuradnih informacij pričakujemo odgovor z velikim

optimizmom. Prvi korak na področju prepoznavnosti Hostla Situla je bila izvedba natečaja za pridobitev logotipa in celostne grafične podobe. K sodelovanju na natečaju za oblikovanje grafične podobe smo konec aprila 2006 povabili oblikovalce, ki v projektu vidijo priložnost za dokazovanje svoje lastne ustvarjalnosti, kreativnosti in predanosti. Natečaj je zahteval od oblikovalcev, da podajo predloge za: osnovni znak (Situla), možne izvedbe logotipa ter podblagovno znamko (SitulaSalutiS). Na natečaj se je odzvalo 9 predlagateljev oz. skupin predlagateljev, ki so pripravili 10 predlogov. V začetku meseca julija je zasedala petčlanska komisija, ki je ocenjevala prejete predloge. V komisiji sta bila dva notranja člana Skupine DNS Luka Blažič (Društvo novomeških študentov) in Marko Zajc (zavod LokalPatriot) ter trije zunanji člani Tomaž Levičar (MO Novo mesto), Irena Judež (As inženiring, d.o.o.) in Robi Judež (Reklamna agencija Konvikt). Po ocenjevanju posameznih predlogov in skupnem iskanju najboljšega predloga je komisija podala enotno mnenje, da na podlagi oddanih predlogov ne morejo določiti zmagovalnega predloga. Komisija je določila 3 finaliste, s katerimi smo v nadaljnjem sodelovanju skušali oblikovati končen logotip. Na podlagi dopoljenih predlogov grafične podobe zaščitnega znaka Hostel Situla smo konec julija vnovič obravnavali prejete predloge. Zmagovalca razpisa sta Jure Šulin in Meta Kocjan, drugo mesto sta zasedli Alenka Lamovšek in Vera Jačimovič, tretje mesto pa Tomaž Šulin. Vsi trije so prejeli vrednostne bone za nakup računalniške opreme v podjetju BELBLED, d.o.o z Otočca. Zaščitni znak Hostla Situla, ki ga prvič javno objavljamo prav v Parku, je bil konec avgusta tudi registriran kot blagovna znamka na republiškem uradu za intelektualno lastnino. Temeljni kamen celostne podobe za Hostel Situlo je tako postavljen, upamo pa, da bo Situla tudi kmalu zaživela v vsej svoji razsežnosti in bomo meščani in Dolenjci lahko s ponosom rekli SalutiSitulaS.

Avtorja o logotipu: »Postavitev posameznih črk v logotipu oz. sama zgradba logotipa ponazarja in se navezuje na različne prostore hostla (muzej kot življenjski prostor). V logotipu je namesto običajne črke u umeščena poenostavljena, vendar kljub temu prepoznavna oblika situle, na katero se hostel tudi vsebinsko nanaša.«

Buldožer spet hrope

Tekst in foto Jure Švent

Za ogrevanje pred drevišnjim koncertom po osmih letih vnovič zbranega Buldožerja, je ta nekdanj vodilna jugoslovanska in slovenska rock atrakcija nastopila pred nabitim klubom LokalPatriot.

Povod za nastop Buldožerja v postavi Boris Bele, Borut Činč, Andrej Veble, Janez Zmazek - Žan, Dušan Vran in gosta Cole Moretti ter Miklavž Ašič je nocojšnji veliki koncert Ples vampirjev v ljubljanskih Križankah in izid albuma vseh osmih Buldožerjevih študijskih plošč Lik i djelo, Podoba in delo.

Skromno oglaševani koncert v LokalPatriotu je sodil tudi v sklop neformalne otvoritve nove klubske sezone. Udeležili so se ga le povabljeni, v prodaji pa je bilo tudi nekaj malega vstopnic. Buldožer je seveda navdušil in ravno prav razburil občinstvo, ki je presodilo, da je bil nastop prekratek.

Na sliki: Janez Zmazek - Žan in Andrej Veble.

Jakčev dom prenovljen

Rasto Božič, foto Jure Švent

Od 1984 do julija letos je bilo v rojstni hiši Božidarja Jakca na ogled 828 umetniških del, zapuščina in darilo rodnemu mestu. Dolenjski muzej je že pred sedmimi leti razstavo nekoliko spremenil, letos pa so se zaradi upadanja zanimanja in tudi obnove stavbe odločili za nov pristop. Dolenjski muzej je ob občinski finančni pomoči čez poletje popravil streho objekta, obnovili so okenske roloje, prebelili notranjost in uredili protipožarno varovanje. V naslednjih letih na obnovo še čakajo zunanjsčina, električna napeljava, osvetlitev in ogrevanje.

V muzeju jim je lani uspelo zaposliti novo strokovno sodelavko Jasno Kocuvan, ki bo zdaj kustosinja Jakčevega doma, s katerim imajo v muzeju velike načrte. Obnovljena stavba bo ponudila tri razstavišča. V pritličju bodo izvajali redno galerijska dejavnost z

letnim programom, v prvem nadstropju bo dobila mesto stalna likovna razstava starejše dolenjske umetnosti po izboru kustosa Jožefa Matijevića. V drugem nadstropju bodo na ogled dela, izbrana iz podarjene Jakčeve zapuščine, ki jih bodo menjavali na od tri do pet let. Na podstrešju bo našla prostor še stalna pedagoško likovna razstava.

Jakčev dom bo za obiskovalce vnovič odprt 29. septembra, ko bo v novo mestno galerijo prišla razstava sodobne dolenjske umetnosti iz depojev Dolenjskega muzeja. Novo mesto bo tako po letih odsotnosti kontinuirane galerijske dejavnosti letos dobilo kar tri mestne galerije. Galerijo Simulaker, mestno galerijo v Jakčevem domu in konec leta še fotografsko galerijo v gledališču.

Spot 2006

Načini videnja – The Ways Of Seeing

Galerija Božidar Jakac, Kostanjevica, 15.-16. september

Rasto Božič, foto Jure Švent

Novomeški fotografski snovalec Bojan Radovič je lani ustanovil zavod Hiša fotografije. Kot poznavalec in ustvarjalec sodobne slovenske ustvarjalne fotografije sodi, da je ta v svetu praktično neznana, v domovini pa prevladuje količina nad kakovostjo. Meni tudi, da je potrebno slovensko fotografsko dogajanje vpeti v svetovne tokove in ga predstaviti skladno z merili uglednih evropskih razstavišč. V tem smislu je kot pobudnik in producent s sodelovanjem kostanjeviške Galerije Božidar Jakac in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti organiziral 1. Mednarodne dneve fotografije, ki so v Kostanjevico pripeljali okoli petdeset udeležencev s Hrvaške, iz Avstrije, Velike Britanije in Slovenije. Tema prvega Spota ali Spota 2006 so bili Načini videnja. V skladu z zastavljeno temo se je v Borčičevi sobi Galerije Božidar Jakac zvrstila vrsta predavanj: Aleš Erjavec – Deformacija, Steve Edwards – Nepristranost, nevtralnost in objektivnost: Položaj opazovalca v fotografiji zgodnjega devetnajstega stoletja, Želimir Koščević – Vertikalna sondaža, Damjan Kozole – Obrazi, Skupina Trie – Flirting with Photography, Marina Gržinić – Ne-povsem/Ne-pravo: zgodovine, telesa in koncepti v sodobni fotografiji, Christine Frisinghelli – Camera Austria: Fotografija – diskurz in dokument, Lara Štrumej – Iskanje pomena Pilonovih fotografij, Primož Lampič – Fotografija mariborskega kroga: kopičenje interpretacij skozi čas. Vsakemu predavanju je sledila razprava med predavatelji in udeleženci, v okviru srečanja pa so v petek zvečer odprli fotografsko razstavo z naslovom *Ne povsem/ne pravo: Zgodovine, telesa in koncepti v sodobni fotografiji*. Kustodinja Marina Gržinić je zanjo izbrala štiri sklope, pravzaprav dela petih ustvarjalcev: Tomaža Gregoriča, kolektiva Irwin, Janeta Štrausa ter Aleksandre Vajd in njenega moža Hyneka Alta, ki so fotografijo predstavili predvsem kot medij. Ob razstavi je izšel knjižno oblikovan katalog. Srečanje je zaključil tako imenovani portofolio show ali predstavitev foto map. Razstava, ki je bila v Kostanjevici na ogled le dva dneva, se novembra seli v Bratislavo. (Foto Jure Švent)

Polič dvakrat v Novem mestu

Z dvodnevni presledkom smo v septembru v Novem mestu kar dvakrat prisluhnili Andražu Poliču, leta 1972 rojenemu skladatelju, ki je ustvaril glasbo za več kot deset gledaliških predstav doma in v tujini. Je tudi glasbenik in pesnik. S skupino Hamlet Express je letos pri Gogi izdal ploščo Libanonski tango, doslej so izšle njegove pesniške zbirke Brlog besed, Srečevanja, Zrcala na razpotju, Arabeske, Največ me je tam, kjer me ni. Menda ima v pripravi nove štiri zbirke.

Polič je najprej v okviru otvoritve razstave Milana Rožmarina v Galeriji Krka nastopil ob kontrabasistu Gregorju Cvetku, nakar smo mu ob Stanki Hrastelj prisluhnili še v literarnem večeru Knjigarne Goga. Literarni večer je bil posvečen širši Poličevi predstavitvi in predvsem njegovi zadnji pesniški zbirki. Nekatere pesmi je avtor odpel tudi v lastni kitarški spremljavi, slišali smo še nekaj zvočnih posnetkov, ki so najbolj navdušili avtorjevega očeta, brata igralca Poliča. Poličeva poezija je razpeta med razpoložensko bivanjske teme. Enkrat ponuja preprost poetični opis, drugič je filozofsko zasanjana in zaskrbljena nad minevanjem, njegova glasba pa se zdi kot dramatični poudarek verzom. Na trenutke njegov gledališki patos odvrta od zanimivih glasbeno poetičnih tem. (Rasto Božič)

Hvala bogu za volitve, bomo spet lahko drago kupovali poceni obljube!

Damijan Šinigoj, foto Boštjan Pucelj

S prijateljem sva se peljala čez mesto, ko je grdo zaklel. Vozila sva se namreč mimo občine, kjer se že močno pripravljajo na veselico, vsaj sodeč po brezštevilih lesenih reklamnih panojih, s katerih bodo v nas še dolgo čez volitve zrl različni čudežniki, ki bodo vse v temelje spremenili, nekateri še celi, drugi (z manj izkušnjami, ki se bodo smejali z odprtimi usti) s pobarvanimi zobmi, nekateri nemarno strgani in plahutajoč v vetru ...

»Tole me spominja na kolone,« je mirno nadaljeval, sam sem pokimal. Ja, volitve, mesarsko klanje, ne boj ... »Ne, ne,« je pohitel, »tile leseni panoji, nasrani po vsem mestu, so kot pare za prašiče. Prav tako grdi in prav tako zagledajo luč sveta le občasno ...«

Molče sem se strinjal in čeprav je prijatelj še kar bentil čez to največjo pridobitev demokracije (da se eni in isti ljudje vedno znova pustijo izvoliti, namreč!), se nisem povsem strinjal z njim. Zakaj? Saj nisem kakšen bebec, ki bi verjel, kako bo po volitvah ne glede na to, kdo zmaga, vse lepše in drugače, a sem prepričan, da se pri vsakih volitvah (kot kakšna kolateralna škoda) zgodi kaj dobrega tudi za občane. Če bi bile volitve pred novim letom, bi pismo želja začel z: »Dragi dedek Mraz, za tokratne volitve mi nič ne prinesi, le koga odnesi! Recimo glavnega občinskega inšpektorja Petra Judeža ...«

Zakaj sem tako zloben in negativen? Ker je ta gospod Judež klasičen primer birokrata, ki ne vidi dlje od paragrafa. Vsi Novomeščani, ki smo se sprehajali ob Krki, in teh ni malo, saj govorim o najbolj prometni in priljubljeni pešpoti pod Novim mestom, smo lahko mesece dolgo v zeleni lepotici občudovali reklamo za mariborskega veletrgovca, ki je povsem naključno tudi sam zelene barve. Govorim seveda o nakupovalnih vozičkih, ki so jih mladinci brezvestno metali v Krko, potem ko so z njimi na brežino pripeljali tovor alkohola. Najbolj so zmotili mladega novomeškega fotografa Boštjana Pucelja, ki jih je s pomočjo prijateljev iz mrzle vode potegnil 26 (z besedo: šestindvajset)! Trgovca Tuša z algami obraščena nesnaga ni zanimala, zato tudi ni poskrbel za zaščito svoje imovine in posledično se je v vodi kmalu spet znašlo podobno število vozičkov. Boštjan jih je spet potegnil ven in jih tokrat kot umetniško inštalacijo v opomin vsem odgovornim razstavil pred LokalPatriotom. A ga je kmalu poklical zgoraj omenjeni birokrat in zagrozil z denarno kaznijo, če se »zadeve« ne umakne. Na vprašanje, ali naj »zadeve« vrne, kjer jih je dobil, odgovora ni bilo. Na vprašanje, zakaj ga vozički niso zmotili, ko so bili še v Krki, pa je odgovoril, da ne ve, kdo jih je noter vrغل. In da je on itak zadolžen za vsak pasji kakec, ki pade iz nevestne pasje riti in da vsega itak ne more kontrolirati. Po logiki torej kontrolira le tisto, kar ima pred nosom ...

Ker bo najmanj eden tistih, ki mi danes obljublajo nebesa na zemlji, izvoljen za župana MO Novo mesto in bo posledično razmetaval tudi moj denar, ki ga prispevam z davki, si kot plačnik storitev želim boljšo uslugo. Zato bom od kandidatov, ki bodo upravljali tudi z mojim denarjem, naivno zahteval, da ne pogledajo od blizu le, kaj in kako to počne gospod občinski inšpektor Judež, temveč naj pod drobnogled postavijo tudi njegovega šefa! In njegovega šefa. In njegovega šefa ... Ker nekdo mora udariti po mizi!

Si želite moj glas (in torej moj denar)? Naprodaj je pravzaprav relativno poceni. Zaslužite si ga! Poglejte, kaj za naš denar počnejo birokratki ...

Gostišče Loka

Osnovni podatki

Gostišče Loka boste našli, ne boste verjeli, na Loki. V neposredni bližini športnega parka, ob stičišču novega mostu za pešce in Župančičevega sprehajališča. Idilično okolje ob lepotici Krki, ni kaj. Ko bi le bila še lepota, kot je bila nekoč. A to je že druga zgodba ... Situacija je zato toliko boljša po gostinski plati, saj je aktualnim lastnikom v približno letu delovanja gostišče uspelo popeljati na pota stare slave. Poleg gostišča z dnevnimi jedmi delujejo še restavracija a la cart, kavarna in slaščičarna. Oddaljenost od prodajnega mesta je sicer zanemarljiva, je pa lahko, če ste peš, precej naporna, tako da je bone priporočljivo kupiti vnaprej. Primerno predvsem za vse študente Visoke šole za upravljanje in poslovanje, študente višješolskih programov bližnjih srednjih šol, zaradi bližine avtobusne in železniške postaje tudi za vse vozače in nenazadnje za vse obiskovalce bližnjega mladinskega kluba.

Parkirišče za kakih 15 vozil je tik ob gostišču in je izven konic povsem zadovoljivo. V času kosil in večjega obiska zna biti parkirišče polno in takrat je s parkiranjem v neposredni bližini lahko nekaj težav. Priporočamo parkirišče na drugi strani Krke in prijeten sprehod.

Gostišče obratuje vse dni v tednu. Prehranjevalni obrat je od ponedeljka do četrtega odprt med 10.00 in 22.00, ob petkih med 10.00 in 23.00, ob sobotah med 12.00 in 23.00 ter ob nedeljah med 12.00 in 20.00. Kosila strežejo od ponedeljka do petka med 10.00 in 16.00, ostala prehrana pa je na voljo vedno.

Cena bona je 555 sit, njegova vrednost pa 1100 sit. Količnik med njima (1,9) je slab. Parametri ga tako uvrščajo v dražjo tretjino. Mi smo mu v tej točki, zaradi njegove gastronomske vrednosti, kljub temu prisodili visoko oceno.

Splošni vtis

Po urejenosti prostora Loka sodi v najvišji razred ponudnikov študentske prehrane. Objektu gre zameriti morda zgolj pretiravanje pri gabaritih in nekaterih detajlih, vidi se, da je lastnik gradbincec, a v celoti kljub vsemu deluje dovolj uglašeno in ponuja različne možnosti pri izbiri prostora za obedovanje - velika jedilnica, manjše lože v jedilnici, pokrita terasa, odprta terasa, slaščičarna. Izbira je seveda vaša, nam je bilo glede na letni čas najbolj všeč na terasi. V notranjih prostorih je skupaj zagotovo okrog 100 sedišč, zunaj pa jih je po naši oceni še več. Paziti velja zgolj na to, kam se človek usede, saj hrane ne strežejo čisto povsod. Težav s količino prostora Loka zagotovo nima, jim pa to povzroča precej težav pri logistiki postrežbe ter posledično vpliva tudi na precej slabo počutje strežnega osebja.

Čistoča jedilnih prostorov je zadovoljiva, nekaj kritike je šlo predvsem na urejenost terase in jedilnih površin. Slaba stran velikih lokalov z veliko površinami je namreč ta, da je potem tudi veliko za pospraviti.

Sanitarije na Loki so brezhibne. Dovolj velike, z lično keramiko in zadostno razsvetljavo, vedno čiste, da o topli vodi, milu in ustrezni papirni galanteriji niti ne govorimo. Celo glasbo lahko poslušate. Ostalim novomeškim gostincem svetujem vodeno ekskurzijo.

Po našem mnenju edina kritična točka Loke je njeno osebje. Ne gre toliko za naravo osebja, saj je večina izmed njih prijaznih in zelo profesionalnih, kot bolj za naravo njihovega dela. Kot smo omenili že nekaj vrstic višje, je Loka ogromen lokal, ki zahteva specifično logistiko, spretnost in nenazadnje tudi kondicijo (od kuhinje do miz je v nekaterih primerih tudi do 50 m) od domačega osebja. Natakariji so včasih vidno utrujeni in jim določene zahteve gostov, ki v manjših lokalih niso nikakršen problem, predstavljajo odvečen napor. Morda celo bolj kot osebje gre tukaj grajati vodstvo. S povečanjem števila osebja bi se ga razbremenilo, to pa bi bilo manj utrujeno in boljše volje, kar bi se zagotovo poznalo na kvaliteti postrežbe.

Hrana

Izbira je na Loki zagotovo ena boljših, če ne celo najboljša med vsemi ponudniki študentske prehrane v mestu. Ob treh dnevnih (dva mesna in en brezmesni) menijih, ki vsak dan vključujejo vse od juhe pa do sladice, ponujajo še prek 20 različnih kombinacij ostalih jedi. Med vikendi žal lahko izbirate samo med temi, saj takrat ponujajo nedeljska kosila višjega cenovnega razreda in študentskih ne ponujajo. Škoda, da študentom ni pri vseh obrokih na voljo sicer odličen solatni bife.

Glede na res veliko izbiro so seveda toliko manj prilagodljivi. Kakšno stvar vam bodo že zamenjali, sicer pa se precej togo držijo zgolj tistega, kar ponujajo v okviru že pripravljene študentske ponudbe.

Ker smo čas, potreben za postrežbo, tokrat okrcali že zgoraj, tej točki težko namenimo slabo oceno. Gostinska galanterija je za študentske razmere nadstandardna, masiven pribor in posodje sta nam bila zelo po godu. Pogrešali smo edino prte (masivne mize sicer lahko predstavljajo samostojen koncept), ki bi nivo postrežbe zagotovo dvignili na še višjo raven.

Poskusili smo različna dnevna kosila ter nekatere izmed ostalih študentskih kombinacij (testenine, pizze, zrezki). Juhe, glavne jedi in sladice so dobre, pogosto celo odlične, solata včasih zahteva nekaj samostojne nadgradnje, ki pa vam jo z ustreznimi dodatki omogočijo. Nekaj več pestrosti in domišljije kuharja smo pogrešali le pri brezmesnih jedeh, a še to zgolj zato, ker je ponudba sicer dobra in okusi taki, kot morajo biti. Za večino ostalih ponudnikov so po tej plati zaenkrat nedosegljivi. Trend je stalen, pripravljeni meniji pa se znotraj meseca le redko ponovijo.

Sklep

Gostišče Loka lahko zaenkrat mirno postavimo na najvišjo stopničko med vsemi do sedaj ocenjenimi ponudniki študentske prehrane v mestu. Lokacija je prestižna in dostopna, ambient je prijeten in urejen, ponudba hrane in njena izvedba pa sta na visokem nivoju. Močni so predvsem na področjih, ki pri jedcih štejejo največ. Če odpravijo še pomanjkljivosti v strežbi, predvsem logistiko in obremenitev osebja glede na velikost objekta, potem bodo na konju. Mi jih bomo predvsem zaradi prijetnega okolja in res kvalitetne hrane zagotovo še obiskali, pa četudi si bo potrebno vzeti nekaj več časa. Imajo dobro osnovo, da se še izboljšajo in postanejo referenčni ponudnik študentske prehrane v mestu in regiji. Da le ne bi zasпали na lovoričkah ...

Foto: Gregor Šeban

Gostišče Loka

Osnovno:
lokacija **5**
parkirišče **4**
delovni čas **5**
cena in vrednost bona **4/5**

Splošno:
prostor **5**
čistoča **3/4**
sanitarije **5**
osebje **3/4**

Užitno:
izbira **5**
prilagodljivost **3**
postrežba **4/5**
izvedba **5**

Skupna ocena: 4/5

Tomaž Zorko - Zore
Festival Trubadur
San Sebastian, 29. julij

John Abercrombie Trio
Festival Jazzinty
vrt Dolenjskega muzeja, 17. avgust

Nm Izklopljeni
San Sebastian/LokalPatriot
24./25. avgust

Vedrana Rudan
Črnci v Firencah
Založba Goga 2006

Med festivalčke poletnega krovnega festivala Novo mesto festivalov so pridelitelji vrinili tudi Trubadurja in ga namenili kantavtorski glasbi. Toda od nastopajočih je bil pravi kantavtor le en, Tomaž Zorko - Zore. Janez Zmazek in Tomo Jurak, ki sta nastopila prvi večer, sta zaslovela kot člana različnih zasedb, prav tako gost drugega večera Tulio Furlanič, ki je vedno nastopal le kot pevec tujega gradiva.

Tomaž Zorko - Zore je Novomeščan. Pred tridesetimi leti je začel s kitaro spremljati lastna, v začetku tudi obojavna besedila. Očaral ga je slovenski pesnik Janez Menart, pa je uglasbil tudi nekatera njegova besedila. Precej vijugavo glasbeno pot je nadaljeval v številnih novomeških rock/pop zasedbah. Sence, Drugi krog, Drevored, Bacili, God Damn' Blues Band, Lost Californians, Peta avenija, Ž'Kovači, D'Kovači, Soddih, bil je stranski sodelavec še nekaterih. Sodeloval je pri številnih snemanjih in z različnimi zasedbami izdal več plošč ter se uveljavil kot avtor. Vedno je rad v roke vzel le akustično kitaro in z lastnimi domislicami razveselil manjšo družbo, večkrat je samostojno nastopil tudi pred občinstvom. Mimogrede, ob tridesetletnici delovanja, kmalu po novem letu, namerava izdati avtorsko ploščo s presekom glasbene poti. Pesmi za ploščo bo na novo posnel in jim dal precej avtentično podobo.

Večino teh smo slišali v ponevihtnem poletnem večeru na vrtu gostinskega vrta, ob precej komornem vzdušju redkih obiskovalcev, kar prekaljenega Zoreta ni oviralo. V dveh delih je predstavil lastne skladbe, postregel s tremi dopadljivo uglasbenimi Menartovimi besedili. Skozi pesmi je pripovedoval lastno zgodbo, se ustavljal pri kakšni anekdoti, napovedal pesem in nadaljeval v njemu lastnem slogu. Na trenutke je bil mogoče malce robot, saj gre za »starega« rockerja, na splošno pa zabaven. Ob pičlem občinstvu ni imel lahkega dela, se je pa kljub dolgoletnemu premoru v tej glasbeni zvrsti pokazal kot dober kantavtor, ki obvlada kitaro in nastop. Njegov večer bi si zaslužil več novomeške pozornosti.

Ocena 3

Letos nam je bilo vreme bolj naklonjeno, tako je osrednji koncert Jazzintyja 2006 potekal v ugodnem okolju vrta Dolenjskega muzeja. John Abercrombie, ugledni ameriški kitarist s štiridesetletno kariero, mentor tokratnega mojstrskega tečaja in glavni predavatelj, je na oder prišel v spremstvu nizozemskega in v New Yorku delujočega kontrabasista Jorisa Teepeja ter ameriškega bobnarja Stevea Altenberga.

Skozi dve uri Abercrombiejevega meditativnega dotikanja strun in pretanjeno čustvenega izvajanja se je izkristalizirala njegova veličina. Kar je oznanjal na predavanjih, je pokazal tudi na odru. Ni važno, je šlo za standard ali avtorsko skladbo, skozi vsako se je prebijal na nov način. Iskal je akorde, jih razvijal, improviziral, se posvetil trenutku novih barv in zvokov. Preurejal je glasbene stavke, vendar ostajal zvest ideji, ter po svoje udeležencem delavnice in ostalemu občinstvu pokazal smisel jazzovskega univerzalnega jezika. Določeno zamisel, frazo, ritem in harmonijo spremeniti v lastno sporočilo.

Izborna spremljevalca sta ustvarjala več kot soliden temelj njegovemu izvajanju. Pri tem sta svobodno dihala, mojster jima je širokogrudno odmerjal prostor za izraz. Pravzaprav je šlo za trio enakovrednih glasbenikov, ki so se dovršeno ujemali, obenem spoštovali drug drugega. John Abercrombie je svetovno zaslovel zaradi sodelovanja z nemško založbo ECM, katere geslo se je glasilo, »Najlepši zvok poleg tišine«. Intervali tišine so pomembni deli glasbe, in to vedo le veliki. Zdi se, da je ta usmeritev prežemala tudi novomeški koncert. Vsi trije mojstri, tehnično odlični Teepe, melodični Altenberg in meditativni Abercrombie, so skozi samostojne izlete pokazali spoštovanje tega načela.

Trojici sta se na odru pridružila tudi gosta, ameriški temnopolti pevec Miles Griffith in domači saksofonist Igor Lumpert. Čeprav velja Miles za šaljivca, je tokrat pokazal prave barve. Resnično je izvrsten vokalist, ki se je skozi večletno udejstvovanje na delavnicah Jazzintyja navezal na naše mesto in v prihodnje ga bomo pogrešali. Tudi Lumpert se je pokazal v najboljši luči.

Ocena 5

Prvi festival »novomeške scene« ni imel sreče z vremenom. Najprej so ga prestavili časovno, nato še delno prostorsko. Uvodni večer je na vrtu San Sabastiana pripadel vnovič zbrani Županovi torti in zasedbi Puppetz, drugi večer z Maretom in Šankpolitkarji, Domom za Sanje in Otiumom se je odvil v LokalPatriotu.

Festival posvetiti novomeškim glasbenikom in akustični glasbi je dobra zamisel, samo se bojim, da bo hitro ob sapo. V našem mestu je resda kar nekaj skupin, izoblikovana je tradicija rocka, vendar ne smemo mimo kakovostnih kriterijev. Vse ni za na oder festivala, še posebej v akustični obliki, ki terja več znanja. Tudi glede tega je bil festival raznolik.

Prvonastopajoča Županova torta ima pestro preteklost. Iz izvorne, v drugi polovici osemdesetih nastale zasedbe se je prelevila v skupino zagnancev in se usmerila v preigravanje ameriške podeželske glasbe, countryja, blue grassa itd. Bila je dokaj uspešna, še danes pa jo zaznamujejo izvrstni glasbeniki in pevci, kar je kljub večletni prekinitvi delovanja dokazala tudi z zadnjim nastopom.

Po tem udarnem začetku je oder zavzela trojica novometalske skupine Puppetz. Njihov nastop je v pomanjkanju električne energije deloval blede in razglašeno, kar pa ni toliko stvar elektrike kot poslušanja, saj je pevec zvenel čisto dostojno.

Če izvzamemo prvonastopajočo Mareta in Šankpolitkarje, za njih velja le kratka ocena; slaba besedila, še slabši pevec in dobra instrumentalna spremljava, je drugi večer postregel z dvema solidnima točkama. Dom za Sanje se je med letošnjim predstavljanjem prvenca dobro prekalil. Deloval je zanesljivo in utečeno, praktično je nastop izvedel brez pripomb.

Zaključek in višek festivala sta pripadla Otiumu. Skupina je pokazala, da ima tudi brez elektrike dovolj energičnega naboja. Mogoče je bil začetek z duetom kitarista in pevke le nekoliko predolg. Akustična podoba skupine pa je pokazala, da se pod novometalsko lupino skriva veliko glasbe, ki je šele sedaj prišla na spregled. Kaže, da se Otium počasi trga od enozvočne smernice in se širše usmerja v rock, njegov velik adut pa je izvrstna pevka.

Ocena 3

Nova knjiga hrvaške pisateljice ni ravno poletno branje, čeprav je snov zanjo zajeta v dragi nam sosednji državi, kjer nas lepo število preživlja poletne dopuste. Ko se tam nastavlja soncu in po trgovinah ter lokalih prevajamo kune v tolarje, zamenjamo srbsčino s hrvaščino in njihove besede izgovarjamo z onim strašnim slovenskim naglasom, se nam niti približno ne sanja, kje smo. Opazimo le sredozemsko ugodje, se sicer spomnimo, ali tudi ne, hrvaške vojne, v glavnem pa se držimo izkušeni nekdanje skupne države in se močno motimo. Države, kot smo jo nekoč poznali, ni več, nove pa tudi nismo spoznali. Mogoče zato ne bo odveč prebrati Črncev v Firencah, novega pretresljivega dela o hrvaški vsakdanjosti. Poleg knjig Uho, grlo, nož (2002) in Ljubezen na zadnji pogled (2003) že tretje delo Vedrane Rudan za založbo Goga.

Pisateljica nas osupne z neposrednim udarcem. Nepravljenega bralca potegne v brezizhodni krog življenjske negotovosti in vsakdanjosti. Država na prelomnici med uničenim starim in neizdelanim novim, vmes vesolje prostora za vse, kar je najslabšega pri ljudeh. Na dan prihajajo stari grehi, vojni zločini, travme in kar je posebej boleče, skuša se jih skriti, ne razrešiti. Ti potem ustvarjajo nove, ki se zdijo kot utež preteklosti in cokla prihodnosti. Vendar vojna in njene posledice, prehod gospodarske in politične ureditve, siromašenje, bogatenje, primitivnost, vse to ni primerljivo s posledicami razčlovečenja; seksizmom, pedofilijo, versko nestrpnostjo, nacionalizmom, pogoltnostjo in še bi se dalo naštevati. Posameznik je znotraj kot mlin delujočega sistema sam. Ni njegov sestavni del, temveč zgolj surovina. Bralec skoraj dvomi v tako črn prikaz, vendar slutiti, da se za njim skriva globlje, celo univerzalno sporočilo in opozorilo.

Knjiga ima izvorno zasnovano. Zgodba teče skozi dvogovore, pripoved-samoizpoved štirih naraščajev, none, babice, deda, strica, mame in še nerojenega zarodka dvojčkov v materinem trebuhu, vse daje pisateljici široko možnost tolmačenja. Knjigo je prevedla Barica Smole, ki je prispevala tudi spremno besedo.

Ocenjuje Rasto Božič
Foto Gregor Sečen

Jernej Brencce quartet feat. Amedeo Tommasi
Fascinating Rhythm
Goga Musica 2006

Henry Radanović
Long Distance
Dallas 2006

Donald Fagen
Morph The Cat
Reprise 2006

Izdaje tovrstnih plošč me vedno osu-
pnejo. Zakaj izdati komaj štirideset minut
na koncertu posnete zastarele glasbe? Širši
in sodobni jazzovski javnosti slabo znani
glasbeniki so se dobili skupaj in na koncertu
posneli sedem kot zemlja starih jazzovskih
standardov. Vendar to ni glavna zadrega,
saj gre za dobre instrumentaliste, obrtniško
solidno izvedene skladbe, všečno glasbo
in celo precej redko zasedbo, z violino kot
solističnim glasbilom. Kar najbolj moti, je
popolna odsotnost kakršne koli nadgradnje,
glasbeniki niso dodali niti ščepca lastnega
in vse odigrali kot po notah. To ni sodoben
jazzovski pristop, ni ustvarjalnost, je zgolj
zaprašen dokument. Verjetno je nastal in
luč sveta zagledal iz velike ljubezni do
zimzelene glasbe ter violine. Drugače gre
za navaden, lepo posnet in uglajen upoko-
jenski jazz, ki lahko služi zgolj za kuliso
lokalu, kjer stare tete in strici ob torticah
srebajo kamilični čaj in lovijo spomine.

V zasedbi najdemo dve ugledni imeni.
Violinista in vodjo zasedbe Jerneja Brencce
spremljajo pianist veteran Amedeo Tommasi,
kontrabasist Matevž Smerkol in bobnar
Emil Krištof. Jernej Brencce ni jazzist, je pe-
dagog in izvrsten violinist. Študiral je na
ljubljski Akademiji za glasbo ter na
dunajski Visoki šoli za glasbo, kjer je 1995
tudi magistriral. Nastopa doma in v tujini,
je ustanovitelj in umetniški vodja Medna-
rodnega glasbenega festivala Bled, pred-
vsem se posveča tako imenovani resni
glasbi. Amedeo Tommasi je leta 1935 v
Trstu rojeni jazzovski glasbenik, skladatelj
in avtor filmske glasbe. Davno tega je bil
slaven. Učil se je pri Redu Garlandu in Billu
Evansu, igral naj bi z Milesom Davisom in
s Chetom Bakerjem. Leta 1962 je nastopil
na blejskem jazz festivalu, iz katerega se
je kasneje razvil ljubljanski jazz festival.
Tommasi se je na stara leta lani po triin-
štiridesetih letih vrnil na Bled, kjer je nastal
obravnani zvočni zapis. Jazz se je od
njegovega prvega obiska korenito spre-
menil, v naši nesrečni podalpski deželi pa
najdemo celo vrsto dosti bolj ustvarjalnih
mlajših jazzistov, ki se morajo tržiti v tujini.

Delo: 3 / Oblika: 3

Gre za debitantski album hrvaškega kon-
trabasista in rezultat dolgoletnega studij-
skega sodelovanja z vodilnimi hrvaškimi
estradni in jazzisti. Henry Radanović je
doslej šestkrat osvojil nagrado Status, na-
grado Hrvaške glasbene unije za najbolj-
šega instrumentalista v jazz in pop-rock
glasbi. Kot član zasedb Quartet Sensitive
in Elvis Stanić Group je prejel več hrvaških
diskografskih nagrad porin.

Povprečni poslušalci popa navadno na
basiste niso pozorni, dojemajo jih zgolj kot
motor skupine. Pri jazzu je zgodba dru-
gačna. Basist je del ritem sekcije, pogosto
ima solistično vlogo in ne redko se dogaja,
da jazzovski basisti postrežejo s samo-
stojnimi ploščami. Tudi reški glasbenik je
sodeloval z marsikaterim zvonečim
imenom, našel pa se je šele v družbi hrva-
ških jazzistov, prijateljev, s katerimi je po-
snel ploščo.

Henry Radanović ni samo kontrabasist
in mojster električnega šeststrunskega
basa, je tudi kitarist, solist, komponist in
aranžer. Kot tak se nam predstavlja na
albumu sedmih avtorskih skladb in dveh
priredb znanih tem; Lennonove/McCartne-
yeve, Norwegian Wood in Jobimove So
danco samba. Za lastno predstavitev je
uporabil različne zasedbe. Dve skladbi je
izvedel povsem samostojno, odlični je tudi
v klasičnem jazzovskem triu in širših za-
sedbah. K sodelovanju je povabil vodilne
hrvaške jazz glasbenike; Matijo Dedića,
Elvisa Stanića, Sašo Nestorovića, Anteja
Geloa, Davorja Križiča, Marka Lazarića,
Darja Jurkovića itd. Vsi sodelujoči so glasbi
dodali nekaj lastnega, predvsem velja
opozoriti na vlogo in solistične vložke
pianista Dedića. Skupaj so oblikovali
Radanovićevo žlahtno glasbo, ki je lahko
jazz ali le jazzy. Gre za umirjeno glasbo, za
tako imenovano baladno cool vzdušje.
Najbolj značilna za album je skladba Kala-
mota.

Henry Radanović je umirjen glasbenik,
tehnik. Odlikujeta ga izvrsten slog in raz-
mišljajoč pristop. Zgleduje se pri velikih
imenih sodobnega jazzu. V osnovi gre za
sredinsko usmerjenost, pri kateri je kaj
novega možno povedati le s slogom. Pri
tem se preveč naslanja na uglajen zvok in
izdaje ameriške založbe GRP, kar je tudi
edini očitek plošči.

Delo: 4 / Oblika: 4

Donald Fageno poznamo predvsem kot
polovico dueta, ki je ustanovil, domislil in
ustvarjalno napajal ameriško skupino
Steely Dan. Deluje vse od zgodnjih sedem-
desetih let. S skupino Steely Dan, ki ji je
dal nezgrešljiv instrumentalni in vokalni
pečat, je doživel več viškov. Nekako tri bi
našteli. Zanimivo je, da je v zatišnih obdo-
bjih Steely Dana vedno postregel s samo-
stojno ploščo. To se je zgodilo leta 1982 -
The Nightfly, 1993 - Kamakiriad in letos.
Pravzaprav so njegovi samostojni izdelki
zvečine nadaljevanje glasbe, ki jo je ustvar-
jal v duetu z Walterjem Beckerjem, le bolj
izbrano so zasnovani, aranžirani ter izvedeni
v širši zasedbi, predvsem pihalsko-trobilne
sekcije.

Fagenov recept je v osnovi preprost. Tr-
den funk kot osnova, odločno zamejen rit-
mični del z bobni in s polnim basom. Podla-
go dopolnjuje energična ritem kitara, zvok
barvajo klaviature, predvsem značilni toni
električnega fender klavirja. Zgodba je
zaupana vokalu, njegova odlika je izvirno
petje in izvrstno izvedena jazzovska harmo-
nija. Vse poudarja in začini pisana pihalna
sekcija. Skupna zvočna slika je okusno
aranžirana, Fagen pa vedno povabi k sode-
lovanju številne in le najboljše glasbenike.

Tudi na novem Fagenovem albumu je
nekaj kandidatov za uspešnice. Naslovna
prav gotovo, pa mogoče še The Great
Pagoda Of Funn, Security Joan itd. Kljub
temu da na plošči ne najdemo le uspešnic,
tudi ostale skladbe niso zgolj mašila. Vseh
devet ima svoje mesto, poslušanje teče
gladko, od energičnih tem do jazzy balad.
Fagenovo spogledovanje z jazzom in
pristno-tolmačenje r'n'b/jazz/rock fuzije sta
njegova zaščitna znaka, poleg tega je
mojster aranžiranja in vokalne harmonije.

Če smo pošteni, njegov novi album ne
prinaša ničesar novega, vseeno pa navduši
in očara s skupno zvočno podobo, pre-
poznavnostjo in neprekosljivo izvedbo.
Ploščo bi zlahka zamenjali za najboljšo iz-
delke skupine Steely Dan. Preveva jo Fage-
nov pristop, vendar tudi ostali glasbeniki
pridejo do izraza in prispevajo samostojne
vložke. Fagenovi samostojni albumi so
redki in premissljeni, zato pa tudi držijo dlje.

Delo: 4 / Oblika: 3

Ocenjuje Rasto Božič

Romanje

Strah me je. Res. Pred vrati moje pisarne namreč stoji človek, ki mi že samo s svojo prisotnostjo vliva strah. Ne tajim. Pa čeprav sem prvoborec osamosvojitvene vojne, čeprav sem v tistih presodnih dnevih nešteto krat zrl smrti v oči, čeprav sem držal puško v rokah, sem kljub temu samo človek. In me je strah. Tisti, ki trdi, da ga nikoli ni strah, itak laže. Takšnega človeka ni, ali pa je popoln idiot in ne more predvidevati za deset minut naprej, da bi se lahko ustrašil ... No, mene je strah. Priznam. In človek se kar noče umakniti spred moje pisarne!

Que sera, sera ali sooči se s svojimi strahovi! Carpe diem in Quo vadis! Malce biblijsko sem razpoložen, ker sedim v svoji pisarni in nameravam pisati o svojem božjepotju. A o tem kasneje, zdaj se moram najprej soočiti s svojim strahom! Ki stoji pred vrati. Saj sem vendar odrasel človek, prvoborec, ki je s puško v rokah nešteto krat zrl smrti direktno v oči. Vzdihnem, se odrinem od mize, potegnem še zadnji dim na smrt obsojenega, v pepelniku pedantno in zelo picajzlasto ugasnem ogorek, da ja ne bo kakšna žerjavica ostala tleča, potem se še bolj odrinem od mize, vstanem in stopim iz pisarne. Hočem mimo človeka, ki mi vliva strah. Sooči se s svojim strahom! Pogledaj mu v oči. Pogledam ga v oči, nehote malenkostno prikrižam. Odkima, odsotno, pogovarja se z nekom. Ufff, rešen. Saj ni bilo tako strašno! Odpravim se proti stranišču, čeprav me fiziološka potreba ne pritiska. Kljub strahu. Tako daleč še nismo ... Odpravim se proti stranišču samo zato, ker sem se soočil s svojim strahom. Stopil mimo njega. In ko sem stopil mimo njega, sem pač moral nekam oditi. Stranišče je bilo pač najbolj primerna rešitev. Kljub temu, da me ni tiščalo ...

»Samo še tebe čakam!« me je zadelo v hrbet.

Ah, u kurac ...

A naj začnem dan prej, da bodo zadeve bolj jasne. Pravzaprav bi moral začeti dva meseca prej, a bo tudi en dan nazaj v času dovolj razjasnil zadevo. Namreč, poleti revija, ki jo držite v rokah, ne izhaja. In mi torej ni potrebno pisati rubrike, ki jo pravkar berete, čeprav neumnosti še vedno počnem in se v opravičilo lažem, da delam reportažo! In se človek odvdi pisati. Glavni urednik sicer dovolj zgodaj zajaha in potem jaha in jaha, a ker sem tega že navajen in se suvereno izmikam, kako je že vse narejeno, me je tokrat po dvomesečnem premoru spačilo. Zamudil sem vse roke. Ok, saj jih vedno, a tokrat sem jih zares. Kar pomeni, da glavni urednik jaha samo tebe in vse bolj zateguje uzde. Kar ni prijetno, verjemite! Včeraj zvečer, pravzaprav že ponoči, ko sem kofetkal namesto da bi

pisal, se je na mobilniku izpisalo njegovo ime. Oklevajoč sem se javil in se oddahnil, ko me ni nahrulil temveč le vprašal, ali obstaja možnost poslati SMS prek weba. Da mora poslati daljši tekst in se mu ne da tipkati po telefončku. Vesel sem mu vse razložil in prekinil, preden bi se spomnil vprašati, kaj je s člankom, čez morda tri minute pa dobim sporočilo. Od njega, jasno. Bil je jasen, čeprav ne tako dolg, da zadeve ne bi mogel natipkati na telefon: »Zdravo! Tvojega clanka se nimam. Prosim sporoči, kdaj ga lahko pričakujem. Se res mudiš!«

Najprej sem se ustrašil, ker sem črki c in l v clanku prebral kot d in sem že mislil, da bo nekaj z mojo danko napravil, se potem pomiril, ko sem prebral pravilno, potem pa spet zasekiral, ker nisem imel nič napisanega in nič narejenega. In se v sili spomnil na dogodek s konca avgusta.

Ko sem dobil SMS Boruta Peterlina: »Bok Sini! Ce nisi na dopustu mentalno ali fizicno, se lahko udelezis celonocnega romanja v Brezje. Ekipa Mladine, Baco, jaz. Bos spoznal sorodne duse. Bp« Najprej sem seveda opazil, da naš vrli fotograf postaja skromnejši. Ja, odrašča, otroci so tukaj, odgovornost prvega lovca in nabiralca družine ... Ker če bi mi SMS poslal pred nekaj slabimi leti, bi seveda napisal najprej sebe, potem šele Bacota in ostale. Pravzaprav bi najprej napisal sebe, ostale pa šele v drugem SMS-ju ... OK, dobil sem sporočilo, a sem si nekako mislil, da se naš BP heca ali pa da je kakšno lepilo vohal in nisem odpisal, pa tudi razmišljal kaj dosti o tem nisem. Sporočilo me je doseglo še med spanjem, ob prvi kavici enkrat zgodaj dopoldne malo pred kosilom pa že tudi prvi klic. Jaz še v prostem teku, BP pa v najvišjih dnevniških obratih. Prepričeval me je kot kakšna Jehovova priča in čeprav sem se otepal z vsemi štirimi in celo blefiral, da mi nekaj telefon ne dela dobro, ni odnehal. In sem obljubil, da bom resno razmislil, čeprav me je že omemba Mladininega Blaža skoraj prepričala, dokončno je tehtnico prevesil pa Baco. Ki me je prepričal ne z božjepotjem temveč s tem, da vse skupaj lahko vzamem kot en čisto navaden planinski pohod.

Dan je minil zelo hitro, šele ko se je znočilo in je že bil čas, da otroke počasi začenjam naganjati v posteljo, sem se spomnil in poklical BP-ja, da mi pove, kam pravzaprav gremo, koliko časa bomo hodili in kdaj moramo oditi od doma. Odzval se je z nonšalantnim »niproblemainnifre«, kakor da gre za sprehod po parku, da oditi bomo morali

pa pred pol ure. Da nas Blaž že čaka v Škofji Loki! No, sem navajen delovati pod stresom in sem v avto le vrgel večno pripravljen nahrbtnik (dereze, zimske rokavice, čelado in plezalni pas sem ven vzel na srečo še pred pohodom!), pomahal preljudi soprogi, da odhajam na romanje v Brezje in odvihral po Bacota. Že med potjo mi je zazvonil telefon in ko sem čakal, da se Baco še stušira, sem soprogo ves čas prepričeval, da RES grem na romanje, da se nič ne hecam in da ni nobene druge ženske! In čeprav se je mudilo za popizdit, sva seveda čakala tudi Boruta, ki se je moral še počesati ...

Potem smo odbrzeli v Škofjo Loko po Blaža in njegovo prijateljico in potem v trdi temi po še tršem asfaltu krenili na pot. Ki naj bi bila po besedah lokalnega župnika speljana tako, da je primerna tudi za starejše romarje, le tiste z bolj obrabljenimi srčnimi črpalkami da je znal malo klanec matirati na začetku in tiste z umetnimi kolki dolina na koncu, drugače pa naj ne bi bila zahtevna in ne predolga. Sicer ne vem, kako bi nekdo, ki ni v top maratonski formi (da ne govorim o napol invalidnih romarjih!), zmogel pot, ki smo jo mi pregrizli, dopuščam pa možnost, da smo jo kje mahnili narobe in zadevo nenamerno prek Jelovice podaljšali na švoh 30 kilometrov. Čeprav moram na tem mestu izrecno poudariti, da se je Blaž Ogorevc zelo dobro pripravil na to pot! Čeprav je kot naš vodič totalno zgrešil pot, je imel s sabo pravo slanino in črn kruh, kar se menda spodobi za romarje in to odtehta vse ostalo ...

Bil je čisti matr, kakor se za božjega romarja spodobi, v Brezje smo prišli ravno prav malo pred mašo, da smo si še stojnice s plastičnimi puškami, pištolami, avtomobilčki in podobno versko vsebino lahko ogledali, in čeprav so prodajali svašta, sem pogrešal kakšno špangico s hudim verskim motivom, ki bi se je moja soproga nadvse razveselila, sem prepričan.

Ker o Brezju vemo vse že s TV, naj se na koncu le še zahvalim Bacotovi sošolki Sabini iz Radovljice, ki nas je prek ponoči prehojenih hribov zapeljala nazaj v Škofjo Loko. Takšne carice ni nikjer, vam povem.

Crknjen, neprespan in ves razbolen sem končno ležal doma, ko se je s sporočilom oglašil še Bojan, da pride na kavo. In sem mu odpisal, naj se jebe. In je malo razmislil in se potem pravilno odločil, da bo večer za spremembo preživel s prijateljico. »Prav mas. Grem sext!« je napisal. Pa naj še kdo reče, da se čudeži ne dogajajo več!

STUDIO PAŠTETA

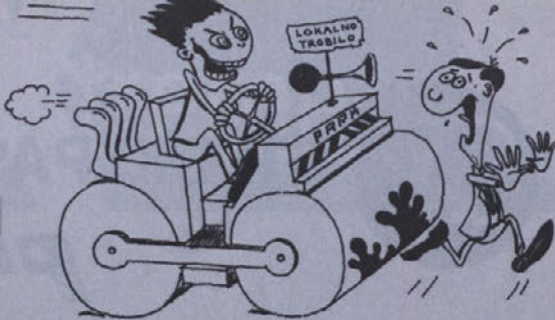
predstavlja:

NAJNOVEJŠO KOPRODUKCIJO STUDIJEV ZDRUŽENI UMETNIKI, MEDNARODNI LEP POGLED IN NAJODLIČNEJŠI, scenarij po knjigi z naslovom "NOVA KNJIGA", SAMO L. JAKAC in JULIJA ROBIČ v filmu.

**vaš
film**

POTLAČ

l o k a l n o t r o b i l o

Tiskanje pravih glasovnic se je začelo

Naj zmaga najboljši!

Kandidati dosegli dogovor o načinu izbora župana – Grom nad dogovorom vzvišen – Romi protestirajo

Poroča Danilo Slivnik

upanski kandidati v Mestni občini Novo mesto so dosegli dogovor o tem, kako bomo dobili novega župana. Zmagal bo tisti kandidat, ki mu bo do dneva glasovanja uspelo natisniti in ustrezno obkrožiti največ glasovnic s svojim imenom. Dogovor je v skladu z lokalno tradicijo, s statutom mestne občine in pravilnikom novomeške volilne komisije, kjer je zapisano, da so vsakršne demokratične volitve v naši lokalni skupnosti nezaželene in tudi nepotrebne, saj obstajajo boljši načini, kako se stvari uskladijo, da bo volk cel in koza sita.

Miloš Big Giant Head pravi: "Kot politik sem se že dokazal, sedaj se bom še kot poslovnež. Prepričan sem, da bo ravno meni uspelo v relativno kratkem času natisniti največ glasovnic. Je pa vprašanje, če bom po zmagi sprejel župansko mesto, saj sem prepričan, da me bo za vajenca vzel Donald Trump."

Janez Penzelj, kandidat LDS, je o dogovoru izjavil sledeče: "Mislim, da imam dobre možnosti, da zmagam. V naši stranki imamo kar nekaj izkušenih kadrov, ki solidno objavljajo ponarejanje glasovnic. Z mojo nedvomno podjetniško žilico, ki je izkazana tudi v neverjetnih bilancah Kliničnega centra

Janeza Trdine, ki ga vodim, in s kančkom sreče, bi lahko zasedel novomeški prestol."

Alojz Muha, kandidat ZZZZZZZZZZZD, pravi tole: "V dogovor mi je uspelo vrniti člen, ki dovoljuje javnemu podjetju Komunala, da se vključi v proizvodnjo umetnih glasovnic. Projekt je že v zaključni fazi, predvideva pa črpanje uporabljenega toaletnega papirja iz komunalnega omrežja ožje Dolenjske, ki jih bomo z ustrezno tehnologijo pretopili v glasovnice, ki bodo nosile moje ime."

Nekoliko so zaskrbljeni v taboru **Francija Kocine**: "LDS me je že dvakrat preliščil,

čeprav sem imel zmago v žepu. Do sedaj so verniki molili za modrost volilcev, tokrat bodo za hitrost naših najetih tiskarskih mašin!"

Jani Krmar, kandidat stranke Karina Dvojka je izjavil: "Kdo sem že jaz?"

Matjaž Grom, med ljudstvom najbolj priljubljeni županski kandidat, se dogovoru seveda ni pridružil. "Naj gredo poslušat zvok avtomobilov izpod mojega okna! Jasna je samo ena stvar: ne glede na tak ali drugačen dogovor, take ali drugačne rezultate, vladal bom jaz oziroma moja odsotnost."

Vse skupaj se je začelo s prepovedjo vašega in našega trobila, aristokratskega tednika Potlač, ki se je zgodila v vročih pomladnih dneh letošnjega leta. Prepoved, ki jo je sicer kasneje preklical predsednik držav in kruhopek Dr. Drnovšek, je hkrati pomenila razveljavitev edinega poštenega in neodvisnega glasovanja za župana v kratkotrajni zgodovini novomeške "demokracije".

politič

OBLJUBIMI!

OBLJUBIMI!

OBLJUBIMI!

VOLITVE

KOLINE

3 uami že od malih rok

Radio**Krka**
106.6 MHz

www.radiokrka.com

Vsi ljubitelji živali - povabljeni!
DRUŠTVO ZA ZAŠČITO ŽIVALI NOVO MESTO
 Glavni trg 11, 8000 Novo mesto
 Kontakti: 041 233 248, 07 30 20 200

VRTEC CICIBAN NOVO MESTO
 Ragovska ulica 18, 8000 Novo mesto

DOLENJSKI MUZEJ
 Muzejska 7, Novo mesto

KNJIŽNICA
 Rozmanova 26/28, Novo mesto
 tel.: 07 393 46 74
 M I R J A N A J A R C A

Zarja d.d.
 Stanovanjsko podjetje
 Prešernov trg 5, Novo mesto

GIMNAZIJA NOVO MESTO
 Seidlova cesta 8, 8000 Novo mesto

SREDNJA ŠOLA ZA GOSTINSTVO IN TURIZEM
 Ulica talcev 3
 Tel.: 07 332 15 27

ZP MS
 Rozmanova ulica 10, Novo mesto
 Tel.: 07 33 71 470, 041 643 969
 e.mail: dpm.mojca1@siol.net
 www.društvo-prijatelj-mladine
 "Mojca" Novo mesto

KNJIŽNICA *Paula Golob*
 Kidričeva ulica 2, 8210 Trestnje
 tel.: 07/34 82 111 www.tre.sib.si

OŠ Bršljin
 Kočvarjeva 40, Novo mesto
 e-mail: os.brsljin@guest.arnes.si

Osnovna šola CENTER
 Seidlova cesta 7, 8000 Novo mesto

Osnovna šola GRM
 Trdinova ul. 7, 8000 Novo mesto
 Tel.: 07 39 35 900

Dijaški dom Novo mesto
 Šegova ulica 115, 8000 Novo mesto

EKONOMSKA ŠOLA
 Ulica talcev 3/a, 07 39 33 264

N.Si
 Nova Slovenija
 Krščanska ljudska stranka
 Zaupamo v moč dobrega

RIC Novo mesto
 Novi trg 5, Novo mesto
 tel.: 07 39 34 550
 www.ric-nm.si

Šolski center Novo mesto
 Šegova 112, Novo mesto

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
 Območna enota Novo mesto

Glasbena šola Marijana Kozina Novo mesto

OŠ Šmarjeta
 Šmarjeta 1, Šmarjeta
 tel.: 07 38 44 180

Mestna občina Novo mesto
 Seidlova 1, Novo mesto

Slovenska demokratska stranka SDS
 Mestni odbor Novo mesto

Visoka šola za upravljanje in poslovanje
 Dodiplomski visokošolski programi
 Na Loko 2, Novo mesto
 tel.: 07 39 30 020

OŠ Brusnice
 Velike Brusnice 101, V. Brusnice

KULTURNI CENTER JANEZA TRDINE
KC Janeza Trdine
 Novi trg 5, Novo mesto

Kmetijska šola Grm
 Sevno 13, Novo mesto

GASILSKO REŠEVALNI CENTER NOVO MESTO
 Seidlova cesta 29, 8000 Novo mesto

SLS.
 Slovenska ljudska stranka
 Mestni odbor Novo mesto

strankamladihslovenije
SMS
 www.sms.si

Galerija Božidar Jakac
 Grajska cesta 45, 8311 Kostanjevica na Krki
 TEL.: 07/49 87 008, FAX: 07/49 87 335
 Ogljed razstav in stalnih zbirk: vsak dan razen ponedeljka od 9. do 18. ure.
 www.galerija-bj.si, e-pošta: info@galerija-bj.si

GOSTILNA IN SLAŠČIČARNA JAKŠE
 Drska 44, Novo mesto
 tel.: 07/33 77 310, 33 77 311
 GSM: 051 311 331

HOTEL **
 Kandijska cesta 63, NM
 tel.: 07/ 30 28 444
 www.pribelokranjcu-vp.si

McDonalds
 Ljubljanska 27, Novo mesto

park novomeški regionalni mesečnik

gostišče **kos**
 ZIDANICA KOS NA TRŠKI GORI
 Šmarješka c. 26, Novo mesto, Tel.: 07 33 70 540

PUB PRI VODNJAKU
 Glavni trg 3, Novo mesto

Gostilna Bučar
 Boženko Grah, s.p.
 Šmihel 14, Novo mesto
 Tel.: 07 33 75 325, gsm: 031 647 084

KAVKA PUB
 DOBRA KAVA IN DOBRO VZDUŠJE.

Bistro in pizzeria Kaval
 Panda d.o.o.
 Velike Brusnice 13
 tel.: 07 30 85 623

PIZZERIA RESTAVRACIJA NOVLJAN

Prepih
 Gornja Težka voda 19, Stopiče
 tel.: 07 30 89 404

Primož Polak s.p.
 Ljubljanska cesta 26 (TC HEDERA)
 8000 Novo mesto • tel:07/33 28 041
DELOVNI ČAS
 Ponedeljek - srede 7h 23h Petek in sobota 7h 03h
 Četrtek 7h 01h Nedelja 16h 23h

Gostinstvo Franci Tratnik s.p.
 Smednik 12, 8274 Raka

R. Frizerski salon
 Renata Peterle s.p.
 Bršljin 22, Novo mesto
 tel.: 07/30 23 384

lokalPatriot
 www.lokalpatriot.si
 lokalpatriot@lokalpatriot.si

TOTAL
 d.o.o.

Frizerski salon Jure
 Kandijska 19, Novo mesto

knjigarna:kavarna:GOGA Glavni trg 6

Panda d.o.o.
 KZ Krka, Dom, vrt in kmetijstvo
 tel.: 07 33 56 360

PIZZERIA TOTALKA
 Kandijska cesta 60
 Tel.: 07 302 01 00

Frizerstvo in lašjarstvo
KOBRČEK
 Ljubljanska 80, tel.: 07 33 26 028
 Smolenja vas 3, tel.: 07 33 44 118

Frizerski studio SIMONA
 Belokranjska cesta 5
 Trgovski center UNC Zolja vas
 tel.: 07 7 30 222 30
 m.tel.: 041 609 144

DOLENJSKI LIST
 Vaš četrtkov prijatelj že 55 let!

TOTAL
TOTALČEK

Prehrana na študentski bon za samo 230,00 SIT
 pestra izbira juh, sendvičev, solat, jogurtov in krofov.
 Nahajamo se na Novem trgu v Novem mestu.
TVOJH MINUT

Sodelujte v anketi na
www.dol-list.si
 (07) 39 30 500

COM LAN
COMPUTERS

VARNOŠTNI INŽENIRING
PARMA tel./fax: 07 33 44 220
preventiva regulativa mob.: 041 649 277
PARMA Rudi IVANČIČ s.p.
Mala Cikava 17c, 8000 Novo mesto

Cvetličarna Cvetnik
Ljubljanska 27,
Podbevškova 4,
Novo mesto

studentški servis sedež: Prešernov trg 6, Novo mesto
07 33 74 370, 031 396 139
poslovalnice: Baragov trg 1, Trebnje
07 3460 520, 031 677 965
<http://www.student-nm.com>

Lubcon d.o.o.
Adamičeva 26
Novo mesto
tel.: 07 33 80 760

Študentski servis
www.noua.si
051 310 676

ARCH LINE
projektiranje, načrtovanje, oprema, design
Ljubljanska cesta 26, 8000 Novo mesto
tel 07 30 - 79-811, 041 671-321

UDARNI list

tak Novo mesto d.o.o.
NAŠE DELO:
STANOVANJSKE STAVBE
INDUSTRIJSKE STAVBE
JAVNE STAVBE
ŠPORTNI OBJEKTI
URBANISTIČNO NAČRTOVANJE
PROSTORSKO NAČRTOVANJE
Tel./fax: 07 33 78 780

SOREX d.o.o.
Foersterjeva 10, 8000 Novo mesto
e-mail: info@sorex.si, www.sorex.si
Tel.: 07 33 79 010
Fax: 07 33 79 011
Samolepilne etikete • Foto papir

park

RSL
PRODUCTION
www.rsl-production.com

Vse na enem mestu: izleti, potovanja,
sejmi, letovanja, zimovanja, letalske
vozovnice za posameznike in skupine!

KOMPAS NOVO MESTO d.o.o.
tel. 07/39 31 520

PONUDBA SKORAJ VSEH
AGENCIJ NA ENEM MESTU

OŠ Dragotin Kette

LEPOTNI ATELJE
Frizerstvo, solarij, ličenje, pedikura
Milana Majcna 9, telefon
Novo mesto 07 332 45 10

ESTABLISHED 1993
LoGing
NOVO MESTO - www.loging.si
INDUSTRIJSKI MONTAŽNI OBJEKTI

MTI Pavlič
Kočevarjeva 2,
8000 Novo mesto
tel.: 07 33 71 570

Robert's elektronika d.o.o.
Novomeška 79, Straža
tel.: 07 30 84 840

30 let
ROLETARSTVO MEDLE d.o.o.
8000 Novo mesto • Podbevškova ulica 31 • tel.: 07/3 930 930
E-mail: roletarstvo.medle@siol.net
OKNA - VRATA - SENČILA

STUDIO VIRC
avdio-vizualna produkcija

33 **YURENA** 33
72 šola tujih jezikov 72
100 Glavni trg 11, Novo mesto 102

N3 N3 d.o.o.
Krajčeva 17
Novo mesto

SOPHOS
SOPHOS ANTI-VIRUS
Pooblaščen distributer za Slovenijo
www.sophos.si

KODA KNJIGOVODSTVO
ORGANIZACIJA IN TRGOVINA d.o.o.
NOVO MESTO, SEGOVA 90, TEL.: 07/33 75 980,
FAXS: 07/33 75 961, e-mail: kodan@siol.net
VODENJE KNJIGOVODSTVA ZA PODJETJA IN SAMOSTOJNE PODJETNIKE ZA DOMAČI IN TUJI TRG

KNJIGOVEŠTVO KELBIČ PAVEL S.P.
Delavnica: Pod Trško goro 18, Tel: 07/3325-718
Doma: Mestne njive 6, Tel: 07/ 3325-926
GSM 041/726-644

3TAV
Izbrane informacije d.o.o.

- Poslovni informacijski sistemi (SQL, odjemalec/strežnik (platforma))
- Razvoj programske opreme po meri uporabnikov
- Internet + aplikacije in poslovanje

Tel: 07 393 56 16 www.3tav

KAMNOŠEŠTVO
Marjan LUKŠIČ s.p.
Košenice 92, Novo mesto,
Tel./fax: 07 33 47 015, gsm: 041 720 102

DRAGAN ŠOBAR s.p.
Elektroinstalacije
Ragovska 2
8000 Novo mesto
Tel, fax : 07 / 334 12 93
Mob: 041 / 616 762

Plesni center Dolenjske
Novi trg 7, Novo mesto
gsm: 041 754 911

Tuš market Brusnice
Panda d.o.o.
tel.: 07 30 85 623

ACER
Prostorsko načrtovanje, projektiranje
in varstvo okolja Novo mesto, d.o.o.

VISI
DESIGN studio, FOTO studio, AV studio
041 66 14 55

HRANILNICA LON
d.d., Kranj
PE Novo mesto
TEL.: 07 337 10 10

APROS www.apros.si
računalniški inženiring
Informacijski sistemi za proizvodnjo

RI REAL
Real d.o.o. Novo mesto
Kočevarjeva 2,
8000 Novo mesto

RELAX
Turistična agencija
PREŠERNOV TRG 9, NOVO MESTO
TEL.: 07 39 33 420

Sporti d.o.o.
Košenice 83, Novo mesto

**EKONOMSKE, ORGANIZACIJSKE
IN SVETOVALNE STORITVE**
Jožica Barbo - Hrastar, s.p.
V Brezov Log 3a
Novo mesto
Tel.: 07 33 70 230

harlem računalniški inženiring
Foersterjeva ulica 10
8000 Novo mesto
tel. 07 3382 900
<http://www.harlem.si/>

SALON MASAJE N ZDRAVJA Matjaž BUČAR s.p.
Glavni trg 2
Novo mesto
Tel.: 041 736 495
PONUDBA DARILNIH BONOV

ID - INTERIER DESIGN d.o.o.
ARHITEKTURA & DESIGN
GERMOVA 3, 8 000 NOVO MESTO
t: +386 (0)7 393 20 80
f: +386 (0)7 393 20 89
e: info@id-design.si
w: www.id-design.si

BOBENČEK TRGOVINA Z GLASBILI
WWW.BOBENCEK.COM
Muzejska 4, Novo mesto
Tel.: 07 33 79 960, 041 685 167
Fax: 07 33 79 961, info@bobencek.com

PARKETARSTVO
Marjan Kovačič s.p.
Polaganje, brušenje, lakiranje, ponudba več vrst eksotičnih parketov

INTE RIER
TRESPA SANITARNE KABIN IN GARDEROBE
KNAUF MAVČNE STENE IN OBLOGE
Armstrong SPUŠČENI STROPI
fermacell NAPUŠČI IN PODSTREŠJA
Klik Interier d.o.o., Bršljin 18 a, 8000 Novo mesto, tel.: 07/33 21 028, 33 22 944, GSM: 041 612 505

TONSON
ŠOLA TUJIH JEZIKOV
TEL: 07/ 30 85 382, WWW.TONSON.SI

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE

GALERIJA KRALJ
Prešernov trg 3

TRGOVINA VIVA SPECIALIZIRANA TRGOVINA S PERILOM (v Trgovski hiši Bršljin)
tel.: 07/393-17-96

VZAJEMNA
Jaz zate, ti zame.

steklarstvo Vidmar
Brod 11,
8000 Novo mesto
Tel.: 07 337 90 90

dacomm
KERAMIKA

CEMENTNI IZDELKI BREZNIKAR
Straža 13, 8232 Šentrupert
Tel.: 07/ 34 34 590 Fax: 07/ 34 34 591
Mobilni: 041 427 652

TURISTIČNA AGENCIJA NDE MONDIAL TRAVEL
Glavni trg 19
Tel.: 07 33 72 740

BELBLED
Trgovina in servis z računalniško opremo
Tel: 07/30-99-400, <http://www.belbled.si>

ISER POOBlašČENI TESTNI CENTER
Andrej Krajcar s.p.
Jukičeva 12, Novo mesto
Računalniški inženiring
tel: 07-33-74-051

TI-MAX d.o.o. timak@siol.net
MAK trgovina z barvami
Nad mlino 70,
8000 Novo mesto Tel.: 07 393 06 30

ZAPIS PLUS
Podjetje za poslovne storitve d.o.o.
- Vodenje poslovnih knjig
- Poslovne študije in načrti
- Podjetniško svetovanje
Tel. 07 33 70 150 • Fax. 07 33 70 151
e-mail: zapis@insert.si

Prisojna pot 4, Novo mesto
Tel. 041 652 747
parketarstvo.kovacic@siol.net

grafika
novo mesto d.o.o.

LISTA ZA DOLENJSKO

PARK 2006/2007

III 895/2006/2007

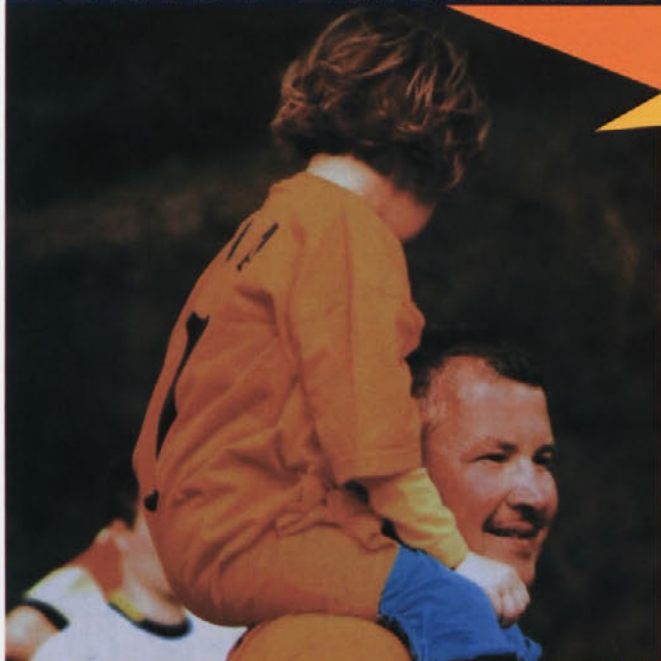

200701507,1

COBISS o

Kandidat za župana MO Novo mesto s podporo
LISTE ZA DOLENJSKO in AKTIVNE SLOVENIJE.

Janez KRAMAR

Ostali vam nudijo preteklost,
od nas pričakujte prihodnost!

Imaš možnost izbire - izkoristi jo!

Razvojno izobraževalni center Novo mesto vabi k vpisom v septembru

Visokošolski programi	Višješolski programi	Srednješolski programi	Osnovna šola za odrasle	Nacionalne poklicne kvalifikacije	Splošni programi
DIPLOMIRANI EKONOMIST Izredni študij izvaja Ekonomsko poslovna fakulteta Maribor in študij na daljavo DOBA. Vpis: September 2006; dodatne informacije vsak dan na RIC-u, med 8. in 16. uro	KOMERCIALIST IN POSLOVNI SEKRETAR Študij na daljavo izvaja DOBA. Vpis: September 2006; dodatne informacije vsak dan na RIC-u, med 8. in 16. uro	TRGOVEC IN EKONOMSKI TEHNIK Dokončanje strokovnega ali poklicnega izobraževanja, prekvalifikacije v oba poklica Vpis: September 2006; dodatne informacije vsak dan na RIC-u, med 8. in 16. uro	OSNOVNOŠOLSKA IZOBRAZBA Brezplačen program, namenjen zaključevanju osnovnošolskega izobraževanja odraslih. Vpis: September 2006; dodatne informacije vsak dan na RIC-u, med 8. in 16. uro	MASER IN PEDIKER Nacionalna poklicna kvalifikacija je formalno priznana strokovna usposobljenost, ki je potrebna za opravljanje poklica. Vpis: September 2006; dodatne informacije vsak dan na RIC-u, med 8. in 16. uro	RAČUNALNIŠKI TEĀAJI Računalniška pismenost za odrasle, Word, Excel, Access, Power Point JEZIKOVNI TEĀAJI Angleščina, Nemščina, Francoščina, Italijanščina, Španščina Vse teĀaje izvajamo na osnovni in višji ravni

Vpis v šolske programe poteka od 1. do 20. 9. 2006. Število mest je omejeno. Upoštevan bo vrstni red vpisov. Občani Mestne občine Novo mesto imajo subvencionirane šolnine za srednješolske programe (višina subvencije 60.000 SIT po osebi), nacionalne poklicne kvalifikacije (višina subvencije 50.000 SIT po osebi), računalniške teĀaje (cena posameznega teĀaja znaša od 2.000 do 10.000 SIT) in jezikovne teĀaje (cena posameznega teĀaja znaša 35.000 SIT) VeĀe informacij: RIC Novo mesto, Novi trg 5, tel.: 07 / 39 34 550, elektronska pošta: ric@ric-nm.si, spletni naslov: www.ric-nm.si